

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2023/959

ze dne 10. května 2023,

kterou se mění směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a rozhodnutí (EU) 2015/1814 o vytvoření a uplatňování rezervy tržní stability pro systém Unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pařížská dohoda ⁽⁴⁾ přijatá dne 12. prosince 2015 v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) (dále jen „Pařížská dohoda“) vstoupila v platnost dne 4. listopadu 2016. Smluvní strany Pařížské dohody se dohodly, že udrží nárůst průměrné globální teploty výrazně pod hranicí 2 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí a že budou usilovat o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí. Uvedený závazek byl dne 13. listopadu 2021 posílen přijetím Klimatického paktu z Glasgow v rámci UNFCCC, v němž konference smluvních stran UNFCCC, plní roli zasedání smluvních stran Pařížské dohody, uznává, že dopady změny klimatu budou při nárůstu teploty o 1,5 °C mnohem nižší než při nárůstu o 2 °C, a vyslovuje odhodlání usilovat o to, aby se nárůst teploty omezil na 1,5 °C.
- (2) Naléhavá potřeba i nadále usilovat v rámci Pařížské dohody o splnění cíle omezit nárůst teploty na 1,5 °C nabyla na významu poté, co Mezivládní panel pro změnu klimatu ve své šesté hodnotící zprávě uvedl, že globální oteplování lze omezit na 1,5 °C pouze tehdy, bude-li v tomto desetiletí okamžitě dosaženo výrazného a trvalého snížení celosvětových emisí skleníkových plynů.
- (3) Řešení problémů souvisejících s klimatem a životním prostředím a dosažení cílů Pařížské dohody jsou jádrem sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 s názvem „Zelená dohoda pro Evropu“ (dále jen „Zelená dohoda pro Evropu“).
- (4) Zelená dohoda pro Evropu spojuje komplexní soubor vzájemně se posilujících opatření a iniciativ, jež mají za cíl dosáhnout v Unii do roku 2050 klimatické neutrality, a stanoví novou strategii růstu, jejímž cílem je transformovat Unii na spravedlivou a prosperující společnost s moderním a konkurenceschopným hospodářstvím efektivně využívajícím zdroje, kde bude hospodářský růst oddělen od využívání zdrojů. Jejím dalším cílem je chránit, zachovávat a posilovat přírodní kapitál Unie a chránit zdraví a blahobyt občanů před environmentálními riziky a dopady. Tato transformace má odlišný dopad na pracovníky z různých odvětví. Tato transformace má zároveň určité aspekty týkající se genderové rovnosti, jakož i zvláštní dopad na určité znevýhodněné a zranitelné skupiny, jako jsou například starší lidé, osoby se zdravotním postižením, osoby menšinového rasového nebo etnického

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 6.4.2022, s. 175.

⁽²⁾ Úř. věst. C 301, 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2023 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 25. dubna 2023.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

původu a osoby a domácnosti s nízkými nebo nižšími středními příjmy. Větší výzvy rovněž klade na některé regiony, zejména pro regiony strukturálně znevýhodněné a okrajové, a také pro ostrovy. Je proto třeba zajistit, aby byla transformace spravedlivá a inkluzivní a nikdo při ní nezůstal opomenut.

- (5) Dne 17. prosince 2020 předložila Unie po schválení Radou svůj vnitrostátně stanovený příspěvek k UNFCCC. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁵⁾, jež byla změněna mimo jiné směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ⁽⁶⁾, je jedním z nástrojů uvedených v obecném popisu cíle v příloze k předloženému vnitrostátně stanovenému příspěvku a podléhá revizi na základě zvýšeného cíle pro rok 2030. Rada ve svých závěrech ze dne 24. října 2022 uvedla, že po uzavření jednání o základních prvcích balíčku „Fit for 55“ je připravena co nejdříve podle potřeby aktualizovat vnitrostátně stanovený příspěvek Unie a jejích členských států v souladu s bodem 29 Klimatického paktu z Glasgow, aby se zohlednil způsob, jakým konečné znění základních prvků balíčku „Fit for 55“ provádí hlavní cíl Unie dohodnutý Evropskou radou v prosinci 2020. Vzhledem k tomu, že systém EU pro obchodování s emisemi (dále jen „systém EU ETS“) zřízený směrnicí 2003/87/ES je základním kamenem politiky Unie v oblasti klimatu a představuje její klíčový nástroj pro nákladově efektivní snižování emisí skleníkových plynů, jsou změny směrnice 2003/87/ES, a to i pokud jde o její oblast působnosti, přijaté prostřednictvím této směrnice součástí základních prvků balíčku „Fit for 55“.
- (6) Nezbytnost a hodnota naplnění Zelené dohody pro Evropu vzrostly zejména s ohledem na velmi závažné dopady pandemie onemocnění COVID-19 na zdraví, životní a pracovní podmínky a blahobyt občanů Unie. Tyto dopady ukázaly, že naše společnost a hospodářství musí zlepšit svou odolnost vůči vnějším otřesům a včas jednat, aby těmto otřesům zabránila či zmírnila jejich dopad, způsobem, který bude spravedlivý a nikdo při něm nezůstane opomenut, a to ani osoby ohrožené energetickou chudobou. Evropští občané neustále vyjadřují své silné přesvědčení, že to se vztahuje zejména na změny klimatu.
- (7) V aktualizovaném vnitrostátně stanoveném příspěvku ke snížení emisí předloženém sekretariátu UNFCCC dne 17. prosince 2020 se Unie zavázala snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů v celém svém hospodářství alespoň o 55 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990.
- (8) Přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ⁽⁷⁾ Unie zakotvila v právních předpisech cíl dosáhnout nejpozději do roku 2050 klimatické neutrality v celém hospodářství a cíl dosáhnout v následujících letech negativních emisí. Uvedené nařízení rovněž stanoví závazný cíl Unie dosáhnout do roku 2030 domácího snížení čistých emisí skleníkových plynů (emisí po odečtení pohlcených emisí) alespoň o 55 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990 a stanoví, že Komise má usilovat o to, aby všechny budoucí návrhy opatření nebo legislativní návrhy, včetně rozpočtových návrhů, byly v souladu s cíli uvedeného nařízení, a by v případech, kdy tomu tak není, uvedla Komise důvody tohoto nesouladu jako součást posouzení dopadu, který bude k těmto návrhům připojen.
- (9) K dosažení snížení emisí stanoveného nařízením (EU) 2021/1119 musí přispět všechna hospodářská odvětví. Proto by ambice systému EU ETS měly být upraveny tak, aby byly v souladu s cílem snížit čisté emise skleníkových plynů v celém hospodářství do roku 2030, s cílem dosáhnout klimatické neutrality nejpozději do roku 2050 a s cílem dosáhnout v následujících letech negativních emisí, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2021/1119.

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 14. března 2018, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií a rozhodnutí (EU) 2015/1814 (Úř. věst. L 76, 19.3.2018, s. 3).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (10) Systém EU ETS by měl motivovat k výrobě v rámci zařízení, která zčásti snižují nebo v plném rozsahu odstraňují emise skleníkových plynů. Popis některých kategorií činností v příloze I směrnice 2003/87/ES je proto třeba změnit, aby se zajistilo, že zařízení vykonávající některou z činností uvedenou v uvedené příloze, která splňují prahovou hodnotu kapacity týkající se této činnosti, avšak nevypouštějí žádné skleníkové plyny, byla zahrnuta do oblasti působnosti systému EU ETS, a tím zajistit rovné zacházení se zařízeními v příslušných odvětvích. Kromě toho by přidělování bezplatných povolenek na výrobu určitého výrobku mělo zohledňovat jakožto hlavní zásady potenciál oběhového využití materiálů a skutečnost, že referenční hodnoty by měly být nezávislé na vstupní surovině nebo typu výrobního procesu, pokud mají výrobní procesy stejný účel. Je proto nezbytné změnit definici výrobků a postupů a emisí, na něž se vztahují některé referenční hodnoty, aby byly zajištěny rovné podmínky pro zařízení používající nové technologie, které zčásti snižují nebo zcela odstraňují emise skleníkových plynů, i zařízení využívající stávající technologie. Bez ohledu na uvedené hlavní zásady by revidované referenční hodnoty pro období let 2026 až 2030 měly i nadále rozlišovat mezi primární a sekundární výrobou oceli a hliníku. Dále je nezbytné zavést samostatnou aktualizaci referenčních hodnot pro rafinerie a vodík, aby se zohlednil rostoucí význam výroby vodíku, včetně zeleného vodíku, mimo odvětví rafinérií.
- (11) Po úpravě definic týkajících se výrobků, postupů a emisí, na něž se vztahují některé referenční hodnoty, je nezbytné zajistit, aby výrobci nedostávali za tytéž emise dvojí kompenzaci v rámci bezplatného přidělování povolenek i kompenzace nepřímých nákladů, a proto je třeba odpovídajícím způsobem upravit finanční opatření, jimiž se řídí kompenzace nepřímých nákladů promítnutých do cen elektřiny.
- (12) Směrnice Rady 96/61/ES⁽⁸⁾ byla zrušena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU⁽⁹⁾. Odkazy na směrnici 96/61/ES v článku 2 směrnice 2003/87/ES a v její příloze IV je třeba odpovídajícím způsobem aktualizovat. Vzhledem k potřebě naléhavého snížení emisí v rámci celého hospodářství by členské státy měly mít možnost jednat za účelem snížení emisí skleníkových plynů, na něž se vztahuje systém EU ETS, rovněž prostřednictvím jiných politik, než jsou mezní hodnoty emisí přijaté podle směrnice 2010/75/EU.
- (13) Komise ve svém sdělení ze dne 12. května 2021 nazvaném „Cesta ke zdravé planetě pro všechny – akční plán EU: Vstřícnému vzduchu, vodě a půdě“, vyzývá Unii, aby směřovala k cíli dosáhnout do roku 2050 nulového znečištění tím, že sníží znečištění ovzduší, sladké vody, moře a půdy na hodnoty, u nichž se již nepředpokládá, že by byly škodlivé pro zdraví a přírodní ekosystémy. Opatření podle směrnice 2010/75/EU, která je hlavním nástrojem upravujícím emise látek znečišťujících ovzduší, vodu a půdu, jsou často též nástrojem pro snížení emisí skleníkových plynů. V souladu s článkem 8 směrnice 2003/87/ES by členské státy měly zajistit koordinaci požadavků pro udělení povolení podle směrnice 2003/87/ES s požadavky podle směrnice 2010/75/EU.
- (14) Vzhledem k tomu, že nové inovativní technologie často umožní snížit emise skleníkových plynů i znečišťujících látek, je důležité zajistit součinnost mezi opatřeními, která snižují emise skleníkových plynů i znečišťujících látek, zejména se jedná o směrnici 2010/75/EU, a přezkoumat, jak jsou v tomto ohledu účinné.
- (15) Definice výrobců elektřiny byla základem pro určení maximálního množství bezplatných povolenek pro průmysl v období let 2013 až 2020, ale vedla k odlišnému zacházení s kogeneračními zařízeními ve srovnání s průmyslovými zařízeními. Za účelem podpory pro využívání vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a aby se zajistily rovné podmínky pro všechna zařízení, kterým jsou přidělovány bezplatné povolenky na výrobu tepla a dálkové vytápění, měly by být všechny odkazy na výrobce elektřiny ve směrnici 2003/87/ES zrušeny. Kromě toho nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/331⁽¹⁰⁾ upřesňuje podrobnosti týkající se způsobilosti všech průmyslových procesů pro přidělování bezplatných povolenek. Ustanovení o zachycování a ukládání CO2 obsažená v čl. 10a odst. 3 směrnice 2003/87/ES jsou proto zastaralá a měla by být zrušena.

⁽⁸⁾ Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezení znečištění (Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezení znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/331 ze dne 19. prosince 2018, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 59, 27.2.2019, s. 8).

- (16) Skleníkové plyny, které nejsou přímo uvolňovány do atmosféry, je třeba považovat za emise v rámci systému EU ETS a povolenky pro tyto emise by měly být vyřazeny, pokud nejsou tyto skleníkové plyny uloženy v úložišti v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ⁽¹¹⁾ nebo pokud nejsou trvale chemicky vázány ve výrobku tak, aby neunikaly do atmosféry při běžném použití nebo neunikaly do atmosféry za jakékoli běžné činnosti prováděné po skončení životnosti výrobku. Komise by měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, v nichž upřesní podmínky, za nichž se má mít u skleníkových plynů za to, že jsou trvale chemicky vázány ve výrobku tak, aby při běžném použití neunikaly do atmosféry nebo při jakékoli běžné činnosti po skončení životnosti výrobku neunikaly do atmosféry, včetně případného získání certifikátu o pohlcování uhlíku s ohledem na vývoj právní úpravy v oblasti udělování certifikátů o pohlcování uhlíku. Běžná činnost po skončení životnosti výrobku by měla být chápána široce a měla by zahrnovat všechny činnosti prováděné po skončení životnosti výrobku, včetně opětovného použití, repase, recyklace a likvidace, jako jsou spalování a uložení na skládku.
- (17) Činnost v oblasti mezinárodní námořní dopravy, která sestává z plaveb mezi přístavy spadajícími do jurisdikce dvou různých členských států nebo mezi přístavem spadajícím do jurisdikce členského státu a přístavem mimo jurisdikci kteréhokoli členského státu, byla jediným způsobem dopravy, na který se nevztahovaly dřívější závazky Unie ke snížení emisí skleníkových plynů. Emise z paliv prodaných v Unii při cestách, které začínají v jednom členském státě a končí v jiném členském státě nebo v třetí zemi, vzrostly od roku 1990 přibližně o 36 %. Tyto emise představují téměř 90 % všech emisí z plavby v rámci Unie, neboť emise z paliva prodávaného v Unii pro cesty začínající a končící v témže členském státu byly od roku 1990 sníženy o 26 %. V rámci scénáře bez opatření se předpokládá, že emise z činností v oblasti mezinárodní námořní dopravy vzrostou v letech 2015–2030 přibližně o 14 % a v letech 2015–2050 o 34 %. Pokud by dopad činností v oblasti námořní dopravy na změnu klimatu rostl dle předpokladů, výrazně by to narušilo snížení, jehož bylo dosaženo v jiných odvětvích v rámci boje proti změně klimatu, a tudíž i v zájmu dosažení cíle snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů v celém hospodářství, cíle Unie v oblasti klimatické neutrality nejpozději do roku 2050 a cíle dosahovat poté negativních emisí, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2021/1119, a cíle Pařížské dohody.
- (18) V roce 2013 Komise přijala strategii postupného začleňování emisí z námořní dopravy do politiky Unie pro snižování emisí skleníkových plynů. Jako první krok v rámci tohoto přístupu zavedla Unie systém monitorování, vykazování a ověřování emisí z námořní dopravy v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 ⁽¹²⁾, po němž bude následovat stanovení cílů v oblasti snížení emisí pro námořní dopravu a uplatňování tržního opatření. V souladu se závazkem spolunormotvůrců vyjádřeným ve směrnici (EU) 2018/410 by opatření ze strany Mezinárodní námořní organizace (IMO) či Unie měla být zahájena v roce 2023, a to včetně přípravných prací týkajících se přijetí a provádění opatření pro zajištění řádného příspěvku tohoto odvětví k úsilí potřebnému pro dosažení cíle dohodnutého v rámci Pařížské dohody a řádného zohlednění všemi zainteresovanými stranami.
- (19) Podle směrnice (EU) 2018/410 by Komise měla Evropskému parlamentu a Radě podat zprávu o pokroku dosaženém v rámci IMO při plnění ambiciózního cíle snížení emisí a o souvisejících opatřeních, která mají zajistit, aby námořní doprava řádně přispívala k úsilí nezbytnému k dosažení cílů dohodnutých v rámci Pařížské dohody. Již vynakládané úsilí o omezení celosvětových emisí z námořní dopravy prostřednictvím IMO je třeba podporovat, a to včetně rychlého provádění výchozí strategie IMO pro snížení emisí skleníkových plynů z lodí přijaté v roce 2018, která rovněž odkazuje na možná tržní opatření, jež by podnítila snižování emisí skleníkových plynů v mezinárodní lodní dopravě. V rámci IMO sice došlo v poslední době k pokroku, ten však dosud není dostatečný k dosažení cílů Pařížské dohody. Vzhledem k mezinárodnímu charakteru lodní dopravy je důležité, aby členské státy a Unie v rámci svých příslušných pravomocí spolupracovaly se třetími zeměmi ve snaze zintenzivnit diplomatické úsilí, posílit globální opatření a dosáhnout pokroku při vývoji celosvětového tržního opatření na úrovni IMO.

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114).

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 ze dne 29. dubna 2015 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy a o změně směrnice 2009/16/ES (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 55).

- (20) Emise oxidu uhličitého (CO₂) z námořní dopravy představují přibližně 3 až 4 % emisí Unie. V Zelené dohodě pro Evropu Komise uvedla, že má v úmyslu přijmout další opatření k řešení emisí skleníkových plynů z námořní dopravy, a to prostřednictvím souboru opatření, která Unii umožní dosáhnout jejích cílů v oblasti snižování emisí. V této souvislosti by směrnice 2003/87/ES měla být změněna tak, aby se systém EU ETS vztahoval i na námořní dopravu s cílem zajistit, aby toto odvětví spravedlivým podílem přispělo ke zvýšeným cílům Unie v oblasti klimatu i k cílům Pařížské dohody, která v čl. 4 odst. 4 stanoví, že by se rozvinuté země měly ujmout vedení tím, že budou plnit cíle v oblasti snižování emisí na úrovni celého hospodářství, zatímco rozvojové země nabádá k tomu, aby postupně usilovaly o dosažení cílů v oblasti snižování emisí nebo omezení emisí v rámci celého hospodářství. Přestože emise z mezinárodní letecké dopravy mimo Evropu měly být od ledna 2021 omezeny celosvětovými tržními opatřeními, nebylo doposud přijato jakékoli opatření, které by stanovilo stropy nebo ceny emisí z námořní dopravy. Je proto vhodné, aby se systém EU ETS vztahoval na část emisí z plaveb mezi přístavem spadajícím do jurisdikce členského státu a přístavem spadajícím do jurisdikce třetí země, přičemž pokud jde o zbylou část emisí, mohla by o vhodných opatřeních rozhodnout třetí země.

Rozšíření systému EU ETS na námořní dopravu by tedy mělo zahrnovat polovinu emisí z lodí připlouvajících do přístavu spadajícího do jurisdikce členského státu z přístavu mimo jurisdikci členského státu, polovinu emisí z lodí plavících se z přístavu spadajícího do jurisdikce členského státu do přístavu mimo jurisdikci členského státu, všechny emise z lodí připlouvajících do přístavu spadajícího do jurisdikce členského státu z přístavu spadajícího do jurisdikce členského státu a všechny emise v rámci přístavu spadajícího do jurisdikce členského státu. Tento přístup byl shledán jako praktický způsob, jak vyřešit otázku společných, i když rozdílných odpovědností a možností, což představuje v kontextu Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu dlouhodobý problém. Pokrytí části emisí z lodí plavících se mezi státy Unie a třetími zeměmi zajišťuje účinnost systému EU ETS, zejména zvýšením dopadu opatření na životní prostředí ve srovnání se zeměpisným rozsahem omezeným na plavbu v rámci Unie, a zároveň omezuje riziko vyhýbání se zastávkám v přístavu a riziko přemístění překládky mimo Unii. Pro zajištění hladkého začlenění tohoto odvětví do systému EU ETS by měly rejdářské společnosti postupně navyšovat vyřazování povolenek s ohledem na ověřené emise vykázané za období let 2024 a 2025.

Pokud bude v tomto období vyřazeno méně povolenek, než jaké bylo množství ověřených emisí z námořní dopravy, je v zájmu ochrany ekologické vyváženosti systému nutné, aby byl každý rok neprodleně po zjištění rozdílu mezi ověřenými emisemi a vyřazenými povolenkami zrušen počet povolenek odpovídající tomuto rozdílu. Od roku 2026 by rejdářské společnosti měly odevzdávat počet povolenek odpovídající všem jejich ověřeným emisím. Dopad námořní dopravy na klima spočívá sice především v emisích CO₂, jiné emise než CO₂ však také mají významný podíl na emisích z lodní dopravy. Podle čtvrté studie IMO o skleníkových plynech z roku 2020 emise methanu v období od roku 2012 do roku 2018 výrazně vzrostly. Emise methanu a oxidu dusného se budou v průběhu času pravděpodobně zvyšovat, zejména v souvislosti s vývojem pravidel poháněných zkapalněnými zemními plyny nebo jinými zdroji energie. Zahrnutí emisí methanu a oxidu dusného by bylo přínosné pro ekologickou vyváženost a posilovalo by osvědčené postupy. Tyto emise by měly být od roku 2024 nejprve zahrnuty do nařízení (EU) 2015/757 a od roku 2026 by měly být zahrnuty do systému EU ETS.

- (21) Rozšíření oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES na námořní dopravu povede ke změnám nákladů na tuto dopravu. Toto rozšíření působnosti bude mít dopad na všechny části Unie, neboť zboží přepravované po moři do přístavů a z přístavů v Unii má svůj původ nebo místo určení v různých členských státech, včetně vnitrozemských členských států. Přidělování povolenek, které mají být členskými státy draženy, by se proto v důsledku zahrnutí činností v oblasti námořní dopravy do výše uvedené směrnice v zásadě nemělo měnit a mělo by zahrnovat všechny členské státy. Členské státy však budou zasaženy v různé míře. Účinky rozšíření oblasti působnosti směrnice budou nejvíce pocítovat zejména ty členské státy, které jsou silně závislé na lodní dopravě. Rozšíření systému EU ETS na námořní dopravu bude mít větší dopad na členské státy s rozsáhlým námořním odvětvím v porovnání s jejich relativní velikostí. Proto je vhodné poskytnout těmto členským státům časově omezenou dodatečnou pomoc ve formě dodatečných povolenek na podporu dekarbonizace námořních činností a na pokrytí vzniklých administrativních nákladů. Pomoc by měla být zaváděna postupně souběžně se zaváděním povinností vyřadit povolenky, a tím by měl být i její dopad na tyto členské státy větší. V souvislosti s přezkumem směrnice 2003/87/ES by Komise měla zvážit význam této dodatečné pomoci, zejména s ohledem na vývoj počtu rejdářských společností, které spadají do odpovědnosti různých členských států.

- (22) Systém EU ETS by měl významně přispívat ke snižování emisí skleníkových plynů z námořních činností a ke zvyšování účinnosti ve vztahu k těmto činnostem. Využití výnosů ze systému EU ETS podle čl. 10 odst. 3 směrnice 2003/87/ES by mělo mimo jiné zahrnovat podporu dopravy šetrné k životnímu prostředí a veřejné dopravy ve všech odvětvích.
- (23) Obnova flotil lodí ledové třídy a vývoj inovativních technologií, které snižují emise z těchto lodí, si vyžadají čas a finanční podporu. Konstrukce, která lodím ledové třídy umožňuje plavit se v ledu, vede v současné době k tomu, že tyto lodě spotřebují více paliva a mají vyšší emise než lodě podobné velikosti konstruované pro plavbu pouze na volném moři. Proto by podle této směrnice měla být zavedena metoda, která je neutrální z hlediska vlajky a umožní do 31. prosince 2030 snížit množství povolenek, které mají rejdářské společnosti vyřadit na základě ledové třídy svých lodí.
- (24) Ostrovy, které nemají silniční ani železniční spojení s pevninou, jsou na námořní dopravě závislejší než ostatní regiony a jejich dopravní propojení závisí na námořních spojeních. S cílem pomoci ostrovům s menším počtem obyvatel zachovat po zahrnutí činností v oblasti námořní dopravy do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES dopravní propojení je vhodné stanovit, aby bylo členskému státu umožněno požádat o dočasnou odchylku od povinnosti vyřadit povolenky podle uvedené směrnice pro určité činnosti v oblasti námořní dopravy s ostrovy s počtem stálých obyvatel nižším než 200 000.
- (25) Členské státy by měly mít možnost požádat, aby nadnárodní smlouvy o veřejných službách nebo nadnárodní závazky veřejné služby mezi dvěma členskými státy byly dočasně osvobozeny od některých povinností podle směrnice 2003/87/ES. Tato možnost by měla být omezena na spojení mezi členským státem bez pozemní hranice s jiným členským státem a zeměpisně nejbližším členským státem, jako je námořní spojení mezi Kyprem a Řeckem, které již více než dvě desetiletí neexistuje. Tato dočasná odchylka by přispěla k řešení naléhavé potřeby poskytovat službu obecného zájmu a zajistit dopravní propojení, jakož i hospodářskou, sociální a územní soudržnost.
- (26) S ohledem na zvláštní povahu a trvalá omezení nejbližších regionů Unie, jak jsou uznány v článku 349 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), a vzhledem k silné závislosti těchto regionů na námořní dopravě by měla být věnována zvláštní pozornost zachování jejich dostupnosti a účinného dopravního propojení prostřednictvím námořní dopravy. Proto by měla být stanovena dočasná odchylka od některých povinností podle směrnice 2003/87/ES pro emise z činností v oblasti námořní dopravy mezi přístavem nacházejícím se v nejbližším regionu členského státu a přístavem nacházejícím se v témže členském státě, včetně přístavů v témže nejbližším regionu a v jiném nejbližším regionu téhož členského státu.
- (27) Ustanovení směrnice 2003/87/ES, pokud jde o činnosti v oblasti námořní dopravy, by měla být průběžně přezkoumávána s ohledem na budoucí mezinárodní vývoj a úsilí vynaložené na dosažení cílů Pařížské dohody, včetně druhého globálního hodnocení v roce 2028, a s ohledem na následná globální hodnocení probíhající každých pět let, jejichž cílem je informovat o následných vnitrostátně stanovených příspěvcích. Tato ustanovení by měla být rovněž přezkoumána a v případě, že IMO přijme celosvětové tržní opatření na snížení emisí skleníkových plynů z námořní dopravy. Za tímto účelem by Komise měla Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu do 18 měsíců od přijetí takového opatření, a to předtím, než opatření vstoupí v platnost. Komise by v této zprávě měla toto celosvětové tržní opatření přezkoumat, pokud jde o jeho ambice s ohledem na cíle Pařížské dohody, jeho celkovou ekologickou vyváženost, včetně ve srovnání s ustanoveními směrnice 2003/87/ES týkajícími se námořní dopravy, a veškeré otázky týkající se soudržnosti systému EU ETS a uvedeného opatření. Komise by měla ve své zprávě zejména zohlednit míru účasti na tomto celosvětovém tržním opatření, jeho vymahatelnost, transparentnost, sankce za nedodržení, procesy zadávání veřejných informací, monitorování, vykazování a ověřování emisí, registry a odpovědnost. V případě potřeby by měl být ke zprávě připojen legislativní návrh na změnu směrnice 2003/87/ES, který bude v souladu s klimatickým cílem Unie pro rok 2030 a cílem klimatické neutrality stanoveným v nařízení (EU) 2021/1119 i se snahou zachovat ekologickou vyváženost a účinnost opatření Unie v oblasti klimatu, s cílem zajistit soudržnost mezi prováděním celosvětového tržního opatření a systémem EU ETS a zároveň zabránit jakékoli významné dvojí zátěži, a tím připomenout pravomoc Unie regulovat svůj podíl emisí z mezinárodních plaveb v souladu se závazky Pařížské dohody.

- (28) Vzhledem k tomu, že celosvětové tržní opatření neexistuje, hrozí vzhledem ke zvýšeným nákladům na činnosti námořní dopravy, které s sebou nese rozšíření oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES na činnosti v oblasti námořní dopravy, riziko vyhýbání se plnění požadavků. Zastávky v přístavech mimo Unii za účelem vyhýbání se plnění požadavků a přemísťování překládkových činností do přístavů mimo Unii nejenže sníží environmentální přínosy internalizace nákladů na emise z činností v oblasti námořní dopravy, ale mohou rovněž vést k dodatečným emisím v důsledku větší vzdálenosti ujeté s cílem vyhnout se požadavkům směrnice 2003/87/ES. Je proto vhodné vyloučit z definice „přístav určen“ některé zastávky v přístavech mimo Unii. Toto vyloučení by mělo být zaměřeno na přístavy v blízkosti Unie, kde je riziko vyhýbání se plnění požadavků nejvyšší. Přiměřenou reakcí na toto riziko je stanovit omezení do vzdálenosti 300 námořních mil od přístavu spadajícího do jurisdikce některého členského státu, čímž se vyváží dodatečná zátěž a riziko vyhýbání se plnění požadavků. Kromě toho by se vyloučení z definice „přístav určen“ mělo vztahovat pouze na zastávky kontejnerových lodí v některých přístavech mimo Unii, jejichž hlavní kontejnerovou dopravu tvoří překládka kontejnerů. Vzhledem k neexistenci zmírňujících opatření spočívá u této přepravy riziko vyhýbání se plnění požadavků rovněž v přesunu přístavních uzlů do přístavů mimo Unii, což by dopady vyhýbání se plnění požadavků ještě zhoršilo. Aby byla v rámci tohoto opatření zajištěna proporcionalita a rovné zacházení, měla by být zohledněna opatření ve třetích zemích, která mají rovnocenný účinek jako směrnice 2003/87/ES.
- (29) Komise by měla přezkoumat fungování směrnice 2003/87/ES ve vztahu k činnostem v oblasti námořní dopravy s ohledem na zkušenosti s uplatňováním uvedené směrnice, včetně odhalování snahy vyhnout se plnění požadavků, aby bylo možné takovému jednání již v rané fázi předcházet, a poté by měla navrhnout opatření k zajištění účinnosti uvedené směrnice. Takové opatření by mohlo zahrnovat zvýšené požadavky na vyřazování povolenek v případě plaveb, u nichž je riziko vyhýbání se plnění požadavků vyšší, jako jsou například plavby do přístavu nebo z přístavu, který se nachází v blízkosti Unie, ve třetí zemi, která nepřijala obdobná opatření, jaká jsou stanovena ve směrnici 2003/87/ES.
- (30) Emise z lodí o hrubé prostornosti nižší než 5 000 tun představují s ohledem na oblast působnosti této směrnice méně než 15 % emisí z lodí, ale vypouští je velký počet lodí. Z důvodu administrativní proveditelnosti je předčasně zahrnout lodě o hrubé prostornosti nižší než 5 000 tun do systému EU ETS hned od počátku začlenění námořní dopravy, avšak jejich začlenění v budoucnu by zlepšilo účinnost systému EU ETS a potenciálně by omezilo snahu o vyhýbání se plnění požadavků využíváním lodí s hrubou prostorností pod limitem 5 000 tun. Komise by proto měla nejpozději do 31. prosince 2026 předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž by měla posoudit proveditelnost a hospodářské, environmentální a sociální dopady začlenění emisí z lodí o hrubé prostornosti nižší než 5 000 tun, včetně pobřežních lodí, do působnosti směrnice 2003/87/ES.
- (31) Osobou nebo organizací odpovědnou za dodržování systému EU ETS by měla být rejdařská společnost definovaná jako vlastníka lodí nebo jakákoli jiná organizace nebo osoba, jako je správce nebo nájemce v nájmu typu „bareboat charterer“, která od vlastníka lodí převzala odpovědnost za provoz lodí a která se při převzetí této odpovědnosti dohodla na převzetí všech povinností a odpovědností uložených Mezinárodním předpisem pro řízení bezpečnosti lodí a pro zabránění znečištění. Tato definice vychází z definice „společnosti“ uvedené v čl. 3 písm. d) nařízení (EU) 2015/757 a je v souladu s globálním systémem shromažďování údajů, který v roce 2016 zavedla IMO.
- (32) Emise z lodí závisí mimo jiné na opatřeních v oblasti energetické účinnosti plavidla přijatých vlastníkem lodí, jakož i na palivu, přepravovaném nákladu, trase a rychlosti lodí, které mohou být pod kontrolou jiného subjektu než vlastníka lodí. Odpovědnost za nákup paliva nebo přijímání provozních rozhodnutí, která mají vliv na emise skleníkových plynů z lodí, může na základě smluvního ujednání převzít jiný subjekt než rejdařská společnost. V době jednání o smlouvě by zejména provozní rozhodnutí nebyla předem známa, a konečné emise z lodí, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, by tedy byly nejisté. Bez přenosu uhlíkových nákladů na subjekt, který loď provozuje, by však pobídky k provádění provozních opatření k zajištění palivové účinnosti byly omezené. V souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ a s cílem podpořit přijetí opatření v oblasti účinnosti a využívání čistších paliv by proto rejdařská společnost měla mít podle vnitrostátního práva nárok požadovat náhradu nákladů vyplývajících z vyřazení povolenek od subjektu, který je přímo odpovědný za rozhodnutí ovlivňující emise skleníkových plynů z lodí.

Ačkoli by takový mechanismus náhrady nákladů mohl být předmětem smluvního ujednání, členské státy by v zájmu snížení administrativních nákladů neměly být povinny zajišťovat nebo kontrolovat existenci takových smluv, ale namísto toho by měly ve vnitrostátním právu stanovit zákonný nárok rejdářské společnosti na náhradu a odpovídající přístup ke spravedlnosti za účelem vymáhání tohoto nároku. Ze stejných důvodů by tento nárok, včetně jakéhokoli případného sporu ohledně náhrady nákladů mezi rejdářskou společností a subjektem provozujícím loď, neměl mít vliv na povinnosti rejdářské společnosti vůči správnímu orgánu ve vztahu k rejdářské společnosti ani na donucovací opatření, která by mohlo být nezbytné vůči takové společnosti přijmout k zajištění toho, aby byla tato společnost plně v souladu se směrnicí 2003/87/ES. Vzhledem k tomu, že je účel ustanovení o nároku na náhradu nákladů úzce spjat s Uníí, zejména pokud jde o plnění povinností podle této směrnice rejdářskou společností vůči některému členskému státu, je důležité, aby byl tento nárok dodržován v celé Unii a ve všech smluvních vztazích, které umožňují jinému subjektu než vlastníkovi lodi rozhodovat o přepravovaném nákladu nebo trase a rychlosti lodi, a to způsobem, který zaručí nenarušenou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, což může zahrnovat ustanovení zabraňující stranám těchto smluvních dohod obcházet nárok na náhradu nákladů, a to i na základě doložky o volbě práva.

- (33) S cílem snížit administrativní zátěž pro rejdářské společnosti by měl být za každou rejdářskou společnost odpovědný vždy jeden členský stát. Komise by měla zveřejnit úvodní seznam rejdářských společností, které vykonávaly činnost v oblasti námořní dopravy spadající do působnosti systému EU ETS, v němž je uveden správní orgán ve vztahu k rejdářské společnosti. Seznam by měl být pravidelně aktualizován, a to alespoň jednou za dva roky, aby rejdářské společnosti mohly být podle potřeby přerazeny pod jiný správní orgán. V případě rejdářských společností, které jsou registrovány v nějakém členském státě, by správním orgánem ve vztahu k rejdářské společnosti měl být tento členský stát. V případě rejdářských společností, které jsou registrovány ve třetí zemi, by správním orgánem ve vztahu k rejdářské společnosti měl být členský stát, v němž měla tato rejdářská společnost v posledních čtyřech sledovaných letech odhadem největší počet zastávek v přístavu v rámci plaveb spadajících do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES. V případě rejdářských společností, které jsou registrovány ve třetí zemi a které v posledních čtyřech sledovaných letech neuskutečnily žádnou plavbu spadající do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES, by měl být správním orgánem ve vztahu k rejdářské společnosti členský stát, z něhož loď rejdářské společnosti vyplula na první plavbu spadající do oblasti působnosti uvedené směrnice, nebo do něž tato loď z této první plavby připlula. Komise by měla každé dva roky zveřejnit a případně aktualizovat seznam rejdářských společností spadajících do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES, v níž pro každou rejdářskou společnost uvede příslušný správní orgán. Za účelem zajištění rovného zacházení s rejdářskými společnostmi by členské státy měly dodržovat harmonizovaná pravidla pro správu rejdářských společností, za něž nesou odpovědnost, a to v souladu s podrobnými pravidly, která stanoví Komise.
- (34) Členské státy by měly zajistit, aby rejdářské společnosti pod jejich správou splňovaly požadavky směrnice 2003/87/ES. V případě, že rejdářská společnost tyto požadavky nesplní a žádná donucovací opatření přijatá správním orgánem ve vztahu k rejdářské společnosti nezajistí jejich dodržování, měly by členské státy postupovat solidárně. Jako krajní opatření by členské státy, s výjimkou členského státu pod jehož vlajkou loď pluje, měly mít možnost odeprít vstup lodím, za něž odpovídá dotčená rejdářská společnost, a členský stát, pod jehož vlajkou loď pluje by měl mít možnost tuto loď zadržet.
- (35) Rejdářské společnosti by měly sledovat a vykazovat své souhrnné údaje o emisích z činností v oblasti námořní dopravy na úrovni společnosti v souladu s pravidly stanovenými v nařízení (EU) 2015/757. Zprávy o souhrnných údajích o emisích na úrovni společnosti by měly být ověřeny v souladu s pravidly stanovenými v uvedeném nařízení. Při ověřování na úrovni společnosti by ověřovatel neměl ověřovat výkaz emisí na úrovni lodi ani zprávy na úrovni lodí, které mají být předloženy v případě změny společnosti, protože tyto zprávy na úrovni lodí již byly ověřeny.
- (36) Na základě zkušeností s obdobnými úkoly v souvislosti s ochranou životního prostředí by měla Komise a správním orgánům ve vztahu k rejdářské společnosti při provádění směrnice 2003/87/ES podle potřeby a v souladu se svým mandátem poskytovat podporu Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) nebo jiná příslušná organizace. Vzhledem ke svým zkušenostem s prováděním nařízení (EU) 2015/757 a vzhledem ke svým nástrojům v oblasti informačních technologií by Evropská agentura pro námořní bezpečnost měla poskytovat správním orgánům ve vztahu k rejdářské společnosti součinnost, zejména pokud jde o monitorování, vykazování a ověřování emisí vznikajících z činností v oblasti námořní dopravy spadajících do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES, a to usnadněním výměny informací nebo vypracováním pokynů a kritérií. Komise by měla za pomoci agentury EMSA

usilovat o vytvoření vhodných monitorovacích nástrojů, jakož i pokynů k usnadnění a koordinaci činností v oblasti ověřování a prosazování předpisů týkajících se uplatňování směrnice 2003/87/ES na námořní dopravu. Podle možností by měly být tyto nástroje k dispozici členskému státu a ověřovatelům s cílem lépe zajistit důsledné prosazování vnitrostátních opatření provádějících směrnici 2003/87/ES.

- (37) Souběžně s přijetím této směrnice se mění nařízení (EU) 2015/757 s cílem stanovit pravidla pro monitorování, vykazování a ověřování, která jsou nezbytná pro rozšíření systému EU ETS na činnosti v oblasti námořní dopravy, a stanovit monitorování, vykazování a ověřování emisí dalších skleníkových plynů a emisí z dalších typů lodí.
- (38) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2392 ⁽¹³⁾ byl změněn čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES tak, aby všichni provozovatelé mohli využívat všechny vydané povolenky. Požadavek, aby povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů obsahovalo povinnost vyřadit povolenky podle čl. 6 odst. 2 písm. e) uvedené směrnice, by měl být odpovídajícím způsobem harmonizován.
- (39) Dosažení cíle Unie v oblasti snížení emisí do roku 2030 bude vyžadovat snížení emisí v odvětvích, na něž se vztahuje systém EU ETS, o 62 % ve srovnání s rokem 2005. Množství povolenek pro celou Unii v rámci systému EU ETS je třeba snížit, aby se vytvořil nezbytný dlouhodobý signál o ceně uhlíku a podpora pro tento stupeň dekarbonizace. Celkové množství povolenek by mělo být v letech 2024 a 2026 sníženo, aby lépe odpovídalo skutečným emisím. Dále by se měl v letech 2024 a 2028 zvýšit lineární redukční faktor, a to i s ohledem na zahrnutí emisí z námořní dopravy. Strmější snižování stropů vyplývající z těchto změn povede k výrazně vyšším úrovním kumulativního snížení emisí do roku 2030, než by tomu bylo podle směrnice (EU) 2018/410. Údaje týkající se začlenění námořní dopravy do systému EU ETS by měly být odvozeny z emisí z činností v oblasti námořní dopravy, na něž je zaměřen *článek 3ga* směrnice 2003/87/ES, a vykázány v souladu s nařízením (EU) 2015/757 za roky 2018 a 2019 v Unii a ve státech Evropského hospodářského prostoru a Evropského sdružení volného obchodu a upraveny od roku 2021 do roku 2024 o lineární redukční faktor pro rok 2024. Lineární redukční faktor by měl být použit v roce 2024 na zvýšení množství povolenek pro celou Unii v daném roce.
- (40) Pro dosažení vyšších cílů v oblasti klimatu bude potřeba značné množství veřejných a soukromých zdrojů, které budou muset být na klimatickou transformaci vyčleněny v Unii i ve členských státech. S cílem doplnit a posílit značné množství financí, které bude potřeba v souvislosti s klimatem z rozpočtu Unie vyčlenit, by všechny výnosy z dražeb, které nejsou přiděleny do rozpočtu Unie v podobě vlastních zdrojů, nebo jejich ekvivalent ve finanční hodnotě těchto výnosů z dražeb, měly být použity pro účely související s klimatem, s výjimkou příjmů použitých ke kompenzaci nepřímých uhlíkových nákladů. Seznam účelů souvisejících s klimatem v čl. 10 odst. 3 směrnice 2003/87/ES by měl být rozšířen tak, aby zahrnoval i další účely s pozitivním dopadem na životní prostředí. To by mělo zahrnovat i využití finanční podpory k řešení sociálních aspektů v domácnostech s nižšími a středními příjmy snížením daní s nepříznivým účinkem a cíleným snižováním cel a poplatků za elektřinu z obnovitelných zdrojů. Členské státy by měly každoročně podávat zprávu o použití výnosů z dražeb v souladu s článkem 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ⁽¹⁴⁾ a případně upřesnit, jaké výnosy byly použity a jaké akce uskutečněny na provádění jejich integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu a plánů spravedlivé územní transformace.

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2392 ze dne 13. prosince 2017, kterým se mění směrnice 2003/87/ES, aby nadále platila stávající omezení rozsahu činností v oblasti letectví a aby se připravilo provádění celosvětového tržního opatření od roku 2021 (Úř. věst. L 350, 29.12.2017, s. 7).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (41) Výnosy členských států z dražeb se v důsledku začlenění námořní dopravy do systému EU ETS zvýší. Členské státy se proto vyzývají, aby více využívaly výnosy ze systému EU ETS podle čl. 10 odst. 3 směrnice 2003/87/ES s cílem přispět k ochraně, obnově a lepšímu řízení mořských ekosystémů, zejména chráněných mořských oblastí.
- (42) K dosažení cílů Pařížské dohody v rozvojových zemích jsou zapotřebí značné finanční zdroje a Klimatický pakt z Glasgow rozvinuté země naléhavě vyzývá, aby urychleně a výrazně navýšily financování opatření v oblasti klimatu. Ve svých závěrech o přípravách na 27. zasedání konference smluvních stran UNFCCC (COP 27) Rada připomíná, že Unie a její členské státy jsou největším poskytovatelem mezinárodních veřejných finančních prostředků na opatření v oblasti klimatu a od roku 2013 svůj příspěvek k financování těchto opatření na podporu rozvojových zemí více než zdvojnásobily. V těchto závěrech Rada rovněž potvrzuje, že Unie a její členské státy jsou pevně odhodlány navyšovat své mezinárodní financování opatření v oblasti klimatu, a směřovat tak ke splnění cíle rozvinutých zemí, jímž je co nejdříve mobilizovat ze široké škály zdrojů alespoň 100 miliard USD ročně, a to až do roku 2025, a očekává se, že tohoto cíle bude dosaženo v roce 2023.
- (43) V zájmu řešení distribučních a sociálních dopadů transformace v členských státech s nízkými příjmy by mělo být prostřednictvím modernizačního fondu uvedeného v článku 10d směrnice 2003/87/ES použito dodatečné množství povolenek ve výši 2,5 % množství v rámci celé Unie, a to od roku 2024 do roku 2030 na financování transformace energetiky členských států s hrubým domácím produktem (HDP) na obyvatele, který byl v období let 2016 až 2018 nižší než 75 % průměru Unie.
- (44) Přijímající členské státy by měly mít možnost využívat zdroje přidělené do modernizačního fondu k financování investic zahrnujících přílehlé příhraniční regiony Unie, pokud je to důležité pro transformaci energetiky přijímajících členských států.
- (45) Měly by být poskytnuty další pobídky ke snižování emisí skleníkových plynů pomocí nákladově efektivních technik. Za tímto účelem by mělo být přidělování bezplatných emisních povolenek stacionárním zařízením od roku 2026 podmíněno investicemi do technik ke zvyšování energetické účinnosti a snižování emisí, zejména pro velké spotřebitele energie. Komise by měla zajistit, aby uplatňování podmíněnosti neohrožovalo rovné podmínky, ekologickou vyváženost nebo rovné zacházení se zařízeními v celé Unii. Komise by proto měla, aniž jsou dotčena pravidla použitelná podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU⁽¹⁵⁾, přijmout akty v přenesené pravomoci doplňující tuto směrnici s cílem řešit veškeré problémy zjištěné zejména v souvislosti s výše uvedenými zásadami a stanovit administrativně jednoduchá pravidla pro uplatňování podmíněnosti. Tato pravidla by měla být součástí obecných pravidel pro přidělování bezplatných povolenek za použití stanoveného postupu pro vnitrostátní prováděcí opatření a měla by stanovit lhůty, kritéria pro uznávání prováděných opatření v oblasti energetické účinnosti, jakož i pro alternativní opatření snižující emise skleníkových plynů. Kromě toho by měly být dále posíleny pobídky ke snižování emisí skleníkových plynů u zařízení s vysokou intenzitou emisí skleníkových plynů. Za tímto účelem by od roku 2026 mělo být bezplatné přidělování povolenek na emise 20 % stacionárních zařízení s nejvyšší intenzitou emisí v rámci dané referenční úrovně produktu rovněž podmíněno vypracováním a prováděním plánů klimatické neutrality.
- (46) Mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích zavedený na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/956⁽¹⁶⁾ má nahradit mechanismy stanovené směrnicí 2003/87/ES s cílem předcházet riziku úniku uhlíku. Pokud se na odvětví a pododvětví toto opatření vztahuje, neměly by jim být přiděleny bezplatné povolenky. Je však nutné přechodné a postupné rušení bezplatných povolenek, aby se výrobci, dovozci a obchodníci mohli přizpůsobit novému režimu. Množství přidělovaných bezplatných povolenek by mělo být sníženo tak, že se při postupném zavádění opatření uhlíkového vyrovnání na hranicích použije na přidělování bezplatných povolenek pro odvětví, kde se tento mechanismus opatření uplatňuje, určitý faktor. Faktor CBAM by měl mít hodnotu 100 % pro období mezi vstupem tohoto nařízení v platnost a koncem roku 2025 a v souladu s ustanoveními uvedenými v čl. 36 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení by v roce 2026 měl mít hodnotu 97,5 %, v roce 2027 by to mělo být 95 %, v roce 2028 90 %, v roce 2029 77,5 %, v roce 2030 51,5 %, v roce 2031 39 %, v roce 2032 26,5 % a v roce 2033 14 %. Od roku 2034 by se neměl uplatňovat žádný faktor CBAM.

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/956 ze dne 10. května 2023, kterým se zavádí mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích (viz strana 52 v tomto Úředním věstníku).

Príslušné akty v prenesené pravomoci týkajúcej sa pridávania bezplatných povolenek by mali byť odpovädajúcim spôsobom upraveny pre odvetví a pododvetví, kde sa mechanismus uhlíkoveho vyrovnání na hranicích uplatňuje. Bezplatné povolenky, ktoré už nebudou na základe tohoto výpočtu pridávány v odvetvích, kde sa uplatňuje mechanismus uhlíkoveho vyrovnání na hranicích (poptávka v rámci mechanismu uhlíkoveho vyrovnání na hranicích), majú byť prídány do Inovačného fondu, aby sa podpořily inovace v oblasti nízkouhlíkových technológií, zachycování a využívání uhlíku (CCU), zachycování, přeprava a geologického ukládání CO₂ (CCS), energie z obnovitelných zdrojů a skladování energie, a to způsobem, který přispívá ke zmírnění změny klimatu. V této souvislosti je třeba věnovat zvláštní pozornost projektům v odvetvích, kde se uplatňuje mechanismus uhlíkoveho vyrovnání na hranicích. Aby byl dodržěn podíl bezplatných povolenek, které mohou být přiděleny v odvetvích, kde se neuplatňuje mechanismus uhlíkoveho vyrovnání na hranicích, je třeba konečné množství, které má být odečteno od bezplatných povolenek a které má být poskytnuto prostřednictvím Inovačného fondu, vypočítat jako podíl poptávky v rámci mechanismu uhlíkoveho vyrovnání na hranicích a potřeby všech odvetví, kterým jsou bezplatné povolenky přidávány.

- (47) S cílem zmírnit potenciální rizika úniku uhlíku v souvislosti se zbožím, na něž se vztahuje mechanismus uhlíkoveho vyrovnání na hranicích a které je vyrobeno v Unii na vývoz do třetích zemí, které neuplatňují systém EU ETS nebo podobný mechanismus stanovování cen uhlíku, by mělo být před koncem přechodného období podle nařizení (EU) 2023/956 provedeno posouzení. Pokud toto posouzení dospěje k závěru, že takové riziko úniku uhlíku existuje, měla by Komise případně předložit legislativní návrh na řešení tohoto rizika úniku uhlíku způsobem, který je v souladu s pravidly Světové obchodní organizace. Kromě toho by členské státy měly mít možnost použít výnosy z dražeb k řešení zbytkového rizika úniku uhlíku v odvetvích, na něž se vztahuje mechanismus uhlíkoveho vyrovnání na hranicích, a v souladu s pravidly státní podpory. Pokud v důsledku snížení přidělu bezplatných povolenek z důvodu uplatňování pravidel podmíněnosti nebudou povolenky plně využity k vynětí zařízení s nejnižší intenzitou emisí skleníkových plynů z meziodvětvové opravy, mělo by být 50 % těchto zbylých povolenek přidáno do Inovačného fondu, zatímco zbývajících 50 % by mělo být vydraženo ve prospěch členských států, které by měly mít možnost využít výnosy z těchto dražeb k řešení zbytkového rizika úniku uhlíku v odvetvích, na něž se vztahuje mechanismus uhlíkoveho vyrovnání na hranicích.
- (48) Za účelem lepšího zohlednění technologického pokroku při současném zajištění pobídek ke snižování emisí a při řádném odměňování inovací by minimální úprava referenčních hodnot měla představovat zvýšení z 0,2 % na 0,3 % ročně a maximální úprava by měla představovat zvýšení z 1,6 % na 2,5 % ročně. Pro období let 2026 až 2030 by proto měly být referenční hodnoty upraveny v rozmezí 6 –50 % v porovnání s hodnotou uplatňovanou v období let 2013 až 2020. Za účelem zajištění předvídatelnosti pro zařízení by Komise měla přijmout prováděcí akty stanovující revidované referenční hodnoty pro přidávání bezplatných povolenek co nejdříve před začátkem období let 2026 až 2030.
- (49) S cílem podpořit nové průlomové technologie v ocelářském průmyslu a zabránit výrazně nepřiměřenému snížení úrovně referenční hodnoty a s ohledem na zvláštní situaci ocelářského průmyslu, jako je vysoká intenzita emisí a struktura mezinárodního a unijního trhu, je z výpočtu hodnoty referenční úrovně tekutého kovu pro období let 2026 až 2030 nezbytné vyloučit zařízení, která byla v provozu během referenčního období let 2021 až 2022 a která by jinak byla zahrnuta do tohoto výpočtu kvůli přezkumu definice referenční úrovně produktu pro tekutý kov.
- (50) Aby se odměňovaly subjekty s nejlepšími výsledky a inovace, měla by být z použití meziodvětvového opravného koeficientu vyloučena zařízení, jejichž úroveň emisí skleníkových plynů jsou nižší než průměr 10 % neúčinnějších zařízení spadajících pod danou referenční hodnotu. Povolenky, které v důsledku snížení podílu bezplatných povolenek z důvodu uplatňování pravidel podmíněnosti nebudou přiděleny, by měly být použity k pokrytí deficitu při snižování podílu bezplatných povolenek, který vyplývá z vyloučení subjektů, které dosáhly nejlepších výsledků, z použití meziodvětvového opravného koeficientu.
- (51) Za účelem urychlení dekarbonizace hospodářství a posílení konkurenceschopnosti průmyslu Unie by mělo být Inovačnému fondu poskytnuto dalších 20 milionů povolenek z množství, které by jinak mohlo být přiděleno bezplatně, a dalších 5 milionů povolenek z množství, které by jinak mohlo být vydraženo. Při přezkumu načasování a posloupnosti dražeb inovačného fondu zřízeného nařizením Komise (EU) č. 1031/2010⁽¹⁷⁾ s ohledem na změny zavedené touto směrnicí by Komise měla zvážít poskytnutí většího množství zdrojů v prvních letech provádění revidované směrnice 2003/87/ES na podporu dekarbonizace příslušných odvetví.

⁽¹⁷⁾ Nařizení Komise (EU) č. 1031/2010 ze dne 12. listopadu 2010 o harmonogramu, správě a jiných aspektech dražeb povolenek na emise skleníkových plynů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 302, 18.11.2010, s. 1).

- (52) Pro dosažení cílů nařízení (EU) 2021/1119 je nezbytný komplexní přístup k inovacím. Na úrovni Unie je nezbytné úsilí v oblasti výzkumu a inovací podporováno mimo jiné prostřednictvím programu Horizont Evropa, jehož součástí je významné financování a nové nástroje pro odvětví zahrnutá do systému EU ETS. Komise by proto měla usilovat o součinnost s programem Horizont Evropa a případně s dalšími programy financování Unie.
- (53) Inovační fond by měl podporovat inovativní techniky, procesy a technologie, včetně rozšiřování těchto technik, procesů a technologií, aby se umožnilo jejich široké zavádění v celé Unii. Při výběru projektů podporovaných prostřednictvím grantů by měly být upřednostňovány průlomové inovace.
- (54) Oblast působnosti Inovačního fondu uvedeného v čl. 10a odst. 8 směrnice 2003/87/ES by měla být rozšířena na podporu inovací v oblasti technologií a procesů s nízkými a nulovými emisemi, které se týkají spotřeby paliv v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích, včetně druhů hromadné dopravy, jako jsou veřejná doprava a příležitostná autobusová doprava. Kromě toho by měl Inovační fond sloužit k podpoře investic do dekarbonizace odvětví námořní dopravy, včetně investic do energetické účinnosti lodí, přístavů a námořní dopravy na krátké vzdálenosti, elektrifikace tohoto odvětví, udržitelných alternativních paliv, jako jsou vodík a čpavek, která jsou vyráběna z obnovitelných zdrojů, do technologií pohonu s nulovými emisemi, jako jsou větrné technologie, a do inovací v souvislosti s loděmi ledové třídy. Zvláštní pozornost by měla být věnována inovativním projektům, které přispívají k dekarbonizaci námořního odvětví a ke snížení všech jeho dopadů na klima, včetně emisí černého uhlíku. V tomto ohledu by Komise měla ve výzvách k předkládání návrhů v rámci inovačního fondu stanovit zvláštní témata. Výzvy by měly zohledňovat otázky ochrany biologické rozmanitosti, hluku a znečištění vody. Pokud jde o námořní dopravu, měly by být způsobilé projekty s jasnou přidanou hodnotou Unie.
- (55) Podle článku 9 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1122 ⁽¹⁸⁾ platí, že pokud provozovatelé letadel již neprovozují lety, na něž se vztahuje systém EU ETS, je stav u jejich účtů nastaven na „vyřazený“ a z těchto účtů již nelze zahajovat žádné postupy. Aby se zachovala ekologická vyváženost systému EU ETS, měly by být povolenky, které nejsou provozovatelům letadel z důvodu ukončení jejich činnosti vydány, použity na případy, kdy tito provozovatelé neodevzdali všechny povolenky, které měli odevzdat, a veškeré zbývající povolenky by měly být použity k urychlení opatření k boji proti změně klimatu tím, že budou umístěny do Inovačního fondu.
- (56) K dosažení vysokého počtu žádostí o financování projektů z Inovačního fondu ve všech členských státech by přispěla technická pomoc ze strany Komise zaměřená na členské státy, z nichž bylo dosud předloženo málo projektů nebo žádný. Tato pomoc by měla mimo jiné podporovat činnosti zaměřené na zlepšení kvality návrhů projektů realizovaných v uvedených členských státech, z nichž bylo předloženo jen málo nebo žádné projekty, například prostřednictvím sdílení informací, získaných poznatků a osvědčených postupů a na podporu činností vnitrostátních kontaktních míst. Dalšími opatřeními pro tyto účely patří opatření ke zvýšení povědomí o možnostech financování a zvýšení kapacity těchto členských států identifikovat a podporovat potenciální žadatele o projekty. Měla by být rovněž podporována projektová partnerství napříč členskými státy a navazování kontaktů mezi potenciálními žadateli, zejména u rozsáhlých projektů.
- (57) Za účelem zlepšení úlohy členských států při správě inovačního fondu a zvýšení transparentnosti by Komise měla Výboru pro změnu klimatu podávat zprávy o provádění Inovačního fondu, v nichž poskytne analýzu očekávaného dopadu projektů, kterým byla udělena podpora, podle odvětví a podle členských států. Komise by měla tuto zprávu rovněž předložit Evropskému parlamentu a Radě a zveřejnit ji. Po uzavěrci výzvy k podávání návrhů by Komise se souhlasem žadatelů měla informovat členské státy o žádostech o financování projektů na jejich území a poskytnout jim o těchto žádostech podrobné informace, s cílem usnadnit členským státům koordinaci podpory projektů. Kromě toho by Komise měla před udělením podpory informovat členské státy o seznamu předběžně vybraných projektů. Členské státy by měly zajistit, aby vnitrostátní prováděcí ustanovení nebránila inovacím a byla technologicky

⁽¹⁸⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1122 ze dne 12. března 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o fungování registru Unie (Úř. věst. L 177, 2.7.2019, s. 3).

neutrální, a Komise by měla zase poskytovat technickou pomoc, zejména členským státům s nízkou účinnou účastí, s cílem zlepšit účinnou geografickou účast v inovačním fondu a zvýšit celkovou kvalitu předložených projektů. Komise by rovněž měla zajistit komplexní monitorování a podávání zpráv, včetně informací o pokroku na cestě k dosažení účinného zeměpisného pokrytí v rámci celé Unie, které bude založeno na kvalitě, a o vhodných následných opatřeních.

- (58) S cílem zajistit soulad s komplexní povahou Zelené dohody pro Evropu by měl proces výběru projektů podporovaných prostřednictvím grantů upřednostňovat projekty, které se zabývají vícenásobnými dopady na životní prostředí. Podporované technologie nebo řešení by se měly šířit dál a rychleji pronikat na trh, čehož je možné docílit tak, že projekty financované z Inovačního fondu budou sdílet poznatky s ostatními relevantními projekty i s výzkumnými pracovníky se sídlem v Unii, kteří na tom mají oprávněný zájem.
- (59) Rozdílové smlouvy, rozdílové smlouvy o uhlíku a smlouvy s pevně stanovenou prémie jsou důležitými prvky ke snížení emisí v průmyslu prostřednictvím rozšiřování nových technologií a jsou možností, jak zaručit investorům do inovativních technologií šetrných ke klimatu cenu, která odměňuje snížení emisí CO₂ nad rámec snížení, která jsou důsledkem běžné cenové hladiny uhlíku v systému EU ETS. Škálu opatření, která mohou být podpořena z Inovačního fondu, je třeba rozšířit tak, aby byla poskytována podpora projektům prostřednictvím soutěžních nabídkových řízení vedoucích k uzavření rozdílové smlouvy, rozdílové smlouvy o uhlíku nebo smlouvy s pevně stanovenou prémie. Soutěžní nabídková řízení by byla důležitým mechanismem na podporu rozvoje dekarbonizačních technologií a mechanismem pro optimalizaci použití dostupných zdrojů. Tato řízení by rovněž zajistila jistotu investorům investujícím do těchto technologií. S cílem minimalizovat jakýkoli podmíněný závazek pro rozpočet Unie by mělo být při navrhování rozdílových smluv a rozdílových smluv o uhlíku zajištěno zmírnění rizik a alespoň v prvních dvou kolech uzavírání rozdílových smluv a rozdílových smluv o uhlíku by odpovídající krytí rozpočtovým závazkem mělo být zajištěno prostředky z výnosů z dražeb povolenek přidělených podle čl. 10a odst. 8 směrnice 2003/87/ES.

U smluv s pevně stanovenou prémie taková rizika neexistují, protože právní závazek bude pokryt odpovídajícím rozpočtovým závazkem. Kromě toho by Komise měla po dokončení prvních dvou kol uzavírání rozdílových smluv a rozdílových smluv o uhlíku a následně pokaždé, kdy je to nezbytné, provést kvalitativní a kvantitativní posouzení finančních rizik vyplývajících z jejich provádění. Komise by měla být zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci, který na základě výsledků tohoto posouzení stanoví možnost rozhodnout, že pro následující kola uzavírání rozdílových smluv nebo rozdílových smluv o uhlíku použije spíše vhodnou míru tvorby rezerv než plné pokrytí. Tento přístup by měl kromě povolenek dostupných v rámci inovačního fondu zohlednit veškeré prvky, které by mohly snížit finanční rizika pro rozpočet Unie, jako je možné dobrovolné sdílení odpovědnosti s členskými státy nebo možný mechanismus zajištění ze soukromého sektoru. Je proto nezbytné stanovit odchylky od částí hlavy X nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁹⁾. Míra tvorby rezerv pro první dvě kola uzavírání rozdílových smluv a rozdílových smluv o uhlíku by měla činit 100 %.

Odchylně od čl. 210 odst. 1, čl. 211 odst. 1 a 2 a čl. 218 odst. 1 uvedeného nařízení by však měla být v této směrnici pro pozdější kola stanovena minimální míra tvorby rezerv ve výši 50 %, jakož i maximální podíl příjmů z inovačního fondu ve výši 30 % pro následující kola rozdílových smluv a rozdílových smluv o uhlíku a Komise by měla mít možnost určit nezbytnou míru tvorby rezerv na základě zkušeností z prvních dvou výzev k předkládání návrhů a výši příjmů, které mají být použity pro tvorbu rezerv. Celková finanční odpovědnost hrazená z rozpočtu Unie by proto neměla překročit 60 % výnosů z dražeb pro Inovační fond. Vzhledem k tomu, že tvorba rezerv bude obecně pocházet z Inovačního fondu, měly by být navíc učiněny odchylky od pravidel uvedených v článkách 212, 213 a 214 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 týkajících se společného rezervního fondu zřízeného článkem 212 uvedeného nařízení. Nová povaha rozdílových smluv a rozdílových smluv o uhlíku by rovněž mohla vyžadovat odchylky od čl. 209 odst. 2 písm. d) a h) uvedeného nařízení, neboť se nespolehají na pákový efekt/multiplikátory ani nejsou zcela závislé na posouzení ex ante, od čl. 219 odst. 3, z důvodu spojitosti s čl. 209 odst. 2 písm. d), a od čl. 219 odst. 6 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046, neboť prováděcí partneři nebudou mít úvěrové nebo akciové expozice v rámci záruky. Použití jakékoli odchylky od uvedeného nařízení by mělo být omezeno na to, co je nezbytné. Komise by měla být zmocněna ke změně maximálního podílu příjmů z Inovačního fondu, který má být použit na tvorbu rezerv, o nejméně 20 procentních bodů nad rámec toho, co je stanoveno v této směrnici.

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014, a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (60) Na Inovační fond se vztahuje obecný režim podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie stanovený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2092 ⁽²⁰⁾.
- (61) Pokud je činnost zařízení dočasně pozastavena, přidělování bezplatných povolenek se upraví podle úrovní činností, které jsou povinně každoročně vykazovány. Kromě toho mohou příslušné orgány pozastavit vydávání povolenek na emise zařízení, která pozastavila provoz, pokud nic nenasvědčuje tomu, že svůj provoz obnoví. Provozovatelé by v případě dočasného pozastavení činností proto již neměli být povinni příslušnému orgánu dokládat, že jejich zařízení výrobu ve stanovené a přiměřené lhůtě obnoví.
- (62) V důsledku oprav bezplatných povolenek přidělených stacionárnímu zařízení podle čl. 11 odst. 2 směrnice 2003/87/ES se může stát, že bude nutné přidělit další bezplatné povolenky nebo převést zpátky přebytečné povolenky. Pro tento účel by měly být použity povolenky vyčleněné pro nové účastníky na trhu podle čl. 10a odst. 7 směrnice 2003/87/ES.
- (63) Od roku 2013 jsou výrobci elektřiny povinni nakoupit všechny povolenky, které potřebují k výrobě elektřiny. V souladu s článkem 10c směrnice 2003/87/ES však mají některé členské státy možnost přechodně přidělovat bezplatné povolenky na modernizaci odvětví energetiky na období let 2021 až 2030. Tři členské státy se rozhodly tuto možnost využít. Vzhledem k potřebě rychlé dekarbonizace, zejména v odvětví energetiky, by dotčené členské státy měly mít možnost poskytovat toto přechodné přidělování bezplatných povolenek pouze na investice uskutečněné do 31. prosince 2024. Měly by mít možnost přidat veškeré zbývající povolenky na období let 2021 až 2030, které nejsou pro tyto investice použity, v poměru, který určí, k celkovému množství povolenek, které dotčený členský stát obdrží k dražbě, nebo je použít na podporu investic v rámci modernizačního fondu. S výjimkou lhůty pro oznámení by se na povolenky převedené do modernizačního fondu měla vztahovat stejná pravidla týkající se investic, která se vztahují na povolenky již převedené podle čl. 10d odst. 4 směrnice 2003/87/ES. V zájmu zajištění předvídatelnosti a transparentnosti, pokud jde o počty povolenek, které jsou k dispozici pro účely dražení nebo přechodného bezplatného přidělování, a o aktiva spravovaná modernizačním fondem, by členské státy měly do 15. května 2024 informovat Komisi o objemu zbývajících povolenek, které mají být použity pro každý z těchto účelů.
- (64) Oblast působnosti modernizačního fondu by měla být sladěna s nejnovějšími cíli Unie v oblasti klimatu zavedením povinnosti, aby investice byly v souladu s cíli Zelené dohody pro Evropu a s cíli nařízení (EU) 2021/1119, a zrušením podpory veškerých investic souvisejících s výrobou energie z fosilních paliv, s výjimkou podpory takových investic s výnosem z povolenek dobrovolně převedených v souladu s čl. 10d odst. 4 směrnice 2003/87/ES do modernizačního fondu. Kromě toho by měla být i nadále možná omezená podpora fosilních paliv s výnosy z přidělů uvedených v čl. 10 odst. 1 třetím pododstavci uvedené směrnice za určitých podmínek, zejména pokud se činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ⁽²¹⁾ a pokud jde o povolenky dražené do roku 2027. U posledně jmenované kategorie povolenek by navíc následné použití nepevných fosilních paliv nemělo být podporováno výnosy z povolenek dražených po roce 2028. Kromě toho by procento modernizačního fondu, které je třeba věnovat prioritním investicím, mělo být zvýšeno na 80 % pro povolenky z modernizačního fondu převedené v souladu s čl. 10d odst. 4 směrnice 2003/87/ES a uvedené v čl. 10 odst. 1 třetím pododstavci uvedené směrnice a na 90 % pro dodatečných 2,5 % z množství povolenek pro celou Unii.

Do oblasti působnosti prioritních investic by měla být zahrnuta i energetická účinnost, a to i v průmyslu, dopravě, budovách, zemědělství a nakládání s odpady, vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů a podpora domácností při řešení energetické chudoby, včetně venkovských a odlehlých oblastí. Za účelem zvýšení transparentnosti a lepšího posouzení dopadu modernizačního fondu by měl investiční výbor každoročně podávat Výboru pro změnu klimatu zprávu o zkušenostech s hodnocením investic, zejména pokud jde o náklady na snižování emisí a související náklady.

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2092 ze dne 16. prosince 2020 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie (Úř. věst. L 433 I, 22.12.2020, s. 1).

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (65) Směrnice (EU) 2018/410 zavedla ustanovení týkající se toho, že členské státy mohou v případě uzavření kapacity na výrobu elektřiny na svém území zrušit povolenky z celkového množství povolenek, které mají dražit. S ohledem na zvýšené ambice Unie v oblasti klimatu a z ní vyplývající urychlenou dekarbonizaci odvětví elektřiny hraje tato možnost zrušení stále důležitější roli. Komise by proto měla posoudit, zda lze využívání této možnosti členskými státy usnadnit změnou příslušných aktů v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 10 odst. 4 směrnice 2003/87/ES.
- (66) Úpravy přidělu bezplatných povolenek, které byly zavedeny směrnicí (EU) 2018/410 a uvedeny v účinnost prováděcím nařízením Komise (EU) 2019/1842⁽²²⁾, zlepšily účinnost a pobídky poskytované přidělováním bezplatných povolenek, zvýšily však administrativní zátěž a znemožnily, aby se vydávání bezplatných povolenek uskutečnilo 28. února, jak bylo plánováno. Za účelem lepšího zohlednění úprav přidělu bezplatných povolenek je vhodné provést úpravu cyklu dodržování požadavků. Lhůta pro udělení bezplatných povolenek ze strany příslušných orgánů by proto měla být prodloužena z 28. února na 30. června a lhůta pro vyřazení povolenek ze strany provozovatelů by měla být prodloužena z 30. dubna na 30. září.
- (67) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2066⁽²³⁾ stanoví pravidla pro monitorování emisí z biomasy, která jsou v souladu s pravidly pro využívání biomasy stanovenými v právních předpisech Unie o obnovitelných zdrojích energie. Vzhledem k tomu, že právní předpisy stále podrobněji upravují kritéria udržitelnosti pro biomasu podle nejnovějších pravidel stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001⁽²⁴⁾, mělo by být svěřeni prováděcích pravomocí podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2003/87/ES výslovně rozšířeno i na přijetí nezbytných úprav pro uplatňování kritérií udržitelnosti pro biomasu v rámci systému EU ETS, včetně biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy. Kromě toho je třeba zmocnit Komisi k přijímání prováděcích aktů, kterými se stanoví, jak zohlednit ukládání emisí ze směsi biomasy, které jsou vyčísleny jako nulové, a z biomasy, která nepochází ze zdrojů, kde jsou emise vyčísleny jako nulové.
- (68) Kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná uhlíková paliva mohou být důležitá pro snížení emisí skleníkových plynů v odvětvích, která se obtížně dekarbonizují. Pokud jsou recyklovaná uhlíková paliva a kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu vyráběna ze zachyceného CO₂ v rámci činnosti, na kterou se vztahuje tato směrnice, měly by být emise započítány do této činnosti. Aby se zajistilo, že paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná uhlíková paliva přispívají ke snížení emisí skleníkových plynů, a aby se zabránilo dvojímu započtení u paliv, která k tomuto snižování přispívají, je vhodné výslovně rozšířit zmocnění Komise uvedené v čl. 14 odst. 1 směrnice 2003/87/ES i na přijímání aktů v přenesené pravomoci, kterými se stanoví nezbytné úpravy pro započítání případného uvolňování CO₂ způsobem, který zajistí zahrnutí všech emisí, včetně případů, kdy jsou tato paliva vyráběna ze zachyceného CO₂ mimo Unii, a současně je třeba zabránit dvojímu započtení a zajistit zavedení vhodných pobídek pro zachycování emisí, a to i s ohledem na nakládání s těmito palivy podle směrnice (EU) 2018/2001.
- (69) Vzhledem k očekávání, že CO₂ bude přepravován také jiným způsobem než potrubím, například loděmi a nákladními vozidly, by měla být stávající působnost přílohy I směrnice 2003/87/ES, která upravuje přepravu skleníkových plynů za účelem ukládání, rozšířena i na všechny dopravní prostředky z důvodu rovného zacházení a bez ohledu na to, zda se systém EU ETS na dané dopravní prostředky vztahuje. Pokud se na emise z dopravy vztahuje i jiná činnost podle směrnice 2003/87/ES, měly by být emise započítány do této jiné činnosti, aby se zabránilo dvojímu započtení.

⁽²²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1842 ze dne 31. října 2019, kterým se stanoví pravidla pro uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o další opatření k úpravám přidělu bezplatných povolenek na emise v důsledku změn úrovně činnosti (Úř. věst. L 282, 4.11.2019, s. 20).

⁽²³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2066 ze dne 19. prosince 2018 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a o změně nařízení Komise (EU) č. 601/2012 (Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (70) Vyloučení zařízení využívající výhradně biomasu ze systému EU ETS vedla k tomu, že zařízení spalující vysoký podíl biomasy získaly neočekávané zisky tím, že obdržela bezplatné povolenky, které byly daleko vyšší než skutečné emise. Proto by pro spalování biomasy, kde jsou emise vyčísleny jako nulové, měla být zavedena prahová hodnota, při jejímž překročení by byla zařízení ze systému EU ETS vyloučena. Zavedení prahové hodnoty by poskytlo větší jistotu, pokud jde o to, která zařízení spadají do oblasti působnosti systému EU ETS, a umožnilo by rovnoměrnější rozdělování bezplatných povolenek zejména mezi odvětví, která jsou ve větší míře vystavena riziku úniku uhlíku. Prahová hodnota by měla být stanovena na 95 %, aby se vyvážily výhody a nevýhody pro zařízení, která mají zůstat v oblasti působnosti systému EU ETS. Proto by u zařízení, která si zachovala fyzickou kapacitu pro spalování fosilních paliv, neměl být dáván podnět k návratu k používání těchto paliv. Prahová hodnota 95 % by zajistila, že pokud zařízení používá fosilní paliva za účelem setrvání v oblasti působnosti systému EU ETS, aby mohlo využívat bezplatné povolenky, budou náklady na emise uhlíku spojené s používáním těchto fosilních paliv dostatečně vysoké, aby od využívání těchto fosilních paliv odrazovaly.

Tato prahová hodnota by rovněž zajistila, aby se na zařízení používající značné množství fosilních paliv i nadále vztahovala povinnost monitorování v rámci systému EU ETS, čímž se zabrání možnému obcházení stávajících povinností v oblasti monitorování, vykazování a ověřování. Zároveň by se měla prostřednictvím flexibilního mechanismu nadále podporovat zařízení, která spalují nižší podíl biomasy s nulovým emisním faktorem, aby dále snižovala spalování fosilních paliv, přičemž by zůstala v oblasti působnosti systému EU ETS, dokud nebude jejich využívání udržitelné biomasy natolik významné, že by jejich zařazení do systému EU ETS již nebylo odůvodněné. Zkušenosti navíc ukázaly, že vyloučení zařízení používajících výhradně biomasu, což v praxi odpovídá prahové hodnotě 100 % s výjimkou spalování fosilních paliv během fáze spouštění a vypínání, vyžaduje přehodnocení a přesnější vymezení. 95% prahová hodnota počítá i se spalováním fosilních paliv během fáze spouštění a vypínání.

- (71) S cílem vytvářet pobídky k zavádění nízkouhlíkových a bezuhlíkových technologií by členské státy měly provozovatelům poskytnout možnost zůstat v oblasti působnosti systému EU ETS až do konce stávajícího a příštího pětiletého období uvedeného v čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/EC, pokud byl u zařízení změněn jeho výrobní proces s cílem snížit jeho emise skleníkových plynů a pokud zařízení přestalo splňovat prahovou hodnotu 20 MW celkového jmenovitého tepelného příkonu.
- (72) Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) zveřejnil dne 28. března 2022 svou závěrečnou zprávu o emisních povolenkách a souvisejících derivátech. Zpráva je komplexní analýzou integrity evropského trhu s uhlíkem a poskytuje odborné znalosti a doporučení v souvislosti s prosazováním řádného fungování tohoto trhu. Aby bylo možné průběžně sledovat integritu a transparentnost trhu, měl by orgán ESMA podávat pravidelné zprávy. ESMA již posuzuje vývoj na trhu a v případě potřeby poskytuje doporučení v rámci své oblasti působnosti ve své zprávě o trendech, rizicích a zranitelných místech v souladu s čl. 32 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽²⁵⁾. Součástí této výroční zprávy by měla být analýza evropského trhu s uhlíkem, která zahrnuje dražby emisních povolenek, obchodování v rámci obchodního systému a mimoburzovní obchodování s povolenkami na emise a jejich deriváty. Tato povinnost by vedla ke zefektivnění podávání zpráv orgánem ESMA a umožnila by srovnání mezi trhy, zejména kvůli silné provázanosti mezi systémem EU ETS a trhy s komoditními deriváty.

Tato pravidelná analýza provedená orgánem ESMA by měla zejména sledovat případné kolísání a vývoj cen, provádění dražeb a obchodních operací na trzích, likviditu a obchodované objemy a kategorie a obchodní chování účastníků trhu, včetně spekulativní činnosti významně ovlivňující ceny. Posouzení by v příslušných případech mělo zahrnovat doporučení na zlepšení integrity a transparentnosti trhu a povinnosti podávat zprávy, na posílení prevence a odhalování zneužívání trhu a na pomoc při udržování řádných trhů s povolenkami na emise a jejich deriváty. Komise by tato posouzení a doporučení měla řádně zohlednit v rámci výroční zprávy o trhu s uhlíkem a v případě potřeby i ve zprávách, aby bylo zajištěno lepší fungování trhu s uhlíkem.

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (73) S cílem dále podporovat investice potřebné pro dekarbonizaci dálkového vytápění a řešit sociální aspekty související s vysokými cenami energie a vysokou intenzitou emisí skleníkových plynů ze zařízení dálkového vytápění v členských státech s velmi vysokým podílem emisí z dálkového vytápění ve srovnání s velikostí hospodářství by provozovatelé měli mít možnost žádat o dodatečné přechodné bezplatné povolenky pro zařízení dálkového vytápění a hodnota těchto dodatečných bezplatných povolenek by měla být investována do výrazného snížení emisí do roku 2030. Aby se zajistilo, že k těmto snížením dojde, mělo by být dodatečné přechodné přidělování bezplatných povolenek podmíněno realizovanými investicemi a dosaženým snížením emisí stanoveným v plánech klimatické neutrality, které provozovatelé pro svá příslušná zařízení vypracují.
- (74) Neočekávaný nebo náhlý nadměrný nárůst cen na trhu s uhlíkem může negativně ovlivnit předvídatelnost trhu, která je nezbytná pro plánování investic do dekarbonizace. Opatření, které se použije v případě nadměrného kolísání cen na trhu pro obchodování s povolenkami na emise, na něž se vztahují kapitoly II a III směrnice 2003/87/ES, by proto mělo být uvážlivým způsobem posíleno, aby se zlepšila jeho schopnost reagovat na neodůvodněné kolísání vývoje cen. Jsou-li splněny podmínky pro spuštění opatření založené na zvýšení průměrné ceny povolenek, mělo by být toto ochranné opatření založené na pravidlech spuštěno automaticky, přičemž dojde k uvolnění předem stanoveného počtu povolenek z rezervy tržní stability zřízené rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814⁽²⁶⁾. Podmínky pro spuštění by měla Komise pečlivě sledovat a každý měsíc zveřejňovat, aby se zvýšila transparentnost. S cílem zajistit řádnou dražbu povolenek, které byly v rámci tohoto ochranného opatření uvolněny z rezervy tržní stability, a zlepšit předvídatelnost trhu, by se mělo toto opatření znovu použít až po uplynutí alespoň dvanácti měsíců po skončení předchozího uvolnění povolenek na trh provedeného v rámci tohoto opatření.
- (75) Sdělení Komise ze dne 17. září 2020 nazvané „Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030 – Investice do klimaticky neutrální budoucnosti ve prospěch našich občanů“ zdůraznilo, jak velkou výzvou je snížení emisí v odvětvích budov a silniční dopravy. Komise proto oznámila, že další rozšíření obchodování s emisemi by se mohlo vztahovat i na emise z budov a silniční dopravy, a uvedla, že zahrnutí všech emisí ze spalování fosilních paliv by představovalo významný přínos. Obchodování s emisemi by se mělo vztahovat na paliva používaná ke spalování v odvětvích budov a silniční dopravy, jakož i v dalších odvětvích odpovídajících průmyslovým činnostem, na něž se nevztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, jako je vytápění průmyslových zařízení (dále jen „odvětví budov a silniční dopravy a další odvětví“). Pro tato odvětví by měl být zaveden samostatný, avšak paralelní, systém obchodování s emisemi, aby nedošlo k narušení dobře fungujícího systému obchodování s emisemi pro stacionární zařízení a letectví. Nový systém je doprovázen doplňkovými politikami, které formují očekávání účastníků trhu a jejichž cílem je signál o ceně uhlíku pro celé hospodářství, a zároveň poskytuje opatření, která mají zabránit nepřiměřeným cenovým dopadům. Dosavadní zkušenosti ukázaly, že rozvoj nového systému vyžaduje vytvoření účinného systému monitorování, vykazování a ověřování. S cílem zajistit synergií a soudržnost se stávající infrastrukturou Unie pro systém EU ETS je vhodné zavést systém obchodování s emisemi v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích změnou směrnice 2003/87/ES.
- (76) Za účelem vytvoření nezbytného prováděcího rámce a poskytnutí přiměřeného časového rámce pro dosažení cíle pro rok 2030 by obchodování s emisemi v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích mělo být zahájeno v roce 2025. Během prvních let by měly regulované subjekty mít povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a vykazovat své emise za roky 2024 až 2026. Vydávání povolenek a povinnosti týkající se dodržování předpisů pro tyto subjekty by se měly začít uplatňovat od roku 2027. Tato časová posloupnost by umožnila zahájit řádné a účinné obchodování s emisemi v uvedených odvětvích. Rovněž by tak mohla být k dispozici opatření pro zajištění sociálně spravedlivého zavedení obchodování s emisemi v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích, které by zmírnilo dopad ceny uhlíku na zranitelné domácnosti a uživatele dopravy.
- (77) Vzhledem k velmi vysokému počtu malých producentů emisí v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích nelze stanovit regulační bod na úrovni subjektů přímo produkujících skleníkové plyny, jako je tomu v případě stacionárních zařízení a letectví. Z důvodů technické proveditelnosti a administrativní efektivity je proto vhodnější stanovit regulační bod předsazeně, na začátku dodavatelského řetězce. Jednáním, které zakládá povinnost dodržovat požadavky v rámci nového systému obchodování s emisemi, by mělo být propouštění paliv používaných ke spalování v odvětvích budov a silniční dopravy ke spotřebě, včetně spalování skleníkových plynů v silniční dopravě za účelem jejich geologického ukládání, ale i v dalších odvětvích, která odpovídají průmyslovým

⁽²⁶⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814 ze dne 6. října 2015 o vytvoření a uplatňování rezervy tržní stability pro systém Unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně směrnice 2003/87/ES (Úř. věst. L 264, 9.10.2015, s. 1).

činností, na něž se nevztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES. Aby se zabránilo dvojímu započtení, nemělo by sem být zahrnuto propouštění paliv, která se používají při činnostech podle přílohy I uvedené směrnice, ke spotřebě.

- (78) Regulované subjekty v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích a regulační bod by měly být definovány v souladu se systémem spotřební daně zavedeným směrnicí Rady (EU) 2020/262 ⁽²⁷⁾, s nezbytnými úpravami, neboť uvedená směrnice již pro účely placení spotřebních daní stanoví spolehlivý kontrolní systém pro veškeré množství paliv propuštěných ke spotřebě. Povinnosti podle směrnice 2003/87/ES by se v těchto odvětvích neměly vztahovat na konečné spotřebitele paliv.
- (79) Na regulované subjekty spadající do oblasti působnosti systému obchodování s emisemi v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích by se měly vztahovat obdobné požadavky na vydání povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů jako na provozovatele stacionárních zařízení. Je nezbytné stanovit pravidla pro žádosti o vydání povolení, podmínky pro jeho vydávání, obsah a přezkum a veškeré změny týkající se regulovaného subjektu. Aby mohl být nový systém řádně spuštěn, měly by členské státy zajistit, že regulované subjekty spadající do oblasti působnosti nového systému obchodování s emisemi budou mít k okamžiku spuštění tohoto systému v roce 2025 platné povolení.
- (80) Aby bylo do roku 2030 dosaženo cíle snížení emisí, s přihlédnutím k nákladově efektivnímu příspěvku odvětví budov a silniční dopravy ke snížení emisí do roku 2030 oproti roku 2005 ve výši 43 % a kombinovanému nákladově efektivnímu příspěvku dalších odvětví ke snížení emisí do roku 2030 oproti roku 2005 ve výši 42 %, mělo by celkové množství povolenek pro nový systém obchodování s emisemi sledovat lineární trajektorii. Celkové množství povolenek by mělo být poprvé stanoveno v roce 2027 tak, aby sledovalo trajektorii začínající v roce 2024 na prahových hodnotách emisí pro rok 2024, vypočtených v souladu s čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ⁽²⁸⁾ na základě referenčních emisí pro zahrnutá odvětví na rok 2005 a na období let 2016 až 2018, jak stanoví čl. 4 odst. 3 uvedeného nařízení. Lineární redukční faktor by proto měl být stanoven ve výši 5,10 %. Od roku 2028 by mělo být celkové množství povolenek stanoveno na základě průměrných vykázaných emisí za roky 2024, 2025 a 2026 a mělo by se snížit o stejné absolutní roční snížení, jaké bylo stanoveno od roku 2024, což odpovídá lineárnímu redukčnímu faktoru ve výši 5,38 % v porovnání se srovnatelnou hodnotou výše definované trajektorie pro rok 2025. Pokud budou tyto emise výrazně vyšší než hodnota této trajektorie, aniž by byl tento rozdíl způsoben drobnými rozdíly v metodikách měření emisí, je třeba lineární redukční faktor upravit tak, aby dosáhl požadovaného stupně snížení emisí v roce 2030.
- (81) Dražba povolenek je nejjednodušší a ekonomicky nejefektivnější metodou přidělování emisních povolenek, která rovněž zabraňuje neočekávaným ziskům. Odvětví budov i odvětví silniční dopravy jsou vystavena relativně malému, resp. nulovému konkurenčnímu tlaku ze zemí mimo Unii a nejsou vystavena riziku úniku uhlíku. Povolenky pro budovy a silniční dopravu by proto měly být přidělovány pouze prostřednictvím dražeb, bez přidělování bezplatných povolenek.
- (82) Aby bylo zajištěno hladké spuštění nového systému obchodování s emisemi a s ohledem na to, že regulované subjekty se potřebují zajistit nebo nakoupit povolenky předem, aby snížily své cenové riziko a riziko likvidity, je třeba na začátku vydražit vyšší množství povolenek. V roce 2027 by proto objem dražených povolenek měl být o 30 % vyšší než celkové množství povolenek na rok 2027. Toto množství by postačovalo k zajištění likvidity, a to v případě, že emise budou klesat úměrně potřebě jejich snižování, i v případě, že snižování emisí bude postupné. Podrobná pravidla pro předstunutí finančních prostředků pro objem dražených povolenek by měla být stanovena aktem v přenesené pravomoci týkajícím se dražeb, přijatým podle čl. 10 odst. 4 směrnice 2003/87/ES.

⁽²⁷⁾ Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (Úř. věst. L 58, 27.2.2020, s. 4).

⁽²⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období let 2021 až 2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (83) Pravidla pro rozdělení dražebních podílů jsou velmi důležitá u veškerých výnosů z dražeb, které by případně členským státům, zejména s ohledem na potřebu posílit schopnost členských států řešit sociální dopady signálu o ceně uhlíku v odvětvích budov a silniční dopravy. Bez ohledu na skutečnost, že odvětví budov a silniční dopravy a další odvětví mají značně odlišné vlastnosti, je vhodné zavést společné distribuční pravidlo podobné tomu, které platí pro stacionární zařízení. Většina povolenek by měla být rozdělena mezi všechny členské státy na základě průměrného rozdělení emisí v silniční dopravě, v soukromých a veřejných objektech a obytných budovách v období let 2016 až 2018.
- (84) Zavedení ceny uhlíku v odvětvích budov a silniční dopravy by mělo být doprovázeno účinnou sociální kompenzací, zejména s ohledem na existující úroveň energetické chudoby. V celoevropském průzkumu z roku 2021 přibližně 34 milionů Evropanů, téměř 6,9 % obyvatel Unie, uvedlo, že si nemůže dovolit doma dostatečně topit. V zájmu dosažení účinné sociální a distribuční kompenzace by členské státy měly mít povinnost vynakládat výnosy z dražeb z obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích na účely související s klimatem a energetikou, které jsou již stanoveny pro stávající systémy obchodování s emisemi, přičemž by měly upřednostňovat činnosti, které mohou přispět k řešení sociálních aspektů obchodování s emisemi v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích, nebo na opatření doplněná konkrétně s cílem řešit související problémy v uvedených odvětvích, včetně souvisejících politických opatření podle směrnice 2012/27/EU.

Nový Sociální fond pro klimatická opatření zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/955⁽²⁹⁾ poskytne členským státům zvláštní finanční prostředky na podporu nejvíce postižených zranitelných skupin, zejména domácností trpících energetickou nebo dopravní chudobou. Sociální fond pro klimatická opatření podpoří spravedlnost a solidaritu mezi členskými státy navzájem i v rámci jednotlivých členských států a zároveň zmírní riziko energetické a dopravní chudoby během této transformace. Bude vycházet ze stávajících mechanismů solidarity a doplňovat je v součinnosti s ostatními výdajovými programy a fondy Unie. 50 milionů povolenek ze systému EU ETS podle čl. 10a odst. 8b směrnice 2003/87/ES a 150 milionů povolenek z obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích a výnosy z dražeb povolenek týkajících se odvětví budov a silniční dopravy a dalších odvětví, v celkové hodnotě až do výše 65 000 000 000 EUR, by měly být použity na dočasné a výjimečné financování Sociálního fondu pro klimatická opatření ve formě vnějších účelově vázaných příjmů, a to až do projednání návrhu rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí (EU, Euratom) 2020/2053 o systému vlastních zdrojů Evropské unie, pokud jde o zřízení nového vlastního zdroje ze systému EU ETS v souladu s čl. 311 třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU, který předložila Komise dne 22. prosince 2021.

Je nezbytné stanovit, že je-li v souladu s čl. 311 třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU přijato rozhodnutí, kterým se tento nový vlastní zdroj zřídí, měly by tyto výnosy přestat být vnějšími účelově vázanými příjmy, jakmile takové rozhodnutí vstoupí v platnost. Pokud jde o Sociální fond pro klimatická opatření, Komise v případě přijetí takového rozhodnutí případně předloží nezbytné návrhy v souladu s čl. 27 odst. 4 nařízení (EU) 2023/955. Tím není dotčen výsledek jednání o víceletém finančním rámci na období po roce 2027.

- (85) Podávání zpráv o využívání výnosů z dražeb by mělo být harmonizováno se stávajícím vykazováním podle nařízení (EU) 2018/1999.
- (86) Regulované subjekty, na něž se vztahuje nový systém obchodování s emisemi, by měly vyřadit povolenky na své ověřené emise odpovídající množství paliv, které propustily ke spotřebě. Poprvé by měly vyřadit povolenky na své ověřené emise v roce 2027. Za účelem minimalizace administrativní zátěže by měla být s nezbytnými úpravami zavedena pro nový systém obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích řada pravidel použitelných na stávající systém obchodování s emisemi ze stacionárních zařízení a letectví. To se týká zejména pravidel pro převod, vyřazování a rušení povolenek a dále pravidel týkajících se platnosti povolenek, sankcí, příslušných orgánů a vykazovací povinnosti členských států.

⁽²⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/955 ze dne 10. května 2023, kterým se zřizuje Sociální fond pro klimatická opatření a mění nařízení (EU) 2021/1060 (viz strana 1 v tomto Úředním věstníku).

- (87) Některé členské státy již mají své vnitrostátní uhlíkové daně, které se uplatňují na odvětví budov, silniční dopravy a na další odvětví, na něž se vztahuje příloha III směrnice 2003/87/ES. Proto by měla být do konce roku 2030 zavedena dočasná odchylka. Za účelem zajištění cílů směrnice 2003/87/ES a soudržnosti nového systému obchodování s emisemi by uplatnění této odchylky mělo být možné pouze tehdy, je-li vnitrostátní sazba daně vyšší než průměrná dražební cena za příslušný rok, a mělo by se vztahovat pouze na povinnost vyřadit povolenky, kterou mají regulované subjekty platící tuto daň. Za účelem zajištění stability a transparentnosti systému by měla být vnitrostátní daň, včetně příslušných daňových sazeb, na konci lhůty pro provedení této směrnice oznámena Komisi. Předmětná odchylka by neměla mít vliv na vnější účelově vázaný příjem pro Sociální fond pro klimatická opatření nebo, pokud je zřízen v souladu s čl. 311 třetího odstavce Smlouvy o fungování EU, na vlastní zdroj založený na výnosech z dražeb v rámci obchodování s povolenkami v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích.
- (88) Aby bylo obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích efektivní, měla by existovat možnost monitorovat emise s vysokou mírou jistoty a za vynaložení přiměřených nákladů. Emise by měly být připisovány regulovaným subjektům na základě množství paliva propuštěného ke spotřebě a v kombinaci s emisním faktorem. Regulované subjekty by měly být schopny spolehlivě a přesně určit a rozlišit odvětví, v nichž jsou paliva propouštěna ke spotřebě, i konečné uživatele paliv, aby se předešlo nežádoucím účinkům, jako je dvojitá zátěž. V malém počtu případů, kdy nelze vyloučit dvojí započtení mezi emisemi ve stávajícím systému EU ETS a v novém systému obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích nebo kdy náklady vzniknou v důsledku vyřazení povolenek na emise z činností, na které se nevztahuje směrnice 2003/87/ES, by členské státy měly takový výnos použít ke kompenzaci nevyhnutelného dvojího započtení nebo jiných takových nákladů mimo odvětví silniční dopravy a budov svěřeny prováděcí pravomoci k zajištění jednotných podmínek, aby se zabránilo dvojímu započtení a vyřazování povolenek pro emise, na něž se nevztahuje systém obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích, a pro poskytování finančních náhrad. Aby se dále zmírnily problémy dvojího započítávání, měly by být lhůty pro monitorování a vyřazení v novém systému obchodování s emisemi stanoveny na jeden měsíc po uplynutí lhůt ve stávajícím systému pro stacionární zařízení a letectví. Aby měly regulované subjekty k dispozici dostatečné údaje pro stanovení celkového množství povolenek na období let 2028 až 2030, měly by – pokud budou držiteli povolení již při spuštění systému v roce 2025 – vykázat své související historické emise za rok 2024.
- (89) Pro rychlé a nákladově efektivní snižování emisí ve všech odvětvích hospodářství je klíčová transparentnost ohledně uhlíkových nákladů a toho, do jaké míry je ponosou spotřebitelé. Obzvláště důležité je to v systému obchodování s emisemi, který je založen na povinnostech předcházejících segmentů. Nový systém obchodování s emisemi má ke snižování obsahu uhlíku v palivech motivovat regulované subjekty a tyto subjekty by neměly vytvářet nepřiměřené zisky tím, že budou na spotřebitele přenášet více uhlíkových nákladů, než které jim vzniknou. I když úplné dražení emisních povolenek v rámci systému obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích výskyt těchto neoprávněných zisků již omezuje, měla by Komise míru přenášení uhlíkových nákladů ze strany regulovaných subjektů přesto sledovat, aby se zabránilo neočekávaným ziskům. V souvislosti s kapitolou IVa by Komise měla pokud možno každoročně podávat zprávy o průměrné úrovni uhlíkových nákladů, které byly přeneseny na spotřebitele v Unii, podle druhu paliva.
- (90) Je vhodné zavést opatření k řešení možného rizika nadměrného nárůstu cen, které, pokud bude na začátku nového systému obchodování s emisemi obzvláště vysoké, může ohrozit připravenost domácností a jednotlivců investovat do snižování emisí skleníkových plynů. Tato opatření by měla doplňovat záruky poskytované rezervou tržní stability, která se začala uplatňovat v roce 2019. Zatímco trh bude i nadále určovat cenu uhlíku, spustí se ochranná opatření automaticky na základě určitých pravidel, přičemž povolenky budou uvolněny z rezervy tržní stability pouze tehdy, pokud bude splněna jedna či více konkrétních podmínek pro spuštění těchto opatření založené na zvýšení průměrné ceny povolenek. Tento dodatečný mechanismus by měl být také schopen rychle reagovat, aby bylo možné řešit nadměrnou volatilitu způsobenou jinými faktory, než jsou změny základních tržních veličin. Opatření by měla být přizpůsobena různým hladinám nadměrného nárůstu cen, což povede k různým stupňům intervence. Rozhodné podmínky by měla Komise pečlivě sledovat a opatření by měla přijmout co nejdříve poté, co budou podmínky splněny. Tím by neměla být dotčena žádná podpůrná opatření, která by členské státy mohly přijmout k řešení nepříznivých sociálních dopadů.

- (91) S cílem zvýšit jistotu pro občany, že cena uhlíku v počátečních letech nového systému obchodování s emisemi nepřekročí 45 EUR, je vhodné zahrnout dodatečný mechanismus cenové stability s cílem uvolnit povolenky z rezervy tržní stability v případě, že cena uhlíku tuto úroveň překročí. Opatření by se mělo v zásadě uplatňovat jednou během období 12 měsíců. Opětovné podání žádosti během téhož období 12 měsíců by však mělo být možné, pokud se Komise, jíž je nápomocen Výbor pro změnu klimatu, domnívá, že vývoj ceny odůvodňuje další uvolnění povolenek. Vzhledem k tomu, že cílem mechanismu je zajistit stabilitu v prvních letech nového systému obchodování s emisemi, měla by Komise posoudit jeho fungování a to, zda by měl pokračovat i po roce 2029.
- (92) Jako dodatečný ochranný mechanismus před zahájením obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích by mělo být možné odložit uplatňování stropu a povinnosti vyřazení povolenek v případě, že velkoobchodní ceny plynu nebo ropy jsou ve srovnání s historickými trendy mimořádně vysoké. Tento mechanismus by měl být automatický, což znamená, že jsou-li splněny konkrétní podmínky týkající se cen energií, má být odloženo uplatňování stropu a povinnosti vyřazení povolenek o jeden rok. Referenční ceny by měly být stanoveny na základě referenčních smluv na velkoobchodních trzích se zemním plynem a ropou, které jsou okamžitě dostupné a neirelevantnější z hlediska konečného spotřebitele. Pro ceny plynu a ropy by měly být zváženy odlišné podmínky pro spuštění mechanismu, neboť jejich vývoj cen sleduje různé historické trendy. Za účelem zajištění jistoty na trhu by Komise měla v dostatečném předstihu prostřednictvím oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* vyjasnit uplatňování odkladu.
- (93) Komise by měla sledovat obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích, včetně míry sblížování cen se stávajícím systémem obchodování s emisemi, a v případě potřeby by měl být Evropskému parlamentu a Radě navržen přezkum s cílem zlepšit účinnost, správu a praktické obchodování s emisemi v těchto odvětvích na základě získaných poznatků a zvýšeného sblížování cen. Komisi by měla být uložena povinnost předložit první zprávu o těchto záležitostech nejpozději do 1. ledna 2028.
- (94) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění čl. 3ga odst. 2, čl. 3gf odst. 2 a 4, čl. 10b odst. 4, čl. 12 odst. 3-d a 3-c, čl. 14 odst. 1, čl. 30f odst. 3 a 5 a čl. 30h odst. 7 směrnice 2003/87/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. V zájmu zajištění synergie se stávajícím regulačním rámcem by svěřené prováděcí pravomoci podle článků 14 a 15 uvedené směrnice mělo být rozšířeno i na odvětví budov, silniční dopravy a na další odvětví. Tyto prováděcí pravomoci, s výjimkou prováděcích pravomocí ve vztahu k čl. 3gf odst. 2 a čl. 12 odst. 3-d a 3-c směrnice 2003/87/ES, by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽³⁰⁾.
- (95) Za účelem dosažení cílů stanovených v této směrnici a dalších právních předpisech Unie, zejména cílů stanovených v nařízení (EU) 2021/1119, by měly Unie a její členské státy při provádění politik využívat nejnovější vědecké poznatky. Pokud tedy Evropský vědecký poradní výbor pro změnu klimatu poskytuje vědecké poradenství a vydává zprávy týkající se systému EU ETS, měla by Komise tato doporučení a zprávy zohlednit, zejména pokud jde o potřebu dalších politik a opatření Unie k zajištění souladu s cíli a úkoly nařízení (EU) 2021/1119 a dalších politik a opatření Unie s ohledem na ambice a ekologickou vyváženost globálních tržních opatření v oblasti letecké a námořní dopravy.
- (96) S cílem ocenit přínos příjmů ze systému EU ETS ke klimatické transformaci by mělo být zavedeno označení EU ETS. Kromě jiných opatření k zajištění viditelnosti financování ze systému EU ETS by členské státy a Komise měly zajistit, aby projekty a činnosti podporované prostřednictvím modernizačního fondu a Inovačního fondu byly prostřednictvím vhodného označení jasně prezentovány jako projekty a činnosti pocházející z příjmů ze systému EU ETS.

⁽³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (97) Za účelem dosažení cíle klimatické neutrality stanoveného v čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) 2021/1119 by měl být na základě legislativního návrhu na změnu uvedeného nařízení stanoven celounijní cíl v oblasti klimatu pro rok 2040. Systém EU ETS by měl být přezkoumán, aby byl s tímto cílem Unie v oblasti klimatu pro rok 2040 uveden do souladu. Komise by proto měla do července 2026 podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu o několika aspektech systému EU ETS a zprávu případně doplnit legislativním návrhem a posouzením dopadů. V souladu s nařízením (EU) 2021/1119 by prioritou mělo být přímé snižování emisí, které bude muset být doplněno zvýšeným pohlcováním uhlíku, aby bylo dosaženo klimatické neutrality. Proto by Komise měla do července 2026 podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu mimo jiné o tom, jak by emise odstraněné z atmosféry a bezpečně a trvale uložené, například prostřednictvím přímého zachycování ze vzduchu, mohly být potenciálně zahrnuty do obchodování s emisemi, aniž by tím bylo kompenzováno nezbytné snížení emisí. Pokud zpoplatnění uhlíku nebudou podléhat všechny fáze životnosti výrobku, v nichž se používá zachycený uhlík, zejména jedná-li se o fázi spalování odpadu, povede spoléhání se na započítávání emisí v okamžiku, kdy dochází k jejich uvolňování z výrobků do atmosféry, k nedostatečnému započítání emisí.

S cílem regulovat zachycování uhlíku způsobem, který snižuje čisté emise a zajišťuje, aby byly započítány všechny emise a aby se zabránilo dvojímu započítávání, a zároveň vytvářet ekonomické pobídky by Komise měla do července 2026 posoudit, zda jsou účinně započítány všechny emise skleníkových plynů, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, a zda je účinně zabráněno dvojímu započtení. Měla by zejména posoudit započítávání emisí skleníkových plynů, které se považují za zachycené a využité ve výrobku jiným způsobem, než který je uveden v čl. 12 odst. 3b, a zohlednit následné fáze, včetně odstraňování a spalování odpadu. Komise by měla rovněž podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu o proveditelnosti snížení prahových hodnot celkového jmenovitého tepelného příkonu 20 MW pro činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES s přihlédnutím k přínosům pro životní prostředí a k administrativní zátěži.

- (98) Do července 2026 by Komise měla rovněž posoudit proveditelnost zahrnutí spaloven komunálního odpadu do systému EU ETS a podat o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě, a to i s ohledem na jejich zahrnutí od roku 2028, a s posouzením případné potřeby stanovit pro členské státy možnost výjimky, kterou by bylo možné uplatňovat do konce roku 2030, přičemž je třeba přihlídnout k tomu, že je důležité, aby ke snižování emisí přispívala všechna odvětví. Zahrnutí spaloven komunálního odpadu do systému EU ETS by přispělo k oběhovému hospodářství podporou recyklace, opětovného použití a oprav výrobků a zároveň by přispělo k dekarbonizaci celého hospodářství. Zahrnutí spaloven komunálního odpadu by posílilo pobídky pro udržitelné nakládání s odpady v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady a vytvořilo by rovné podmínky pro regiony, které do oblasti působnosti systému EU ETS spalování komunálního odpadu již zahrnuje.

Aby se zabránilo tomu, aby odpad končil namísto v zařízeních na spalování komunálního odpadu na skládkách v Unii, které produkují emise methanu, a tomu, aby se odpad vyvážel do třetích zemí, což by mohlo mít negativní dopad na životní prostředí, měla by Komise potenciální tendenci k odstraňování odpadu skládkováním v Unii a vývozem do třetích zemí zohlednit ve své zprávě. Komise by měla rovněž zohlednit dopady na vnitřní trh, potenciální narušení hospodářské soutěže, ekologickou vyváženost, soulad s cíli směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES⁽³¹⁾ a spolehlivost a přesnost, pokud jde o monitorování a výpočet emisí. Vzhledem k emisím methanu ze skládkování a s cílem zabránit vytváření nerovných podmínek by Komise při posuzování proveditelnosti zahrnutí spaloven komunálního odpadu do systému EU ETS měla rovněž posoudit možnost zahrnutí dalších procesů nakládání s odpady, jako je skládkování, fermentace, kompostování a mechanicko-biologické zpracování.

- (99) Za účelem přijetí nelegislativních aktů s obecnou působností, kterými se doplňují nebo mění jiné než podstatné prvky legislativního aktu, by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o harmonogram, správu a další aspekty dražeb, pravidla pro uplatňování podmíněnosti, pravidla fungování inovačního fondu, pravidla pro fungování soutěžního nabídkového mechanismu ve vztahu k rozdílovým smlouvám a rozdílovým smlouvám o uhlíku, požadavky na posouzení toho, že skleníkové plyny zůstaly trvale chemicky vázány ve výrobku a rozšíření činnosti uvedené v příloze III směrnice 2003/87/ES na jiná odvětví. Navíc k zajištění synergie se stávajícím regulačním rámcem by přenesení pravomoci podle čl. 10 odst. 4 směrnice 2003/87/ES, pokud jde o harmonogram, správu a další aspekty dražeb, mělo být rozšířeno i na odvětví budov, silniční dopravy a na další odvětví. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti

⁽³¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽³²⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

- (100) Ustanovení týkající se stávajícího systému EU pro obchodování s emisemi a jeho rozšíření na námořní dopravu by se měla použít od roku 2024 v souladu s potřebou naléhavých opatření v oblasti klimatu a v zájmu toho, aby všechna odvětví přispívala ke snížení emisí nákladově efektivním způsobem. Členské státy by proto měly ustanovení týkající se těchto odvětví provést do 31. prosince 2023. Lhůta pro provedení ustanovení týkajících se systému obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích by však měla být stanovena na 30. června 2024, neboť pravidla pro monitorování, vykazování, ověřování a povolování pro tato odvětví platí od 1. ledna 2025 a vyžadují dostatečnou lhůtu pro řádné provedení. Aby byla zaručena transparentnost a spolehlivé vykazování, měly by členské státy výjimečně provést povinnost vykazovat historické emise pro tato odvětví do 31. prosince 2023, neboť tato povinnost se týká emisí za rok 2024. Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽³³⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (101) Dobře fungující reformovaný systém EU ETS obsahující nástroj pro stabilizaci trhu je pro Unii klíčovým prostředkem, jak dosáhnout cíle snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů v celém hospodářství, svého cíle v oblasti klimatické neutrality nejpozději do roku 2050 a cíle dosahovat poté negativních emisí, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2021/1119, jakož i cíle Pařížské dohody. Cílem rezervy tržní stability je řešit nerovnováhu mezi nabídkou povolenek a poptávkou po povolenkách na trhu. Článek 3 rozhodnutí (EU) 2015/1814 stanoví, že rezerva má být přezkoumána tři roky poté, co se začne uplatňovat, přičemž zvláštní pozornost se má věnovat procentnímu podílu pro určení počtu povolenek, které mají být umístěny do rezervy tržní stability, prahové hodnotě pro celkový počet povolenek v oběhu, která je určující pro příjem povolenek, a počtu povolenek, které mají být z rezervy uvolněny. Současná prahová hodnota určující umístění povolenek do rezervy tržní stability byla stanovena v roce 2018 s posledním přezkumem systému EU ETS, avšak lineární redukční faktor se touto směrnicí zvyšuje. V rámci pravidelného přezkumu fungování rezervy tržní stability by proto Komise měla rovněž posoudit potřebu případné úpravy této prahové hodnoty v souladu s lineárním faktorem uvedeným v článku 9 směrnice 2003/87/ES.
- (102) Vzhledem k potřebě poskytnout silnější investiční signál ke snížení emisí nákladově efektivním způsobem a s ohledem na posílení systému EU ETS by rozhodnutí (EU) 2015/1814 mělo být změněno tak, aby se zvýšila procentní sazba pro stanovení počtu povolenek, které mají být každoročně umístěny do rezervy tržní stability. Při nižším množství celkového počtu povolenek v oběhu by navíc příjem měl být roven rozdílu mezi celkovým počtem povolenek v oběhu a prahovou hodnotou, která je určující pro příjem povolenek. Tím by se zabránilo značné nejistotě v objemu dražených povolenek, která by vedla k tomu, že by se celkový počet povolenek v oběhu blížil prahové hodnotě, a zároveň by se zajistilo, že přebytek dosáhne z hlediska objemu takové šířky pásma, u níž se má za to, že trh s uhlíkem funguje vyváženě.
- (103) Mimoto, aby množství povolenek, které zůstane v rezervě tržní stability po zneplatnění, bylo předvídatelné, nemělo by zrušení platnosti povolenek v rezervě již záviset na objemu dražených povolenek v předchozím roce. Počet povolenek v rezervě by proto měl být pevně stanoven na 400 milionů povolenek, což odpovídá nižší prahové hodnotě pro hodnotu celkového počtu povolenek v oběhu.

⁽³²⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³³⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (104) Z analýzy posouzení dopadů doprovázející návrh této směrnice rovněž vyplývá, že čistá poptávka z letectví by měla být zahrnuta do celkového počtu povolenek v oběhu. Navíc vzhledem k tomu, že povolenky pro letectví mohou být používány stejným způsobem jako všeobecné povolenky, jejich zahrnutí do rezervy by zvýšilo její přesnost, a tudíž by zvýšilo kvalitu rezervy tržní stability jako nástroje k zajištění stability trhu. Výpočet celkového počtu povolenek v oběhu by měl zahrnovat emise z letectví a povolenky vydané pro letectví od roku následujícího po vstupu této směrnice v platnost.
- (105) Za účelem vyjasnění výpočtu celkového počtu povolenek v oběhu by rozhodnutí (EU) 2015/1814 mělo stanovit, že do nabídky povolenek jsou zahrnuty pouze povolenky, které byly vydány, ale nebyly uloženy do rezervy tržní stability. Kromě toho by se podle vzorce již neměl od nabídky povolenek odečítat počet povolenek v rezervě tržní stability. Tato změna by neměla žádný podstatný dopad na výsledek výpočtu celkového počtu povolenek v oběhu, tj. ani na minulé výpočty celkového počtu povolenek v oběhu, ani na samotnou rezervu.
- (106) Za účelem zmírnění rizika nerovnováhy nabídky a poptávky spojeného se zahájením obchodování s emisemi v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích, jakož i pro zvýšení odolnosti tohoto obchodování vůči tržním otřesům by se na tato odvětví měl použít mechanismus rezervy tržní stability založený na jistých pravidlech. Aby byla tato rezerva již od spuštění systému funkční, mělo by do ní být na začátku obchodování s emisemi v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích přiděleno 600 milionů povolenek. Na počáteční dolní a horní prahové hodnoty, na jejichž základě se uvolňují nebo přijímají povolenky z rezervy, by se mělo vztahovat obecné ustanovení o přezkumu. Na další prvky, jako je zveřejňování celkového počtu povolenek v oběhu nebo množství uvolněných povolenek nebo povolenek umístěných do rezervy, by se měla vztahovat pravidla rezervy platná pro jiná odvětví.
- (107) Jelikož cílů této směrnice, jimiž je podpora snižování emisí skleníkových plynů nákladově efektivním a ekonomicky účinným způsobem, který je v souladu cíli snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů v rámci celého hospodářství prostřednictvím rozšířeného a pozměněného celounijního tržního mechanismu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (108) Směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí (EU) 2015/1814 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2003/87/ES

Směrnice 2003/87/ES se mění takto:

- 1) V odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Tato směrnice rovněž stanoví větší snížení emisí skleníkových plynů s cílem přispět k takovým úrovním snížení, které se z vědeckého hlediska považují za nezbytné k odvrácení nebezpečné změny klimatu. Přispívá k dosažení cíle klimatické neutrality Unie a jejích cílů v oblasti klimatu stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 (*), a tím i cílů Pařížské dohody (**).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

(**) Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.“

2) V článku 2 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Tato směrnice se použije na činnosti uvedené v přílohách I a III a na skleníkové plyny uvedené v příloze II. Pokud jsou u zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS, v důsledku provozu spalovacích jednotek s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW změněny jeho výrobní procesy tak, aby se snížily jeho emise skleníkových plynů, a již tuto prahovou hodnotu nesplňuje, členský stát, v němž se toto zařízení nachází, poskytne provozovateli možnosti zůstat změně výrobních procesů tohoto zařízení v oblasti působnosti systému EU ETS až do konce současného a příštího pětiletého období uvedeného v čl. 11 odst. 1 druhém pododstavci. Provozovatel tohoto zařízení může rozhodnout, že se na zařízení dále vztahuje systém EU ETS pouze do konce tohoto současného pětiletého období, nebo také v příštím pětiletém období po změně jeho výrobních procesů. Dotčený členský stát oznámí Komisi změny oproti seznamu předloženému Komisi podle čl. 11 odst. 1.

2. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny požadavky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).“

3) Článek 3 se mění takto:

a) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) „emisemi“ rozumí uvolňování skleníkových plynů ze zdrojů v zařízení nebo uvolňování plynů z letadla vykonávajícího činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I nebo z lodí vykonávajících činnost v oblasti námořní dopravy uvedenou v příloze I určených ve vztahu k této činnosti, nebo uvolňování skleníkových plynů odpovídající činnosti uvedené v příloze III;“

b) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) „povolením k vypouštění emisí skleníkových plynů“ rozumí povolení vydané v souladu s články 5, 6 a 30b;“

c) písmeno u) se zrušuje;

d) doplňují se nové body, které znějí:

„w) „rejdařskou společností“ rozumí majitel lodi nebo jakákoli jiná organizace nebo osoba, jako je správce nebo nájemce v nájmu typu „bareboat charterer“, které od vlastníka lodi převzaly odpovědnost za provoz lodi a které se při převzetí této odpovědnosti dohodly na převzetí všech povinností a odpovědností uložených Mezinárodním předpisem pro řízení bezpečnosti lodí a pro zabránění znečištění stanovených v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 336/2006 (*);

x) „plavbou“ rozumí plavba ve smyslu čl. 3 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 (**);

y) „správním orgánem ve vztahu k rejdařské společnosti“ rozumí orgán, který odpovídá za správu systému EU ETS ve vztahu k rejdařské společnosti v souladu s článkem 3gf;

z) „přístavem určením“ rozumí přístav, v němž loď zastaví, aby naložila či vyložila náklad nebo aby se mohli nalodit či vylodit cestující, nebo přístav, v němž námořní loď zastaví, aby se vystřídala posádka; vyloučeny jsou zastávky, jejichž jediným účelem je doplnění paliva, získání zásob, vystřídání posádky lodi jiné, než je námořní loď, přemístění do suchého doku nebo provedení oprav lodě nebo vybavení, zastávky v přístavu z důvodu, že loď potřebuje pomoc nebo je v tísni, překládky z lodě na loď prováděné mimo přístavy a zastávky, jejichž jediným účelem je nalezení útočiště před nepříznivým počasím nebo které jsou nutné z důvodu pátracích a záchranných činností, jakož i zastávky kontejnerových lodí v sousedním kontejnerovém překládkovém přístavu, jak jsou uvedeny v prováděcím aktu přijatém podle čl. 3ga odst. 2;

- aa) „výletní osobní lodí“ rozumí osobní loď, která nemá nákladní palubu a je určena výhradně pro obchodní přepravu cestujících v zařízeních pro nocleh v rámci turistické plavby po moři;
- ab) „rozdílovou smlouvou“ rozumí smlouva mezi Komisí a výrobcem produktu s nízkými nebo nulovými emisemi uhlíku, přičemž výrobce byl vybrán prostřednictvím soutěžního nabídkového mechanismu, jako je aukce, podle níž je výrobcí poskytnuta podpora z inovačního fondu pokrývající rozdíl mezi vítěznou cenou, rovněž známou jako realizační cena na jedné straně a referenční cenou odvozenou z ceny vyrobeného produktu s nízkými nebo nulovými emisemi uhlíku, tržní cenou blízké náhrady nebo kombinací těchto dvou cen na straně druhé;
- ac) „rozdílovou smlouvou o uhlíku“ rozumí smlouva mezi Komisí a výrobcem produktu s nízkými nebo nulovými emisemi uhlíku, přičemž výrobce byl vybrán prostřednictvím soutěžního nabídkového mechanismu, jako je aukce, podle níž je výrobcí poskytnuta podpora z Inovačního fondu pokrývající rozdíl mezi vítěznou cenou, rovněž známou jako realizační cena na jedné straně a referenční cenou odvozenou z průměrné ceny povolenek na straně druhé;
- ad) „smlouvou s pevně stanovenou prémie“ rozumí smlouva mezi Komisí a výrobcem produktu s nízkými nebo nulovými emisemi uhlíku, přičemž výrobce byl vybrán prostřednictvím soutěžního nabídkového mechanismu, jako je aukce, podle níž je výrobcí poskytnuta podpora ve formě pevné částky na jednotku vyrobeného produktu;
- ae) „regulovaným subjektem“ pro účely kapitoly IVa rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba s výjimkou konečného spotřebitele paliv, které vykonávají činnost uvedenou v příloze III a které spadají do jedné z následujících kategorií:
- i) prochází-li palivo daňovým skladem ve smyslu čl. 3 bodu 11 směrnice Rady (EU) 2020/262 (**), oprávněný skladovatel ve smyslu čl. 3 bodu 1 uvedené směrnice, který je povinen zaplatit splatnou spotřební daň podle článku 7 uvedené směrnice;
 - ii) pokud se nepoužije písmeno i) tohoto písmene, jakákoli jiná osoba povinná k zaplacení splatné spotřební daně podle článku 7 směrnice (EU) 2020/262 nebo čl. 21 odst. 5 prvního pododstavce směrnice Rady 2003/96/ES (****), pokud jde o paliva, na něž se vztahuje kapitola IVa této směrnice;
 - iii) pokud se nepoužijí body i) a ii) tohoto písmene, jakákoli jiná osoba, která musí být registrována příslušnými orgány členského státu za účelem zaplacení spotřební daně, včetně osob osvobozených od placení spotřební daně, jak je uvedeno v čl. 21 odst. 5 čtvrtém pododstavci směrnice 2003/96/ES;
 - iv) pokud se nepoužijí body i), ii) a iii), nebo pokud za zaplacení stejné spotřební daně odpovídá společně a nerozdílně několik osob, jakákoli jiná osoba určená členským státem.
- af) „palivem“ pro účely kapitoly IVa této směrnice rozumí jakýkoli energetický produkt uvedený v čl. 2 odst. 1 směrnice 2003/96/ES, včetně paliv uvedených v tabulce A a tabulce C přílohy I uvedené směrnice, jakož i jakýkoli jiný produkt určený k použití, nabízený k prodeji nebo používaný jako pohonná hmota nebo palivo podle čl. 2 odst. 3 uvedené směrnice, včetně produktů k výrobě elektřiny;
- ag) „propuštěním ke spotřebě“ pro účely kapitoly IVa této směrnice rozumí propuštění ke spotřebě ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice (EU) 2020/262;
- ah) „cenou plynu TTF“ pro účely kapitoly IVa rozumí cena futures na plyn s měsíčním předstihem obchodovaná na virtuálním obchodním místě pro převod vlastnického práva (TTF) provozovaném společností Gasunie Transport Services B.V.;

- ai) „cenou surové ropy Brent“ pro účely kapitoly IVa rozumí termínová cena ropy na konci měsíce, která se používá jako referenční cena pro nákup ropy.

- (*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 336/2006 ze dne 15. února 2006 o provádění Mezinárodního předpisu pro řízení bezpečnosti ve Společenství a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 3051/95 (Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 1).
- (**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 ze dne 29. dubna 2015 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy a o změně směrnice 2009/16/ES (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 55).
- (***) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (Úř. věst. L 58, 27.2.2020, s. 4).
- (****) Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).“

- 4) Nadpis kapitoly II se nahrazuje tímto:

„Letectví a námořní doprava“;

- 5) Článek 3a se nahrazuje tímto:

„Článek 3a

Oblast působnosti

Články 3b až 3f se vztahují na přidělování a vydávání povolenek, pokud jde o činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I. Články 3g až 3gg se použijí ve vztahu k činnostem v oblasti námořní dopravy uvedeným v příloze I.“

- 6) Článek 3g se nahrazuje tímto:

„Článek 3g

Plány pro monitorování a vykazování

Členský stát správy zajistí, aby každý provozovatel letadla předložil příslušnému orgánu v daném členském státě plán pro monitorování stanovující opatření pro monitorování a vykazování emisí a aby tyto plány příslušný orgán schválil v souladu s prováděcími akty uvedenými v článku 14.“

- 7) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 3ga

Působnost na činnosti v oblasti námořní dopravy

1. Přidělování povolenek a uplatnění požadavků na vyřazení v souvislosti s činnostmi v oblasti námořní dopravy se vztahují na padesát procent (50 %) emisí z lodí plavících se z přístavu určení, který spadá do jurisdikce členského státu, do přístavu určení mimo jurisdikci členského státu, padesát procent (50 %) emisí z lodí plavících se z přístavu určení mimo jurisdikci členského státu do přístavu určení spadajícího do jurisdikce členského státu, sto procent (100 %) emisí z lodí plavících se z přístavu určení spadajícího do jurisdikce členského státu do přístavu určení spadajícího do jurisdikce členského státu a sto procent (100 %) emisí z lodí v kotvišti v přístavu určení spadajícím do jurisdikce členského státu.

2. Komise do 31. prosince 2023 prostřednictvím prováděcích aktů stanoví seznam sousedních přístavů pro překládku kontejnerů a poté tento seznam každé dva roky do 31. prosince aktualizuje.

V těchto prováděcích aktech se uvede přístav jako sousední přístav pro překládku kontejnerů, v nichž podíl překládky kontejnerů měřený v ekvivalentní jednotce o délce dvaceti stop přesahuje 65 % celkové kontejnerové přepravy v daném přístavu během posledního dvanáctiměsíčního období, za které jsou k dispozici příslušné údaje, a pokud se tento přístav nachází mimo Unii, ale méně než 300 námořních mil od přístavu spadajícího do jurisdikce členského státu. Pro účely tohoto odstavce se kontejnery považují za přeložené, jsou-li vyloženy z lodi do přístavu pouze za

účelem jejich naložení na jinou loď. Seznam vypracovaný Komisí podle prvního pododstavce nezahrnuje přístavy nacházející se ve třetí zemi, ve vztahu k nimž tato třetí země účinně uplatňuje opatření rovnocenná s opatřeními této směrnice.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.

3. Články 9, 9a a 10 se vztahují na činnosti v oblasti námořní dopravy stejným způsobem, jakým se vztahují na jiné činnosti, jež spadají do systému EU ETS, přičemž v souvislosti s použitím článku 10 platí tato výjimka.

Do 31. prosince 2030 se přidělí podíl povolenek členským státům, u nichž poměr rejdařských společností, za něž by členské státy nesly podle článku 3f odpovědnost, ve srovnání s jejich příslušným počtem obyvatel v roce 2020, na základě údajů dostupných za období let 2018 až 2020, činí více než 15 rejdařských společností na milion obyvatel. Množství povolenek odpovídá 3,5 % dodatečného množství povolenek v důsledku zvýšení stropu pro námořní dopravu, jenž je uveden v čl. 9 třetím pododstavci, v příslušném roce. Pro období let 2024 a 2025 se množství povolenek navíc vynásobí procentními podíly platnými pro příslušný rok podle čl. 3gb prvního pododstavce písm. a) a b). Výnosy z dražeb tohoto podílu povolenek by se měly použít pro účely uvedené v čl. 10 odst. 3 prvním pododstavci písm. g), pokud jde o námořní odvětví, a v písm. f) a i). 50 % množství povolenek se rozdělí mezi příslušné členské státy na základě podílu rejdařských společností, za něž nesou odpovědnost, a zbývající část se mezi ně rozdělí rovným dílem.

Článek 3gb

Postupné zavádění požadavků na námořní dopravu

Rejdařské společnosti jsou povinny vyřazovat povolenky podle následujícího harmonogramu:

- a) 40 % ověřených emisí vykázaných za rok 2024, na které by se vztahovaly požadavky na vyřazení povolenek v souladu s článkem 12;
- b) 70 % ověřených emisí vykázaných za rok 2025, na které by se vztahovaly požadavky na vyřazení povolenek v souladu s článkem 12;
- c) 100 % ověřených emisí vykázaných za rok 2026 a každý následující rok v souladu s článkem 12.

Bude-li oproti ověřeným emisím z námořní dopravy pro roky 2024 a 2025 vyřazeno méně povolenek, zruší se, jakmile bude pro každý rok zjištěn rozdíl mezi ověřenými emisemi a zrušenými povolenkami, namísto dražby podle článku 10 množství povolenek odpovídající tomuto rozdílu.

Článek 3gc

Ustanovení o převodu nákladů na zajištění souladu se systémem EU ETS z rejdařské společnosti na jiný subjekt

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby v případě, že konečnou odpovědnost za nákup paliva nebo provoz lodí, či obojího, převezme jiný subjekt než rejdařská společnost podle smluvního ujednání, měla rejdařská společnost nárok na náhradu nákladů vyplývajících z vyřazování povolenek ze strany tohoto subjektu.

„Provozování lodě“ se pro účely tohoto článku rozumí určení přepravovaného nákladu nebo trasy a rychlosti lodí. Rejdařská společnost zůstává subjektem odpovědným za vyřazování povolenek, jak požadují články 3gb a 12, a za celkový soulad s ustanoveními vnitrostátních právních předpisů, jimiž se tato směrnice provádí. Členské státy zajistí, aby rejdařské společnosti, které spadají do jejich odpovědnosti, plnily své povinnosti ohledně vyřazování povolenek podle článků 3gb a 12 bez ohledu na nárok těchto rejdařských společností na náhradu nákladů, jež vyplývají z vyřazování povolenek, ze strany komerčních provozovatelů.

*Článek 3gd***Monitorování a vykazování emisí z námořní dopravy**

Pokud jde o emise z činností v oblasti námořní dopravy uvedených v příloze I této směrnice, správní orgán ve vztahu k rejdářské společnosti zajistí, aby rejdářská společnost, za kterou odpovídá, monitorovala a vykazovala příslušné parametry během vykazovaného období a předložila mu souhrnné údaje o emisích na úrovni společnosti v souladu s kapitolou II nařízení (EU) 2015/757.

*Článek 3ge***Pravidla ověřování a akreditace emisí z námořní dopravy**

Správní orgán ve vztahu k rejdářské společnosti zajistí, aby vykazování souhrnných údajů o emisích na úrovni rejdářské společnosti předložené rejdářskou společností podle článku 3gd této směrnice bylo ověřeno v souladu s pravidly ověřování a akreditace stanovenými v kapitole III nařízení (EU) 2015/757.

*Článek 3gf***Správní orgán ve vztahu k rejdářské společnosti**

1. Správním orgánem ve vztahu k rejdářské společnosti je:
 - a) v případě rejdářské společnosti zapsané v členském státě členský stát, v němž je rejdářská společnost zapsána;
 - b) v případě rejdářské společnosti, která není zapsána v členském státě, členský stát s největším odhadovaným počtem zastávek v přístavu z plaveb uskutečněných touto rejdářskou společností v posledních čtyřech sledovaných letech, které spadají do oblasti působnosti stanovené v článku 3ga;
 - c) v případě rejdářské společnosti, která není zapsána v členském státě a která v posledních čtyřech sledovaných letech neuskutečnila žádnou plavbu spadající do oblasti působnosti stanovené v článku 3ga, členský stát, z něhož vyplula loď rejdářské společnosti na první plavbu spadající do oblasti působnosti stanovené v uvedeném článku, nebo do něhož tato loď z takové plavby připlula.
2. Komise na základě nejlepších dostupných informací prostřednictvím prováděcích aktů stanoví:
 - a) před 1. únorem 2024 seznam rejdářských společností, které k 1. lednu 2024 nebo s účinností od tohoto data vykonávaly činnost v oblasti námořní dopravy uvedenou v příloze I spadající do oblasti působnosti stanovené v článku 3ga, s uvedením správního orgánu ve vztahu k rejdářské společnosti v souladu s odstavcem 1 tohoto článku;
 - b) před 1. únorem 2026 a poté každé dva roky aktualizovaný seznam umožňující, aby rejdářské společnosti zapsané v jednom členském státě mohly být přeřazeny pod jiný správní orgán ve vztahu k rejdářské společnosti, pokud v rámci Unie změnily členský stát, v němž jsou v souladu s odst. 1 písm. a) tohoto článku zapsány, nebo aby mohly být zahrnuty rejdářské společnosti, které následně vykonávaly činnost v oblasti námořní dopravy stanovenou v příloze I, která spadala do oblasti působnosti stanovené v článku 3ga, v souladu s odst. 1 písm. c) tohoto článku; a
 - c) před 1. únorem 2028 a poté každé čtyři roky aktualizovaný seznam umožňující, aby rejdářské společnosti, které nejsou zapsány v některém členském státě, mohly být v souladu s odst. 1 písm. b) tohoto článku přeřazeny pod jiný správní orgán ve vztahu k rejdářské společnosti.
3. Správní orgán ve vztahu k rejdářské společnosti, do jehož působnosti podle seznamu sestaveného podle odstavce 2 spadá rejdářská společnost, si ponechává tuto svou působnost bez ohledu na následné změny v činnostech nebo zapsání námořní společnosti, dokud se tyto změny nezohlední v aktualizovaném seznamu.
4. Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví podrobná pravidla týkající se správy rejdářských společností správními orgány ve vztahu k rejdářské společnosti podle této směrnice. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.

Článek 3gg

Zprávy a přezkum

1. V případě, že Mezinárodní námořní organizace (IMO) přijme celosvětové tržní opatření ke snížení emisí skleníkových plynů z námořní dopravy, přezkoumá Komise tuto směrnici s ohledem na uvedené přijaté opatření.

Za tímto účelem Komise Evropskému parlamentu a Radě předloží zprávu do 18 měsíců od přijetí takového celosvětového tržního opatření, a to předtím, než vstoupí v platnost. V této zprávě Komise přezkoumá celosvětové tržní opatření, pokud jde o:

- a) jeho ambice s ohledem na cíle Pařížské dohody;
- b) jeho celkovou ekologickou vyváženost, a to i ve srovnání s ustanoveními této směrnice týkajícími se námořní dopravy; a
- c) jakoukoli otázku týkající se soudržnosti mezi systémem EU ETS a tímto opatřením.

Komise může ke zprávě uvedené v druhém pododstavci tohoto odstavce případně připojit legislativní návrh na změnu této směrnice způsobem, který je v souladu s cílem Unie v oblasti klimatu pro rok 2030 a cílem klimatické neutrality stanovenými v nařízení (EU) 2021/1119, a s cílem zachovat ekologickou vyváženost a účinnost opatření Unie v oblasti klimatu, aby byla zajištěna soudržnost mezi prováděním celosvětového tržního opatření a systémem EU ETS a zároveň se zabránilo jakékoli významné dvojí zátěži.

2. V případě, že IMO do roku 2028 nepřijme celosvětové tržní opatření ke snížení emisí skleníkových plynů z námořní dopravy v souladu s cíli Pařížské dohody a alespoň na úroveň srovnatelnou s úrovní, která vyplývá z opatření Unie přijatých podle této směrnice, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí potřebu uplatnit přidělování povolenek a požadavky na vyřazení povolenek k více než padesáti procentům (50 %) emisí z lodí, které se plaví mezi přístavem určením spadajícím do jurisdikce členského státu a přístavem určením mimo jurisdikci členského státu, a to s ohledem na cíle Pařížské dohody. V této zprávě Komise zejména zváží pokrok na úrovni IMO, posoudí, zda má třetí země tržní opatření rovnocenné této směrnici, a zhodnotí riziko nárůstu praktik vyhýbání se povinností, mimo jiné prostřednictvím přechodu na jiné druhy dopravy nebo přesunu přístavních uzlů do přístavů mimo Unii.

V případě potřeby zprávu uvedenou v prvním pododstavci doplní legislativním návrhem na změnu této směrnice .

3. Komise sleduje provádění této kapitoly ve vztahu k námořní dopravě, zejména za účelem odhalovat vyhýbání se povinností s cílem tomuto chování v rané fázi předcházet, a to i se zohledněním nejbližších regionů, a každé dva roky od roku 2024 podá zprávu o provádění této kapitoly ve vztahu k námořní dopravě a možných trendech, pokud jde o rejdářské společnosti usilující o to, aby nebyly vázány požadavky této směrnice. Komise rovněž sleduje dopady, pokud jde mimo jiné o možné zvýšení nákladů na dopravu, narušení trhu a změny v přístavní dopravě, jako je vyhýbání se přístavům a přesuny překladišť, celkovou konkurenceschopnost námořního odvětví v členských státech, a zejména dopady na ty služby lodní dopravy, které představují základní služby územní kontinuity. Bude-li to vhodné, navrhne Komise opatření k zajištění účinného provádění této kapitoly ve vztahu k námořní dopravě, zejména opatření k řešení těchto trendů, pokud jde o rejdářské společnosti, které se snaží vyhnout plnění požadavků této směrnice.

4. Nejpozději do 30. září 2028 Komise posoudí, zda je vhodné prodloužit uplatňování čl. 3g odst. 2 druhého pododstavce i po 31. prosinci 2030, a případně za tímto účelem předloží legislativní návrh.

5. Nejpozději do 31. prosince 2026 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí proveditelnost a hospodářské, environmentální a sociální dopady zahrnutí emisí z lodí, včetně lodí na volném moři, do této směrnice, a to o hrubé prostornosti nižší než 5 000, ale ne nižší než 400 hrubé prostornosti, a to zejména na základě analýzy připojené k přezkumu nařízení (EU) 2015/757, který má být proveden do 31. prosince 2024.

V uvedené zprávě se rovněž zvaží vzájemné vazby mezi touto směrnicí a nařízením (EU) 2015/757 a bude se v ní vycházet ze zkušeností získaných jejich uplatňováním. V této zprávě Komise rovněž přezkoumá, jak může tato směrnice nejlépe podpořit využívání obnovitelných a nízkouhlíkových námořních paliv, a to na základě životního cyklu. V případě potřeby může být zpráva doplněna legislativními návrhy.“

- 8) Článek 3h se nahrazuje tímto:

„Článek 3h

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a na přidělování a vydávání povolenek, pokud jde o činnosti uvedené v příloze I kromě činností v oblasti letectví a činností v oblasti námořní dopravy.“

- 9) V čl. 6 odst. 2 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) povinnost vyřadit povolenky rovnající se celkovým emisím zařízení v každém kalendářním roce, ověřené podle článku 15 a ve lhůtě stanovené v čl. 12 odst. 3.“

- 10) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Koordinace se směrnicí 2010/75/EU

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby u zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze I směrnice 2010/75/EU, byly podmínky a postupy pro udělení povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů koordinovány s podmínkami a postupy pro udělení povolení stanovenými v uvedené směrnici. Požadavky stanovené v článcích 5, 6 a 7 této směrnice mohou být začleněny do postupů stanovených ve směrnici 2010/75/EU.

Komise přezkoumá účinnost synergií se směrnicí 2010/75/EU. Povolení týkající se životního prostředí a klimatu musí být koordinována, aby se zajistilo účinné a rychlejší provádění opatření potřebných k dosažení souladu s cíli Unie v oblasti klimatu a energetiky. Komise může Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu v souvislosti s jakýmkoli budoucím přezkumem této směrnice.“

- 11) V článku 9 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„V roce 2024 se množství povolenek pro celou Unii sníží o 90 milionů povolenek . V roce 2026 se množství povolenek pro celou Unii sníží o 27 milionů povolenek . V roce 2024 se množství povolenek pro celou Unii zvýší o 78,4 milionu povolenek pro námořní dopravu. Lineární faktor činí od roku 2024 do roku 2027 4,3 % a od roku 2028 4,4 %. Lineární faktor se rovněž použije na povolenky odpovídající průměrným emisím z činností v oblasti námořní dopravy vykazovaným v souladu s nařízením (EU) 2015/757 za roky 2018 a 2019, jimiž se zabývá článek 3ga této směrnice. Komise zveřejní množství povolenek pro celou Unii do 6. září 2023.

Od 1. ledna 2026 a 1. ledna 2027 se množství povolenek zvýší, aby se zohlednilo zahrnutí emisí skleníkových plynů z činností v oblasti námořní dopravy jiných než emise CO₂ a zahrnutí emisí z lodí na moři, a to na základě jejich emisí za poslední rok, pro který jsou údaje k dispozici. Bez ohledu na čl. 10 odst. 1 se povolenky vyplývající z tohoto zvýšení zpřístupní na podporu inovací v souladu s čl. 10a odst. 8.“

- 12) Článek 10 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„2 % z celkového množství povolenek mezi lety 2021 a 2030 budou dražena za účelem zřízení fondu na zlepšení energetické účinnosti a modernizaci energetických soustav vybraných členských států (dále jen „přijímající členské státy“), jak je stanoveno v článku 10d („modernizační fond“). Přijímajícími členskými státy pro toto množství povolenek jsou členské státy, které měly v roce 2013 HDP na obyvatele v tržních cenách nižší než 60 % průměru Unie. Finanční prostředky odpovídající tomuto množství povolenek se rozdělí v souladu s částí A přílohy IIb.

Kromě toho se 2,5 % celkového množství povolenek mezi lety 2024 a 2030 draží pro Modernizační fond. Přijímajícími členskými státy pro toto množství povolenek jsou členské státy s HDP na obyvatele v tržních cenách nižším než 75 % průměru Unie v letech 2016 až 2018. Finanční prostředky odpovídající tomuto množství povolenek se rozdělí v souladu s částí B přílohy IIb.;

b) v odst. 3 prvním pododstavci se uvozující věta nahrazuje tímto:

„3. Členské státy určí způsob, jakým mají být využity výnosy z dražeb povolenek uvedené v odstavci 2 tohoto článku s výjimkou výnosů stanovených jako vlastní zdroje v souladu s čl. 311 třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU a zapsaných do rozpočtu Unie. Členské státy své uvedené výnosy použijí, s výjimkou výnosů použitých na náhradu nepřímých uhlíkových nákladů podle čl. 10a odst. 6 této směrnice, nebo ekvivalentu těchto výnosů ve finanční hodnotě, k jednomu nebo více z těchto účelů:“;

c) v odst. 3 prvním pododstavci se písmena b) až f) nahrazují těmito:

„b) na rozvoj obnovitelných zdrojů a sítí pro distribuci elektřiny s cílem splnit závazek Unie ohledně energií z obnovitelných zdrojů a cíle Unie v oblasti propojení, jakož i na rozvoj dalších technologií, které přispívají k přechodu na bezpečné a udržitelné nízkouhlíkové hospodářství a ke splnění závazku Unie zvýšit energetickou účinnost na úroveň stanovené v příslušných legislativních aktech, včetně výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů od samospotřebitelů energie z obnovitelných zdrojů a komunit obnovitelné energie;

c) na opatření k předcházení odlesňování a podporu ochrany a obnovy rašelinišť, lesů a dalších suchozemských nebo mořských ekosystémů, včetně opatření, která přispívají k jejich ochraně, obnově a lepšímu řízení, zejména pokud jde o chráněné mořské oblasti, a na zvýšení zalesňování vstřícného vůči biologické rozmanitosti a obnovy zalesnění, a to i v rozvojových zemích, které ratifikují Pařížskou dohodu, a na opatření na převod technologií a snazší přizpůsobení se nepříznivým důsledkům změny klimatu v těchto zemích;

d) na zachytávání CO₂ v lesních porostech a půdě v Unii;

e) na ekologicky bezpečné zachytávání a geologické ukládání CO₂ zejména z elektráren spalujících pevná fosilní paliva a z řady průmyslových odvětví a pododvětví, včetně ve třetích zemích, a na technologicky inovativní metody pohlcování uhlíku, jako jsou jeho přímé zachycování ze vzduchu a jeho ukládání;

f) na investování do přechodu na ty způsoby dopravy, které významně přispívají k dekarbonizaci tohoto odvětví, včetně rozvoje osobní a nákladní železniční dopravy a autobusových služeb a technologií šetrných ke klimatu, a na urychlení přechodu na tyto způsoby dopravy, do opatření k dekarbonizaci námořního odvětví, včetně zlepšení energetické účinnosti lodí, přístavů, inovativních technologií a infrastruktury a udržitelných alternativních paliv, jako jsou vodík a amoniak vyráběné z obnovitelných zdrojů, a technologií pohonu s nulovými emisemi, a na financování opatření na podporu dekarbonizace letišť v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva, a o zrušení směrnice 2014/94/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady o zajištění rovných podmínek pro udržitelnou leteckou dopravu;“;

d) v odst. 3 prvním pododstavci se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) na opatření, jejichž cílem je zlepšit energetickou účinnost, rozšířit systémy dálkového vytápění a zlepšit tepelnou izolaci, podpořit účinné a obnovitelné systémy vytápění a chlazení nebo podpořit hloubkové a postupné hloubkové renovace budov v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU (*), počínaje renovací energeticky nejnáročnějších budov;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).“;

e) v odst. 3 prvním pododstavci se vkládají nová písmena, která znějí:

- „ha) na poskytování finanční na řešení sociálních aspektů v domácnostech s nižšími a středními příjmy, mimo jiné snížením daní s nepříznivým účinkem a cíleným snižováním cel a poplatků za elektřinu z obnovitelných zdrojů;
- hb) na financování vnitrostátních programů klimatických dividend s prokázaným pozitivním dopadem na životní prostředí, jak je doloženo ve výroční zprávě uvedené v čl. 19 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 (*);

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).“;

f) v odst. 3 prvním pododstavci se písmeno k) nahrazuje tímto:

- „k) na podporu rozvoje dovedností a přeměrování pracovních sil s cílem přispět ke spravedlivému přechodu na klimaticky neutrální hospodářství, především v regionech nejvíce dotčených přeměnou pracovních míst, a to v úzké spolupráci se sociálními partnery, a na investice do zvyšování kvalifikace a rekvalifikace pracovníků potenciálně postižených tímto přechodem včetně pracovníků v námořní dopravě;“
- l) k řešení zbytkového rizika úniku uhlíku v odvětvích, na něž se vztahuje příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/956 (*), s podporou transformace a prosazováním jejich dekarbonizace v souladu s pravidly pro státní podporu.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/956 ze dne 10. května 2023, kterým se zavádí mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích (Úř. věst. L 130, 16.5.2023, s. 52).“;

g) v odstavci 3 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Při určování využití příjmů z dražeb povolenek členské státy zohlední potřebu pokračovat ve zvyšování mezinárodního financování opatření v oblasti klimatu ve zranitelných třetích zemích uvedených v prvním pododstavci písm. j).“;

h) v odstavci 3 se dosavadní druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Má se za to, že členské státy dosáhly souladu s tímto odstavcem, pokud zavedly a uplatňují politiky daňové nebo finanční podpory, včetně zejména v rozvojových zemích, anebo vnitrostátní regulační politiky na posílení finanční podpory, které jsou vytvořeny pro účely uvedené v prvním pododstavci a které představují hodnotu odpovídající výnosům uvedeným v prvním pododstavci.“;

i) v odstavci 3 se dosavadní třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy ve svých zprávách předložených podle čl. 19 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1999 informují Komisi o použití příjmů a opatření přijatých podle tohoto odstavce a případně upřesní, jaké příjmy jsou využívány a jaká opatření jsou přijímána za účelem provádění jejich integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu předloženého v souladu s uvedeným nařízením a jejich plánu spravedlivé územní transformace vypracovaného v souladu s článkem 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1056 (*).

Zprávy musí být dostatečně podrobné, aby Komise mohla posoudit, zda členské státy dodržují první pododstavec.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1056 ze dne 24. června 2021, kterým se zřizuje Fond pro spravedlivou transformaci (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 1).“;

j) v odstavci 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Komisi je svěřena pravomoc přijímat pravomoci v souladu s článkem 23 této směrnice akty v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje tato směrnice, pokud jde o harmonogram, správu a další aspekty dražeb, včetně způsobů dražeb, které jsou nezbytné pro převod části výnosů do rozpočtu Unie jako vnějších účelově vázaných příjmů v souladu s čl. 30d odst. 4 této směrnice nebo jako vlastních zdrojů v souladu s čl. 311 třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU, s cílem zajistit, aby byly prováděny otevřeným, transparentním, harmonizovaným a nediskriminačním způsobem. Tento proces je proto předvídatelný, zejména pokud jde o načasování a sled dražeb a o předpokládané množství povolenek, jež budou v dražbách nabízeny.“;

k) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Komise sleduje fungování evropského trhu s uhlíkem. Každý rok předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování trhu s uhlíkem a o dalších relevantních politikách v oblasti klimatu a energetiky, včetně provádění dražeb, likvidity a obchodovaných objemů a shrnutí informací poskytnutých Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy (ESMA) v souladu s odstavcem 6 tohoto článku a informací poskytnutých členskými státy o finančních opatřeních uvedených v čl. 10a odst. 6. Členské státy v případě nutnosti zajistí, aby byly Komisi veškeré příslušné informace poskytnuty nejpozději dva měsíce předtím, než Komise zprávu přijme.“;

l) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Orgán ESMA pravidelně sleduje integritu a transparentnost evropského trhu s uhlíkem, zejména s ohledem na volatilitu trhu a vývoj cen, provozování dražeb, obchodování s povolenkami na emise a jejich deriváty, včetně mimoburzovního obchodování, likvidity a obchodovaných objemů, a kategorie a obchodní chování účastníků trhu, včetně pozic finančních zprostředkovatelů. ESMA zahrne příslušná zjištění do svých posouzení a v případě potřeby vydá doporučení Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Evropské radě pro systémová rizika v souladu s čl. 32 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*). Pro účely úkolů uvedených v první větě tohoto odstavce orgán ESMA a dotčené příslušné orgány spolupracují a vyměňují si podrobné informace o všech druzích obchodů v souladu s článkem 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 (**).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1).“

13) Článek 10a se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) za druhý pododstavec se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Pokud se na zařízení vztahuje povinnost provést energetický audit nebo zavést certifikovaný systém hospodaření s energií podle článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU (*) a doporučení zprávy o auditu nebo certifikovaného systému hospodaření s energií nejsou provedena, pokud doba návratnosti příslušných investic nepřesáhne tři roky nebo pokud náklady na tyto investice nejsou nepřiměřené, sníží se množství bezplatných povolenek o 20 %. Množství bezplatných povolenek se nesníží, pokud provozovatel prokáže, že provedl jiná opatření vedoucí ke snížení emisí skleníkových plynů, která jsou rovnocenná opatřením doporučeným ve zprávě o auditu nebo certifikovaném systému hospodaření s energií pro dané zařízení.“

Komise doplní tuto směrnici tím, že v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle tohoto odstavce, a aniž jsou dotčena pravidla použitelná podle směrnice 2012/27/EU, stanoví administrativně jednoduchá harmonizovaná pravidla pro uplatňování třetího pododstavce tohoto odstavce, která zajistí, aby uplatňování podmíněnosti neohrožovalo rovné podmínky, ekologickou vyváženost nebo rovné zacházení se zařízeními v celé Unii. Tato harmonizovaná pravidla stanoví zejména harmonogramy, kritéria pro uznávání prováděných opatření v oblasti energetické účinnosti, jakož i pro alternativní opatření ke snížení emisí skleníkových plynů, přičemž použijí postup pro vnitrostátní prováděcí opatření v souladu s čl. 11 odst. 1 této směrnice.

Kromě požadavků stanovených ve třetím pododstavci tohoto odstavce se snížení o 20 % uvedené ve zmíněném pododstavci uplatní v případě, že do 1. května 2024 provozovatelé zařízení, jejichž úroveň emisí skleníkových plynů jsou vyšší než 80. percentil úrovně emisí pro příslušné referenční úrovně produktu, nestanovili plán klimatické neutrality pro každé z těchto zařízení pro jeho činnosti, na něž se vztahuje tato směrnice. Tento plán obsahuje prvky uvedené v čl. 10b odst. 4 a je vypracován v souladu s prováděcím aktem stanoveným v uvedeném článku. Čl. 10b odst. 4 se považuje pouze za odkaz na úroveň zařízení. Dosažení cílů a milníků uvedených v čl. 10b odst. 4 třetím pododstavci písm. b) se ověří ve lhůtě do 31. prosince 2025 a poté do 31. prosince každého pátého roku v souladu s ověřovacími a akreditačními postupy stanovenými v článku 15. Nebudou přiděleny žádné bezplatné povolenky přesahující 80 %, pokud nebylo ověřeno dosažení průběžných cílů a milníků pro období do konce roku 2025 nebo pro období let 2026 až 2030.

Povolenky, které nejsou přiděleny v důsledku snížení počtu bezplatných povolenek v souladu s třetím a pátým pododstavcem tohoto odstavce, se použijí k vynětí zařízení z úpravy v souladu s odstavcem 5 tohoto článku. Pokud tyto povolenky zůstanou, 50 % těchto povolenek se zpřístupní na podporu inovací v souladu s odstavcem 8 tohoto článku. Zbývajících 50 % těchto povolenek se draží v souladu s čl. 10 odst. 1 této směrnice a členské státy by měly příslušné příjmy použít k řešení zbytkového rizika úniku uhlíku v odvětvích, na něž se vztahuje příloha I nařízení (EU) 2023/956, na podporu transformace a prosazování jejich dekarbonizace v souladu s pravidly státní podpory.

Bezplatné povolenky se nepřidělují zařízením v odvětvích nebo pododvětvích v rozsahu, v němž se na ně vztahují jiná opatření k řešení rizika úniku uhlíku stanovená nařízením (EU) 2023/956. Opatření uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce se odpovídajícím způsobem upraví.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).“;

ii) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Aby se při výrobním procesu v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo maximálního snížení emisí skleníkových plynů a maximální energetické účinnosti, vychází se při výpočtu referenční hodnoty v každém odvětví a pododvětví v zásadě z produktů, a nikoli ze vstupů. S cílem poskytnout další pobídky ke snižování emisí skleníkových plynů a ke zlepšení energetické účinnosti a zajistit rovné podmínky pro zařízení využívající nové technologie, které částečně snižují nebo zcela odstraňují emise skleníkových plynů, a pro zařízení využívající stávající technologie, se předem stanovené referenční hodnoty pro celou Unii přezkoumají za účelem jejich uplatňování v období let 2026 až 2030s cílem potenciálně změnit definice a systémové hranice stávajících referenčních hodnot produktu, přičemž se za hlavní zásady považuje potenciál oběhového využívání materiálů a to, že referenční hodnoty by měly být nezávislé na surovinách a typu výrobního procesu, pokud mají výrobní procesy stejný účel. Komise se vynasnaží přijmout prováděcí akty za účelem stanovení revidovaných referenčních hodnot pro přidělování bezplatných povolenek v souladu s odst. 2 třetím pododstavcem co nejdříve a před začátkem období let 2026 až 2030.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. S výhradou použití nařízení (EU) 2023/956 se bezplatné povolenky neudělují v souvislosti s výrobou zboží uvedeného v příloze I uvedeného nařízení.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce se na výrobu zboží uvedeného v příloze I k tomuto nařízení v prvních letech uplatňování nařízení (EU) 2023/956 přidělují bezplatné povolenky ve sníženém množství. Použije se faktor snižující přidělování bezplatných povolenek na výrobu tohoto zboží (faktor CBAM). Faktor CBAM se rovná 100 % pro období mezi vstupem uvedeného nařízení v platnost a koncem roku 2025 a s výhradou použití ustanovení uvedených v čl. 36 odst. 2 písm. b) uvedeného nařízení se rovná 97,5 % v roce 2026, 95 % v roce 2027, 90 % v roce 2028, 77,5 % v roce 2029, 51,5 % v roce 2030, 39 % v roce 2031, 26,5 % v roce 2032 a 14 % v roce 2033. Od roku 2034 se neuplatňuje žádný faktor CBAM.

Snížení bezplatných povolenek se každoročně vypočítá jako průměrný podíl poptávky po bezplatném přidělování povolenek na výrobu zboží uvedeného v příloze I nařízení (EU) 2023/956 ve srovnání s vypočtenou celkovou poptávkou po přidělení bezplatných povolenek pro všechna zařízení pro příslušné období uvedené v čl. 11 odst. 1 této směrnice. Při tomto výpočtu se použije faktor CBAM.

Povolenky vyplývající ze snížení bezplatných povolenek se zpřístupní na podporu inovací v souladu s odstavcem 8.

Do 31. prosince 2024 Komise v rámci své výroční zprávy Evropskému parlamentu a Radě podle čl. 10 odst. 5 této směrnice posoudí riziko úniku uhlíku u zboží, na něž se vztahuje mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích a vyrobeného v Unii na vývoz do třetích zemí, které neuplatňují systém EU ETS nebo podobný mechanismus stanovování cen uhlíku. Zpráva posoudí zejména riziko úniku uhlíku v odvětvích, na něž se mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích bude vztahovat, zejména úlohu a urychlené zavádění vodíku, a vývoj, pokud jde o obchodní toky a obsažené emise zboží vyrobeného těmito odvětvími na světovém trhu. Pokud zpráva dojde k závěru, že u zboží vyrobeného v Unii na vývoz do třetích zemí, které neuplatňují systém EU ETS nebo ekvivalentní mechanismus stanovování cen uhlíku, existuje riziko úniku uhlíku, Komise případně předloží legislativní návrh na řešení tohoto rizika úniku uhlíku způsobem, který je v souladu s pravidly Světové obchodní organizace, včetně článku XX Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994, a zohlední dekarbonizaci zařízení v Unii.“;

c) odstavec 2 se mění takto:

i) ve třetím pododstavci se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) pro období let 2026 až 2030 se referenční hodnoty stanoví stejným způsobem jako v písmenech a) a d) tohoto pododstavce, přičemž se zohlední písmeno e) tohoto pododstavce, na základě informací předložených podle článku 11 za roky 2021 a 2022 a na základě uplatnění roční míry snížení pro každý rok v letech 2008 až 2028;“

ii) ve třetím pododstavci se doplňují nová písmena, která znějí:

„d) pokud roční míra snížení přesáhne 2,5 % nebo je nižší než 0,3 %, referenční hodnoty pro období let 2026 až 2030 jsou referenčními hodnotami použitelnými v období let 2013 až 2020 sníženými podle toho, která z těchto dvou procentních sazeb je relevantní, pro každý rok v letech 2008 až 2028;

e) v období let 2026 až 2030 není roční míra snižování referenční úrovně produktu v případě tekutého kovu ovlivněna změnou definic referenčních hodnot a systémových hranic, jež se aplikují podle odst. 1 osmého pododstavce.“;

iii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Odchylně se upraví hodnoty referenčních úrovní pro aromatické látky a syntetický plyn, a to o stejné procento jako referenční úrovně rafinérií, neboť cílem je zachování rovných podmínek pro výrobce těchto produktů.“;

d) odstavce 3 a 4 se zrušují;

e) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Za účelem dodržení dražebního podílu stanoveného v článku 10 se za každý rok, v němž součet bezplatně přidělených povolenek nedosáhne maximálního množství, které dodržuje dražební podíl, použijí povolenky zbývající do tohoto množství k tomu, aby se zabránilo snížení počtu bezplatně přidělovaných povolenek s cílem dodržet dražební podíl v následujících letech nebo aby se toto snížení omezilo. Je-li však dosaženo maximálního množství, přiděly bezplatných povolenek se odpovídajícím způsobem upraví. Každá taková úprava se provede jednotně. Zařízení, jejichž úroveň emisí skleníkových plynů jsou nižší než průměr 10 % nejúčinnějších zařízení v odvětví nebo pododvětví v Unii pro příslušné referenční úrovně v roce, kdy se úprava použije, jsou však z úpravy vyjmuta.“;

f) v odstavci 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy by měly přijmout finanční opatření v souladu s druhým a čtvrtým pododstavcem tohoto odstavce ve prospěch odvětví nebo pododvětví, která jsou vystavena skutečnému riziku úniku uhlíku v důsledku značných nepřímých nákladů, jež jsou skutečně vynaloženy na náklady spojené s emisemi skleníkových plynů promítnuté do cen elektřiny, a to za předpokladu, že tato finanční opatření jsou v souladu s pravidly státní podpory a především nezpůsobují nepatřičné narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Přijatá finanční opatření by neměla kompenzovat nepřímé náklady, na něž se vztahuje přidělování bezplatných povolenek v souladu s referenčními hodnotami stanovenými podle odstavce 1 tohoto článku. Pokud členský stát vynaloží částku vyšší, než je ekvivalent 25 % výnosů z dražeb podle čl. 10 odst. 3 v roce, v němž vznikly nepřímé náklady, uvede důvody pro překročení této částky.“;

g) v odstavci 7 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Od roku 2021 se povolenky, které podle odstavců 19, 20 a 22 nejsou přiděleny zařízením, přičítají k množství povolenek vyhrazených v souladu s první větou prvního pododstavce tohoto odstavce.“;

h) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. 345 milionů povolenek z množství, které by jinak mohlo být bezplatně přiděleno podle tohoto článku, a 80 milionů povolenek z množství, které by jinak mohlo být vydraženo podle článku 10, jakož i povolenky vyplývající ze snížení bezplatných povolenek podle odstavce 1a tohoto článku, se zpřístupní do fondu (dále jen „inovační fond“) s cílem podporovat inovace v oblasti technik, procesů a technologií s nízkými a nulovými emisemi uhlíku, které významně přispívají k dekarbonizaci odvětví, na něž se vztahuje tato směrnice, a přispívají k cílům nulového znečištění a oběhovosti, včetně projektů zaměřených na rozšíření těchto technik, procesů a technologií s cílem jejich širokého zavádění v celé Unii. Tyto projekty mají významný potenciál ke snižování emisí skleníkových plynů a přispívají k úsporám energie a zdrojů v souladu s cíli Unie v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030.“

Komise předsune příspěvky z inovačního fondu, aby zajistila, že bude k dispozici odpovídající objem zdrojů na podporu inovací, včetně rozšiřování.

Povolenky nevydané provozovatelům letadel v důsledku ukončení provozu, které nejsou nezbytné k pokrytí povolenek, které tito provozovatelé případně měli odevzdat, ale neodevzdali, se rovněž použijí na podporu inovací podle prvního pododstavce.

Kromě toho bude pro podporu inovací uvedenou v prvním pododstavci tohoto odstavce k dispozici 5 milionů povolenek z množství uvedeného v čl. 3c odst. 5 a 7 týkajících se povolenek v oblasti letectví na rok 2026.

Veškeré zbývající výnosy z 300 milionů povolenek dostupných v období let 2013 až 2020 na základě rozhodnutí Komise 2010/670/EU (*) se doplní o 50 milionů nepřidělených povolenek z rezervy tržní stability a včas se využijí na podporu inovací uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce.

Inovační fond se vztahuje na odvětví uvedená v přílohách I a III, jakož i na výroby a procesy nahrazující vysokouhlíkové výroby vyráběné nebo používané v odvětvích uvedených v příloze I, včetně inovativních technologií pro obnovitelnou energii a ukládání energie a environmentálně bezpečného zachycování a využívání uhlíku (CCU), které významně přispívá ke zmírnění změny klimatu, zejména pokud jde o nevyhnutelné emise z procesů, a napomáhá stimulovat výstavbu a provoz projektů zaměřených na ekologicky bezpečné zachycování, přepravu a geologické ukládání CO₂ (CCS), zejména pokud jde o nevyhnutelné emise z procesů, a přímé zachycování CO₂ z atmosféry prostřednictvím bezpečného, udržitelného a trvalého ukládání (DACs), způsobem

vyváženým z hlediska zeměpisného rozmístění. Z Inovačního fondu lze rovněž podporovat průlomové inovativní technologie a infrastrukturu, včetně výroby paliv s nízkými a nulovými emisemi uhlíku, pro dekarbonizaci odvětví námořní, letecké, železniční a silniční dopravy, a to i pokud jde o hromadnou dopravu, jako je veřejná doprava a autokarová doprava.

V případě odvětví letecké dopravy lze z fondu rovněž podporovat elektrifikaci a opatření ke snížení celkových dopadů tohoto odvětví na klima.

Komise věnuje zvláštní pozornost projektům v odvětvích, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2023/956, které jsou určeny na podporu inovací v oblasti nízkouhlíkových technologií, CCU, CCS, obnovitelné energie a skladování energie způsobem, který přispívá ke zmírňování změny klimatu, s cílem zajistit, aby byl v období let 2021 až 2030 projektům v těchto odvětvích přidělen významný podíl ekvivalentu povolenek uvedených v odstavci 1a ve čtvrtém pododstavci tohoto článku ve finanční hodnotě. Kromě toho může Komise do roku 2027 vyhlásit výzvy k podávání návrhů zaměřené na odvětví, na něž se vztahuje uvedené nařízení.

Komise rovněž věnuje zvláštní pozornost projektům, které přispívají k dekarbonizaci námořního odvětví, a témata věnovaná tomuto účelu případně zahrne do výzev k podávání návrhů v rámci Inovačního fondu, včetně elektrifikace námořní dopravy a řešení jejího celkového dopadu na klima, včetně emisí černého uhlíku. Tyto výzvy k předkládání návrhů rovněž zohlední v kritériích pro výběr projektů, zejména to, jak mohou projekty a investice posílit ochranu biologické rozmanitosti, omezit hluk a snížit znečištění vody.

Inovační fond může v souladu s odstavcem 8a podporovat projekty prostřednictvím soutěžních nabídkových mechanismů, jako jsou rozdílové smlouvy, rozdílové smlouvy o uhlíku nebo smlouvy s pevně stanovenou premii, aby podpořil dekarbonizační technologie, pro něž cena uhlíku nemusí představovat dostatečnou pobídku.

Komise usiluje o součinnost mezi Inovačním fondem a programem Horizont Evropa, zejména ve vztahu k evropským partnerstvím, a případně usiluje o součinnost mezi Inovačním fondem a dalšími programy Unie.

Způsobilé jsou projekty na území všech členských států, a to i projekty malého a středního rozsahu, a v případě činností v oblasti námořní dopravy projekty s jasnou přidanou hodnotou pro Unii. Technologie, které dostávají podporu, musí být inovativní a dosud nesmí být v podobném měřítku bez podpory komerčně životaschopné, ale musí představovat průlomová řešení nebo být dostatečně vyspělé na to, aby byly připraveny na využití před uvedením na trh.

Komise zajistí, aby povolenky určené pro Inovační fond byly draženy v souladu se zásadami a postupy uvedenými v čl. 10 odst. 4 této směrnice. Výnosy z dražeb představují vnější účelově vázané příjmy v souladu s čl. 21 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (**). Rozpočtové závazky na opatření, jejichž rozsah přesahuje jeden rozpočtový rok, mohou být rozloženy do ročních splátek v několikaletém období.

Komise poskytne na požádání technickou pomoc členským státům s nízkou účinnou účastí na projektech v rámci Inovačního fondu, aby tyto žádající členské státy mohly navýšit svou kapacitu, pokud jde o podporu úsilí návrhovačů projektů na jejich území při předkládání žádostí o financování z Inovačního fondu, s cílem zlepšit účinné zeměpisné rozložení účasti na Inovačním fondu a zvýšit celkovou kvalitu předložených projektů. Komise usiluje o účinné zeměpisné pokrytí, které bude založeno na kvalitě, pokud jde o financování z Inovačního fondu v celé Unii a zajistí komplexní sledování pokroku a vhodná následná opatření v tomto ohledu.

Po uzavěření výzvy k podávání návrhů informuje Komise se souhlasem žadatelů členské státy o žádostech o financování projektů na jejich území a poskytne jim o těchto žádostech podrobné informace, aby členským státům usnadnila koordinaci podpory projektů. Kromě toho Komise před udělením podpory informuje členské státy o seznamu předběžně vybraných projektů.

Projekty se vybírají v transparentním výběrovém řízení, technologicky neutrálním způsobem v souladu s cíli Inovačního fondu, jak jsou stanoveny v prvním pododstavci tohoto odstavce, a na základě objektivních a transparentních kritérií, přičemž se zohlední, do jaké míry projekty významně přispívají k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky a zároveň přispívají k dosažení cílů nulového znečištění a oběhového hospodářství

v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce a v jakém rozsahu projekty přispívají k dosažení snížení emisí výrazně pod úroveň referenčních hodnot uvedených v odstavci 2. Projekty musí mít potenciál pro široké uplatnění nebo pro významné snížení nákladů na přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v dotčených odvětvích. Přednost mají inovativní technologie a postupy, které řeší vícenásobné dopady na životní prostředí. Projekty zahrnující CCU musí přinášet čisté snížení emisí a zajišťovat omezení emisí CO₂ nebo jeho trvalé uložení. V případě grantů poskytovaných prostřednictvím výzev k podávání návrhů může být podporováno až 60 % příslušných nákladů projektů, z čehož až 40 % nemusí záviset na ověřeném omezení emisí skleníkových plynů za předpokladu, že je s přihlédnutím k použité technologii dosaženo předem stanovených milníků. V případě podpory poskytované prostřednictvím soutěžních nabídkových řízení a v případě podpory ve formě technické pomoci lze podpořit až 100 % příslušných nákladů na projekty. V kritériích používaných pro výběr projektů se zohlední potenciál pro snížení emisí ve více odvětvích, který nabízejí kombinované projekty, a to i v blízkých oblastech.

Projekty financované z Inovačního fondu musí sdílet znalosti s dalšími příslušnými projekty, jakož i s výzkumnými pracovníky z Unie, kteří mají oprávněný zájem. Podmínky sdílení znalostí stanoví Komise ve výzvách k podávání návrhů.

Výzvy k podávání návrhů musí být otevřené a transparentní. Při přípravě výzev k podávání návrhů Komise usiluje o zajištění toho, aby byla řádně pokryta všechna odvětví. Komise přijme opatření, kterými zajistí, aby se o výzvách dozvědělo co nejvíce subjektů, zejména malé a střední podniky.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 23 akty v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje tato směrnice, pokud jde o pravidla fungování Inovačního fondu, včetně postupu a kritérií výběru, a pokud jde o způsobilé sektory a technologické požadavky na různé druhy podpory.

Žádnému projektu se na základě tohoto odstavce neudělí podpora vyšší než 15 % celkového množství povolenek přidělených k tomuto účelu. Tyto povolenky se zohlední v rámci odstavce 7.

Do 31. prosince 2023 a poté každý rok předloží Komise Výboru pro změnu klimatu uvedenému v čl. 22a odst. 1 této směrnice zprávu o provádění Inovačního fondu, v níž analyzuje projekty, kterým bylo poskytnuto financování, za každé odvětví a každý členský stát a očekávaný příspěvek těchto projektů k dosažení cíle klimatické neutrality v Unii, který je stanoven v nařízení (EU) 2021/1119. Komise předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě a zveřejní ji.

(*) Rozhodnutí Komise 2010/670/EU ze dne 3. listopadu 2010, kterým se stanoví kritéria a opatření pro financování komerčních demonstračních projektů, jež jsou zaměřeny na zachycování a geologické ukládání CO₂, která nepoškozují životní prostředí, a financování demonstračních projektů inovativních technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie v rámci systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, jak je stanoveno směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 290, 6.11.2010, s. 39).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).“;

i) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„8a. V případě rozdílových smluv a rozdílových smluv o uhlíku udělených na základě soutěžního nabídkového mechanismu se poskytne odpovídající krytí prostřednictvím rozpočtových závazků vyplývajících z výnosů z dražeb povolenek dostupných v Inovačním fondu, přičemž tyto rozpočtové závazky mohou být rozloženy do ročních splátek v několikaletém období. V prvních dvou letech soutěžního nabídkového mechanismu je krytí finanční odpovědnosti v souvislosti s rozdílovými smlouvami a rozdílovými smlouvami o uhlíku plně hrazeno z výnosů z dražeb povolenek přidělených Inovačnímu fondu podle odstavce 8.

Na základě kvalitativního a kvantitativního posouzení finančních rizik vyplývajících z provádění rozdílových smluv a rozdílových smluv o uhlíku, které provede Komise po ukončení prvních dvou kol soutěžního nabídkového mechanismu a poté pokaždé, když je to v souladu se zásadou obezřetnosti nezbytné, tak aby aktiva a zisky nebyly nadhodnocovány a závazky a ztráty nebyly podhodnocovány, může Komise v souladu se zmocněním uvedeným v osmém pododstavci rozhodnout, že převezme pouze část finanční odpovědnosti související s rozdílovými smlouvami a rozdílovými smlouvami o uhlíku způsobem uvedeným v prvním pododstavci a zbývající část pokryje jiným způsobem. Komise usiluje o omezení používání jiných prostředků krytí.

Pokud posouzení vede k závěru, že k plnému využití potenciálu rozdílových smluv a rozdílových smluv o uhlíku jsou zapotřebí jiné prostředky krytí, usiluje Komise o jejich vyváženou kombinaci. Odchylně od čl. 210 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 určí Komise rozsah použití jiných prostředků krytí v souladu s aktem v přenesené pravomoci stanoveným v osmém pododstavci tohoto odstavce.

Zbývající finanční odpovědnost je dostatečně kryta s ohledem na zásady hlavy X nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 a je-li to nezbytné, je přizpůsobena zvláštnostem rozdílových smluv a rozdílových smluv o uhlíku, a to odchylně od čl. 209 odst. 2 písm. d) a h), čl. 210 odst. 1, čl. 211 odst. 1, 2, 4 a 6, článků 212, 213 a 214, čl. 218 odst. 1 a čl. 219 odst. 3 a 6 uvedeného nařízení. V příslušných případech se v aktu v přenesené pravomoci stanoveném v osmém pododstavci tohoto odstavce stanoví jiné způsoby krytí, míra tvorby rezerv a nezbytné odchylky.

Komise na tvorbu rezerv v souvislosti rozdílovými smlouvami a rozdílovými smlouvami o uhlíku nepoužije více než 30 % výnosů z dražeb povolenek přidělených Inovačnímu fondu podle odstavce 8.

Míra tvorby rezerv nesmí být nižší než 50 % celkové finanční odpovědnosti nesené z rozpočtu Unie za rozdílové smlouvy a rozdílové smlouvy o uhlíku. Při stanovení míry tvorby rezerv zohlední Komise prvky, které mohou snížit finanční rizika pro rozpočet Unie nad rámec prostředků dostupných v Inovačním fondu, jako jsou případné dobrovolné sdílení odpovědnosti s členskými státy nebo případný mechanismus zajištění ze soukromého sektoru. Komise přezkoumá míru tvorby rezerv alespoň každé tři roky ode dne použitelnosti aktu v přenesené pravomoci, který ji poprvé stanoví.

S cílem zabránit spekulativním žádostem může být přístup k soutěžnímu nabídkovému řízení podmíněn tím, že žadatelé zaplatí jistotu, která v případě neplnění smlouvy propadne. Takto propadlá jistota se použije pro Inovační fond jako vnější účelově vázaný příjem podle čl. 21 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046. Každý příspěvek, který příjemce zaplatí orgánu udělujícímu povolení v souladu s podmínkami rozdílových smluv nebo rozdílových smluv o uhlíku, kde je referenční cena vyšší než realizační cena („prostředky získané z dřívějších operací“), se použije pro Inovační fond jako vnější účelově vázaný příjem podle čl. 21 odst. 5 uvedeného nařízení.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 23 této směrnice akty v přenesené pravomoci, kterými doplní tuto směrnici, aby bylo možné stanovit a upřesnit případné další způsoby krytí a případně také míru tvorby rezerv a nezbytné dodatečné odchylky od hlavy X nařízení (EU, Euratom) 2018/1046, jak je stanoveno ve čtvrtém pododstavci tohoto odstavce, a dále stanoví pravidla pro fungování soutěžních nabídkových mechanismů, zejména ve vztahu k uhrazeným jistotám a prostředkům získaným z dřívějších operací.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 23 akty v přenesené pravomoci, kterými změní pátý pododstavec tohoto odstavce tím, že zvýší limit 30 % uvedený ve zmíněném pododstavci o nejvýše 20 procentních bodů, je-li to nezbytné pro reakci na poptávku po rozdílových smlouvách a rozdílových smlouvách o uhlíku, s přihlédnutím ke zkušenostem z prvních kol soutěžních nabídkových mechanismů a s ohledem na potřebu nalézt mezi granty a těmito smlouvami vhodnou rovnováhu, pokud jde o podporu z Inovačního fondu.

Finanční podpora z Inovačního fondu musí být přiměřená cílům politiky stanoveným v tomto článku a nesmí vést k nepřiměřeným narušením vnitřního trhu. Za tímto účelem se podpora poskytuje pouze na pokrytí dodatečných nákladů nebo investičních rizik, které by investoři nemohli nést za běžných tržních podmínek.

8b. Pro Sociální fond pro klimatická opatření, jenž je stanoven nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/955 (*), bude k dispozici 40 milionů povolenek z množství, které by jinak mohlo být bezplatně přiděleno podle tohoto článku, a 10 milionů povolenek z množství, které by jinak mohlo být vydraženo podle článku 10 této směrnice. Komise zajistí, aby povolenky určené pro Sociální fond pro klimatická opatření byly v roce 2025 draženy v souladu se zásadami a postupy uvedenými v čl. 10 odst. 4 a v aktu v přenesené pravomoci přijatém v souladu s uvedeným článkem. Výnosy z těchto dražeb představují vnější účelově vázané příjmy v souladu s čl. 21 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 a použijí se v souladu s pravidly platnými pro Sociální fond pro klimatická opatření.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/955 ze dne 10. května 2023, kterým se zřizuje Sociální fond pro klimatická opatření a mění nařízení (EU) 2021/1060 (Úř. věst. L 130, 16.5.2023, s. 1).“;

j) odstavec 19 se nahrazuje tímto:

„19. Bezplatné povolenky se nepřidělují zařízením, jež ukončilo provoz. Zařízení, jimž uplynula doba platnosti povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů nebo jimž bylo toto povolení odejmuto, a zařízení, jejichž provoz nebo obnovení provozu jsou technicky nemožné, se považují za zařízení, jež ukončila provoz.“;

k) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„22. Jsou-li nezbytné opravy bezplatných povolenek udělených podle čl. 11 odst. 2, provedou se odečtením povolenek od množství povolenek vyhrazených podle odstavce 7 tohoto článku nebo přičtením povolenek k tomuto množství.“

14) V čl. 10b odst. 4 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„V členském státě, jehož průměrný podíl emisí z dálkového vytápění v celé Unii vydělený jeho podílem na celkovém HDP je v období let 2014 až 2018 vyšší než pět, se v případě dálkového vytápění na období let 2026 až 2030 přidělí další bezplatné povolenky ve výši 30 % množství určeného podle článku 10a za předpokladu, že je objem investic odpovídající hodnotě těchto získaných dalších bezplatných povolenek investován do výrazného snížení emisí do roku 2030 v souladu s plány klimatické neutrality uvedenými ve třetím pododstavci tohoto odstavce a že se dosažení cílů a milníků uvedených v písmenu b) uvedeného pododstavce potvrdí ověřením provedeným v souladu se čtvrtým pododstavcem tohoto odstavce.“

Do 1. května 2024 vypracují provozovatelé dálkového vytápění plán klimatické neutrality pro zařízení, pro něž žádají o dodatečné přidělení bezplatných povolenek v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce. Tento plán musí být v souladu s cílem klimatické neutrality stanoveným v čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) 2021/1119 a musí obsahovat:

- a) opatření a investice k dosažení klimatické neutrality do roku 2050 na úrovni zařízení nebo společnosti, mezi něž nezahrnou použití kompenzace za emise CO₂
- b) průběžné cíle a milníky pro měření pokroku dosaženého na cestě ke klimatické neutralitě, jak je uvedeno v písmenu a) tohoto pododstavce, do 31. prosince 2025 a poté do 31. prosince každého pátého roku;
- c) odhad dopadu každého z opatření a investic uvedených v písmenu a) tohoto pododstavce, pokud jde o snížení emisí skleníkových plynů.

Dosažení cílů a milníků uvedených ve třetím pododstavci písm. b) tohoto odstavce se ověří ve lhůtě do 31. prosince 2025 a poté do 31. prosince každého pátého roku v souladu s ověřovacími a akreditačními postupy stanovenými v článku 15. Pokud nebylo ověřeno dosažení průběžných cílů a milníků pro období do konce roku 2025 nebo pro období let 2026 až 2030, nepřidělí se žádné bezplatné povolenky nad rámec toho, co je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce.

Komise přijme prováděcí akty, v nichž upřesní minimální obsah informací, které jsou uvedeny ve třetím pododstavci písm. a), b) a c) tohoto odstavce, a formát plánů klimatické neutrality, které jsou uvedeny v uvedeném pododstavci a v čl. 10a odst. 1 pátém pododstavci. Komise usiluje o součinnost s podobnými plány, jak je stanoveno v právu Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.“

15) V článku 10c se odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. Členské státy požadují, aby výrobci elektřiny a provozovatelé sítí, kteří mají z přidělování prospěch, podali každý rok do 28. února zprávu o provádění svých vybraných investic, včetně bilance množství přidělených bezplatných povolenek a vzniklých výdajů na investice a typů podpořených investic. Podávají o tom zprávy Komisi a Komise tyto zprávy zveřejní.“

16) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10ca

Kratší lhůta pro přechodné přidělování bezplatných povolenek pro modernizaci odvětví energetiky

Odchylně od článku 10c mohou dotčené členské státy zařízením přechodně přidělovat bezplatné povolenky podle tohoto článku pouze na investice uskutečněné do 31. prosince 2024. Veškeré povolenky dostupné dotčeným členským státům v souladu s článkem 10c na období let 2021 až 2030, které nejsou pro tyto investice použity, se v poměru určeném příslušným členským státem:

- a) přičtou k celkovému množství povolenek, které má dotčený členský stát vydražit podle čl. 10 odst. 2; nebo
- b) se použijí na podporu investic v rámci Modernizačního fondu uvedeného v článku 10d v souladu s pravidly pro výnosy z povolenek uvedenými v čl. 10d odst. 4.

Dotčený členský stát do 15. května 2024 oznámí podle článku 10d Komisi, jaké množství povolenek použije v souladu s čl. 10 odst. 2 prvním pododstavcem písm. a) a odchylně od čl. 10d odst. 4 druhé věty.“

17) Článek 10d se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Na období let 2021 až 2030 se zřizuje fond na podporu investic navržených přijímajícími členskými státy, včetně financování malých investičních projektů, do modernizace energetických soustav a zlepšení energetické účinnosti (dále jen „modernizační fond“). Modernizační fond je financován z dražeb povolenek, jak je stanoveno v článku 10, ve prospěch přijímajících členských států stanovených v uvedeném článku.

Podporované investice jsou v souladu s cíli této směrnice, jakož i s cíli sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 o Zelené dohodě pro Evropu a nařízením (EU) 2021/1119 a s dlouhodobými cíli vyjádřenými v Pařížské dohodě. Přijímající členské státy mohou případně využít zdroje modernizačního fondu k financování investic, které zahrnují přílehlé příhraniční regiony Unie. Z modernizačního fondu se neposkytuje žádná podpora na zařízení na výrobu elektřiny využívající fosilní paliva. Výnosy z povolenek oznamované podle odstavce 4 tohoto článku však mohou být použity na investice do plyných fosilních paliv.

Kromě toho výnosy z povolenek uvedené v čl. 10 odst. 1 třetím pododstavci této směrnice mohou být použity na investice do plyných fosilních paliv za předpokladu, že se příslušná činnost považuje za environmentálně udržitelnou podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 (*) a je řádně odůvodněna zajištěním energetické bezpečnosti a že jsou pro výrobu energie povolenky vydraženy před 31. prosincem 2027 a pro investice zahrnující následné využívání plynu jsou povolenky vydraženy před 31. prosincem 2028.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Alespoň 80 % výnosů z povolenek uvedených v čl. 10 odst. 1 třetím pododstavci a z povolenek, na které se vztahuje oznámení podle odstavce 4 tohoto článku, a nejméně 90 % výnosů z povolenek uvedených v čl. 10 odst. 1 čtvrtém pododstavci se použije na podporu investic do:

- a) výroby a využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů, včetně obnovitelného vodíku;
- b) vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů;
- c) snížení celkové spotřeby energie prostřednictvím zlepšení energetické účinnosti, a to též v oblasti průmyslu, dopravy, budov, zemědělství a nakládání s odpady;
- d) skladování energie a modernizace energetických soustav včetně řízení poptávky, sítí dálkového vytápění, sítí pro distribuci elektřiny a rozšíření propojení mezi členskými státy a infrastruktury pro mobilitu s nulovými emisemi;
- e) podpory domácností s nižšími příjmy, a to též ve venkovských a odlehlých oblastech, s cílem řešit energetickou chudobu a modernizovat jejich systémy vytápění;
- f) spravedlivé transformace v regionech závislých na uhlíku v přijímajících členských státech konkrétně na podporu přemístění pracovníků na nová pracovní místa, rekvalifikace a zvyšování kvalifikace pracovníků, vzdělávání, iniciativy v oblasti hledání zaměstnání a nově zakládaných podniků, a to v dialogu s občanskou společností a sociálními partnery, způsobem, který je v souladu s příslušnými opatřeními, která členské státy případně zahrnují do svých plánů spravedlivé územní transformace podle čl. 8 odst. 2 prvního pododstavce písm. k) nařízení (EU) 2021/1056, a jako příspěvek k těmto opatřením.“;

c) odstavec 11 se nahrazuje tímto:

„11. Investiční výbor podává každoročně Komisi zprávu o zkušenostech s hodnocením investic, zejména pokud jde o snižování emisí a náklady na snižování emisí. Komise do 31. prosince 2024 s ohledem na zjištění investičního výboru přezkoumá oblasti pro projekty uvedené v odstavci 2 a podklady, na nichž investiční výbor vydává svá doporučení.

Investiční výbor zajistí, aby byla výroční zpráva zveřejněna. Komise poskytne výroční zprávu Evropskému parlamentu a Radě.“

18) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10f

Zásada „významně nepoškozovat“

Od 1. ledna 2025 použijí přijímající členské státy a Komise výnosy z dražeb povolenek, které jsou podle čl. 10a odst. 8 této směrnice určené pro Inovační fond, a povolenek uvedených v čl. 10 odst. 1 třetím a čtvrtém pododstavci této směrnice, a to v souladu s kritérii „významně nepoškozovat“, které jsou stanoveny v článku 17 nařízení (EU) 2020/852, pokud tyto výnosy použijí na hospodářskou činnost, pro niž byla stanovena technická screeningová kritéria, podle nichž se určí, zda hospodářská činnost významně poškozují jeden nebo více příslušných environmentálních cílů podle čl. 10 odst. 3 písm. b) uvedeného nařízení.“

19) V čl. 11 odst. 2 se datum „28. února“ nahrazuje datem „30. června“.

20) Nadpis kapitoly IV se nahrazuje tímto:

„Ustanovení týkající se letectví, námořní dopravy a stacionárních zařízení“.

21) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby povolenky vydávané příslušným orgánem jiného členského státu byly uznávány pro účely splnění závazků provozovatele letadla nebo rejdarské společnosti podle odstavce 3.“;

b) odstavec 2a se zrušuje;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy, členské státy správy a správní orgány ve vztahu k rejdarské společnosti zajistí, aby do 30. září každého roku:

- a) provozovatel každého zařízení vyřadil počet povolenek rovnající se celkovým emisím daného zařízení v předchozím kalendářním roce ověřeným v souladu s článkem 15;
- b) každý provozovatel letadel vyřadil počet povolenek rovnající se jeho celkovým emisím v předchozím kalendářním roce ověřeným v souladu s článkem 15;
- c) každá rejdarská společnost vyřadila počet povolenek rovnající se jejím celkovým emisím v předchozím kalendářním roce ověřeným v souladu s článkem 3ge.

Členské státy, členské státy správy a správní orgány ve vztahu k rejdarské společnosti zajistí, aby povolenky vyřazené podle prvního pododstavce byly následně zrušeny.“;

d) za odstavec 3 se vkládají nové odstavce, které znějí:

„3-e. Odchylně od odst. 3 prvního pododstavce písm. c) mohou rejdarské společnosti vyřadit o 5 % méně povolenek, než jsou jejich ověřené emise z lodí ledové třídy uvolněných do 31. prosince 2030, za předpokladu, že jsou tyto lodě ledové třídy IA nebo IA Super nebo rovnocenné ledové třídy, jak je stanoveno na základě doporučení Helsinské komise 25/7.

Bude-li oproti ověřeným emisím vyřazeno méně povolenek, namísto dražby podle článku 10 se zruší odpovídající množství povolenek, jakmile bude pro každý rok zjištěn rozdíl mezi ověřenými emisemi a zrušenými povolenkami.

3-d. Odchylně od odst. 3 prvního pododstavce písm. c) tohoto článku a článku 16 stanoví Komise na žádost členského státu prostřednictvím prováděcího aktu, že členské státy mají považovat požadavky obsažené v uvedených ustanoveních za splněné a že vůči rejdarským společnostem nemají přijímat žádná opatření, pokud jde o emise uvolněné do 31. prosince 2030, z plaveb uskutečňovaných osobními loděmi, které nejsou výletními loděmi, a loděmi typu ro-pax mezi přístavem ostrova spadajícího do jurisdikce tohoto žádajícího členského státu, který nemá žádné silniční nebo železniční spojení s pevninou a kde žije podle aktuálních údajů z roku 2022 méně než 200 000 obyvatel s trvalým pobytem, a přístavem spadajícím do jurisdikce téhož členského státu, a z činnosti těchto lodí v přístavu v souvislosti s těmito plavbami.

Komise zveřejní seznam ostrovů uvedených v prvním pododstavci a dotčených přístavů a tento seznam aktualizuje.

3-c. Odchylně od odst. 3 prvního pododstavce písm. c) tohoto článku a článku 16 stanoví Komise na společnou žádost dvou členských států, z nichž jeden nesdílí pozemní hranici s jiným členským státem a druhý je tomuto členskému státu zeměpisně nejbližší, prostřednictvím prováděcího aktu, že členské státy mají považovat požadavky obsažené v uvedených ustanoveních za splněné a že vůči rejdarským společnostem nebudou podnikat žádná opatření, pokud jde o emise uvolněné do 31. prosince 2030 z plaveb uskutečněných osobními loděmi nebo loděmi typu ro-pax v rámci nadnárodní smlouvy o veřejných službách nebo nadnárodních závazků veřejné služby,

uvedené ve společné žádosti, která oba členské státy spojuje, a z činnosti těchto lodí v přístavu v souvislosti s těmito plavbami.

3-b. Povinnost vyřadit povolenky nevzniká v souvislosti s emisemi uvolněnými do 31. prosince 2030 z plaveb mezi přístavem nacházejícím se v nejbližším regionu členského státu a přístavem nacházejícím se v téže členské zemi, včetně plaveb mezi přístavy v nejbližším regionu a plaveb mezi přístavy v nejbližších regionech téhož členského státu a z činnosti těchto lodí v přístavu v souvislosti s těmito plavbami.“;

e) odstavec 3-a se nahrazuje tímto:

„3-a. Pokud a dokud je to nezbytné za účelem ochrany ekologické vyváženosti systému EU ETS, nesmějí provozovatelé, provozovatelé letadel a letecké společnosti využívající systém EU ETS využívat povolenky vydané členským státem, v němž se na jemu podléhající provozovatele, provozovatele letadel a provozovatele leteckých společností přestanou vztahovat povinnosti. Akt v přenesené pravomoci podle čl. 19 odst. 3 musí zahrnovat opatření nezbytná v případech uvedených v tomto odstavci.“;

f) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3b. Povinnost vyřadit povolenky nevzniká ve vztahu k emisím skleníkových plynů, které se považují za zachycené a využité takovým způsobem, aby byly trvale chemicky vázány v produktu a nemohly při běžném použití nebo během fáze odstraňování produktu uniknout do atmosféry, včetně veškeré běžné činnosti, ke které dochází po skočení životnosti produktu.

Komise v souladu s článkem 23 a s cílem doplnit tuto směrnici přijímá akty v přenesené pravomoci týkající se požadavků souvisejících s posuzováním, zda jsou skleníkové plyny trvale chemicky vázány, jak je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce.“;

g) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy podniknou nezbytné kroky k zajištění toho, aby povolenky byly kdykoli zrušeny na žádost osoby, která je jejich držitelem. Členské státy mohou, v případě uzavření kapacity na výrobu elektřiny na svém území z důvodu dodatečných vnitrostátních opatření zrušit povolenky z celkového množství povolenek, které mají dražit podle čl. 10 odst. 2, až do množství odpovídajícího průměrnému množství ověřených emisí daného zařízení za období pěti let předcházejících jeho uzavření. Dotčený členský stát o zamýšleném zrušení nebo o důvodech pro nezrušení informuje Komisi v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 10 odst. 4.“

22) V čl. 14 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise přijme prováděcí akty týkající se podrobné úpravy monitorování a vykazování emisí a případně také údajů ve vztahu k činnostem uvedeným v příloze I této směrnice a dopadů letecké dopravy způsobených emisemi jiných látek než CO₂ na trasách, pro které jsou emise vykazovány podle této směrnice, což by mělo být založeno na zásadách monitorování a vykazování stanovených v příloze IV této směrnice a na požadavcích stanovených v odstavcích 2 a 5 tohoto článku. Tyto prováděcí akty v požadavcích pro monitorování a vykazování emisí a jejich dopadů, včetně dopadů letecké dopravy způsobených emisemi jiných látek než CO₂, rovněž upřesní potenciál globálního oteplování každého skleníkového plynu a zohlední aktuální vědecké poznatky o dopadech letecké dopravy způsobených emisemi jiných látek než CO₂. Tyto prováděcí akty stanoví, jak mají být uplatňována kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro využívání biomasy stanovená směrnicí (EU) 2018/2001 s případnými úpravami nezbytnými pro použití podle této směrnice, aby emisní faktor této biomasy byl nulový. Určí, jak započítat skladování emisí ze směsi zdrojů s nulovým emisním faktorem a zdrojů, jejichž emisní faktor není nulový. Rovněž určí, jak vykazovat emise z paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a z recyklovaných uhlíkových paliv, aby bylo zajištěno započítání těchto emisí a nedocházelo ke dvojímu započtení.“

23) Článek 16 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby byla zveřejněna jména provozovatelů, provozovatelů letadel a rejdařských společností porušujících požadavky na vyřazení dostačujícího množství povolenek podle této směrnice.“;

b) v odstavci 3 se datum „30. dubna“ nahrazuje datem „30. září“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Sankce stanovené v odstavci 3 se vztahují rovněž na rejdařské společnosti.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„11a. V případě, že určitá rejdařská společnost nesplnila povinnosti na vyřazení po dvě či více po sobě jdoucí vykazovaná období, a v případě, že jejich dodržování nezajistila jiná donucovací opatření, může příslušný orgán členského státu přístavu vstupu poté, co dané rejdařské společnosti umožnil předložit připomínky, vydat příkaz k vyhoštění lodi, přičemž o tom uvědomí Komisi, Evropskou agenturu pro námořní bezpečnost (EMSA), ostatní členské státy a dotčený stát vlajky. V důsledku vydání tohoto příkazu k vyhoštění lodi odepře každý členský stát s výjimkou členského státu, pod jehož vlajkou loď pluje, vstup lodím, za něž odpovídá dotčená rejdařská společnost, do všech svých přístavů, dokud uvedená společnost nesplní své povinnosti vyřadit povolenky podle článku 12. Pokud loď pluje pod vlajkou členského státu a vpluje do některého z jeho přístavů, nebo se v něm nachází, dotčený členský stát poté, co dané rejdařské společnosti poskytl příležitost předložit připomínky, loď zadrží, dokud rejdařská společnost nesplní své povinnosti vyřadit povolenky.

Je-li loď rejdařské společnosti uvedená v prvním pododstavci nalezena v některém z přístavů členského státu, pod jehož vlajkou pluje, může dotčený členský stát poté, co rejdařské společnosti poskytl příležitost předložit připomínky, vydat příkaz k zadržení plavidla, dokud rejdařská společnost nesplní své povinnosti vyřadit povolenky. Informuje o tom Komisi, agenturu EMSA a ostatní členské státy. V důsledku vydání takového příkazu k zadržení plavidla přijme každý členský stát stejná opatření jako v případě příkazu k vyhoštění podle druhé věty prvního pododstavce.

Tímto odstavcem nejsou dotčeny mezinárodní námořní předpisy platné v případě, že jsou lodě v tísni.“

24) Článek 18b se nahrazuje tímto:

„Článek 18b

Pomoc ze strany Komise, agentury EMSA a dalších příslušných organizací

1. Pro účely plnění svých závazků podle čl. 3c odst. 4 a článků 3g, 3gd, 3ge, 3gf, 3gg a 18a mohou Komise, členský stát správy a správní orgány ve vztahu k rejdařské společnosti požádat o pomoc agenturu EMSA nebo jinou příslušnou organizaci a mohou s uvedenými organizacemi v tomto smyslu uzavřít odpovídající dohody.

2. Komise za pomoci agentury EMSA usiluje o vytvoření vhodných nástrojů a pokynů k usnadnění a koordinaci činností v oblasti ověřování a prosazování předpisů, které se týkají uplatňování této směrnice v námořní dopravě. Tyto nástroje a pokyny by měly být podle možností zpřístupněny členským státům a ověřovatelům za účelem sdílení informací a lepšího zajištění důsledného prosazování vnitrostátních opatření provádějících tuto směrnici.“

25) Článek 23 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 3c odst. 6, čl. 3d odst. 3, čl. 10 odst. 4, čl. 10a odst. 1, 8 a 8a, čl. 10b odst. 5, čl. 12 odst. 3b, čl. 19 odst. 3, článku 22, čl. 24 odst. 3, čl. 24a odst. 1, čl. 25a odst. 1, článku 28c a čl. 30j odst. 1 je Komisi svěřena na dobu neurčitou ode dne 8. dubna 2018.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3c odst. 6, čl. 3d odst. 3, čl. 10 odst. 4, čl. 10a odst. 1, 8 a 8a, čl. 10b odst. 5, čl. 12 odst. 3b, čl. 19 odst. 3, článku 22, čl. 24 odst. 3, čl. 24a odst. 1, čl. 25a odst. 1, článku 28c a čl. 30j odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“

b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3c odst. 6, čl. 3d odst. 3, čl. 10 odst. 4, čl. 10a odst. 1, 8 nebo 8a, čl. 10b odst. 5, čl. 12 odst. 3b, čl. 19 odst. 3, článku 22, čl. 24 odst. 3, čl. 24a odst. 1, čl. 25a odst. 1, článku 28c či čl. 30j odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

26) Článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

Zpráva pro zajištění lepšího fungování trhu s uhlíkem

Pokud pravidelné zprávy o trhu s uhlíkem podle čl. 10 odst. 5 a 6 obsahují důkazy o tom, že řádné fungování trhu s uhlíkem je narušeno, předloží o tom Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě do tří měsíců. Ke zprávě mohou být případně připojeny legislativní návrhy, jejichž cílem je zvýšit transparentnost a integritu trhu s uhlíkem, včetně souvisejících trhů s deriváty, a které obsahují nápravná opatření, která mají zlepšit fungování trhu s uhlíkem a zajistit účinnější prevenci a odhalování zneužívání trhu.“

27) Článek 29a se nahrazuje tímto:

„Článek 29a

Opatření pro případ nadměrného kolísání cen

1. Pokud průměrná cena povolenek za předchozích šest kalendářních měsíců přesahuje 2,4násobek průměrné ceny povolenek za referenční období předchozích dvou let, uvolní se z rezervy tržní stability 75 milionů povolenek v souladu s čl. 1 odst. 7 rozhodnutí (EU) 2015/1814.

Cenou povolenek uvedenou v prvním pododstavci tohoto odstavce je u povolenek, na něž se vztahují kapitoly II a III, cena dražeb pořádaných v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 10 odst. 4.

Referenčním obdobím předchozích dvou let uvedeným v prvním pododstavci je dvouleté období, které končí před prvním měsícem období šesti kalendářních měsíců uvedeného ve zmíněném pododstavci.

Pokud je splněna podmínka uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce a odstavec 2 se nepoužije, zveřejní Komise za tímto účelem oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, v němž uvede datum, kdy byla podmínka splněna.

Během prvních tří pracovních dnů každého měsíce zveřejní Komise průměrnou cenu povolenek za předchozích šest kalendářních měsíců a průměrnou cenu povolenek za předchozí dvouleté referenční období. Není-li splněna podmínka uvedená v prvním pododstavci, zveřejní Komise rovněž úroveň, které by měla průměrná cena povolenek v následujícím měsíci dosáhnout, aby byla podmínka stanovená v uvedeném pododstavci splněna.

2. Pokud je splněna podmínka pro uvolnění povolenek z rezervy tržní stability podle odstavce 1, podmínka uvedená v odstavci 1 se nepovažuje za opětovně splněnou, dokud neuplyne nejméně dvanáct měsíců po skončení předchozího uvolnění.

3. Podrobná pravidla pro uplatňování opatření uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se stanoví v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 10 odst. 4.“

28) Článek 30 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice podléhá přezkumu s ohledem na vývoj mezinárodní situace a úsilí vynaložené za účelem dosažení dlouhodobých cílů Pařížské dohody a veškerých dalších příslušných závazků vyplývajících z konferencí smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Opatření k podpoře vybraných průmyslových odvětví s vysokou energetickou náročností, u nichž může dojít k úniku uhlíku podle článků 10a a 10b této směrnice, jsou rovněž přezkoumávána v souvislosti s politickými opatřeními v oblasti klimatu v jiných velkých ekonomikách. V této souvislosti Komise rovněž zváží, zda by opatření ve vztahu ke kompenzaci nepřímých nákladů měla být dále harmonizována. Opatření vztahující se na odvětví, kde se uplatňuje mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích, jsou průběžně přezkoumávána s ohledem na použití nařízení (EU) 2023/956. Do 1. ledna 2028 a poté každé dva roky Komise v rámci svých zpráv Evropskému parlamentu a Radě podle čl. 30 odst. 6 uvedeného nařízení posoudí dopad mechanismu CBAM na riziko úniku uhlíku, a to i v souvislosti s vývozem.“

Ve zprávě posoudí, zda je třeba přijmout dodatečná opatření, včetně legislativních opatření, s cílem řešit rizika úniku uhlíku. V případě potřeby k ní připojí legislativní návrh.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise podává Evropskému parlamentu a Radě zprávy v souvislosti s každým globálním hodnocením dohodnutým v rámci Pařížské dohody, zejména pokud jde o potřebu dalších politik a opatření Unie s ohledem na nezbytné snížení emisí skleníkových plynů ze strany Unie a jejích členských států, a to též ve vztahu k lineárnímu faktoru uvedenému v článku 9 této směrnice. Komise může případně předložit Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrhy na změnu této směrnice, zejména v zájmu zajištění souladu s cílem klimatické neutrality stanoveným v čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) 2021/1119 a s cíli Unie v oblasti klimatu stanovenými v článku 4 uvedeného nařízení. Při vypracovávání legislativního návrhu zohlední Komise za tímto účelem mimo jiné předpokládaný unijní orientační rozpočet emisí skleníkových plynů na období let 2030 až 2050, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 4 uvedeného nařízení.“;

d) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Do 31. července 2026 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o následujících bodech, případně doplněnou o legislativní návrh a posouzení dopadů:

a) jak by mohly být započteny negativní emise skleníkových plynů, které jsou odstraněny z atmosféry a bezpečně a trvale uloženy, a jak by tyto negativní emise mohly být potenciálně zahrnuty do obchodování s emisemi, případně včetně jasného rozsahu a přísných kritérií pro toto pokrytí a záruk, které zajistí, aby takové odstraňování emisí nekompenzovalo nezbytné snížení emisí v souladu s cíli Unie v oblasti klimatu stanovenými v nařízení (EU) 2021/1119;

b) zda by bylo proveditelné od roku 2031 snížit prahové hodnoty celkového jmenovitého tepelného příkonu, který je stanoven na 20 MW, pro činnosti uvedené v příloze I;

c) zda jsou účinně započítány všechny emise skleníkových plynů, na něž se vztahuje tato směrnice, a zda je účinně zamezeno dvojímu započtení; zejména posoudí započítávání emisí skleníkových plynů, které se považují za zachycené a využité ve výrobku jiným způsobem, než který je uveden v čl. 12 odst. 3b.

6. Při přezkumu této směrnice v souladu s odstavci 1, 2 a 3 tohoto článku Komise zanalyzuje, jak lze vytvořit vazby mezi systémem EU ETS a jinými trhy s uhlíkem, aniž by to bránilo dosažení cíle klimatické neutrality a cílů Unie v oblasti klimatu stanovených v nařízení (EU) 2021/1119.

7. Do 31. července 2026 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí proveditelnost začlenění spaloven komunálního odpadu do systému EU ETS, a to i s ohledem na jejich začlenění od roku 2028, a posoudí, zda by nebylo zapotřebí, aby se členské státy měly možnost do 31. prosince 2030 rozhodnout pro neúčast. V tomto ohledu Komise zohlední význam všech odvětví, která přispívají ke snížení emisí, a možnost, že dojde ke zvýšení objemu odpadu odváženého na skládky v Unii a vyváženého do třetích zemí. Komise kromě toho zohlední příslušná kritéria, jako jsou dopady na vnitřní trh, potenciální narušení hospodářské soutěže, ekologická vyváženost, soulad s cíli směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (*) a spolehlivost a přesnost, pokud jde o monitorování a výpočet emisí. Komise případně, a aniž jsou dotčena ustanovení článku 4 uvedené směrnice, předloží spolu se zprávou legislativní návrh, který se týká uplatňování ustanovení této kapitoly na povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a na přidělování a vydávání dodatečných povolenek pro zařízení na spalování komunálního odpadu a který má za cíl zabránit možnému nedodržování ustanovení.

Ve zprávě uvedené v prvním pododstavci Komise rovněž posoudí možnost zahrnout do systému EU ETS další procesy nakládání s odpady, zejména skládky, které v Unii produkují emise methanu a oxidu dusného. Komise může k této zprávě případně rovněž připojit legislativní návrh na začlenění těchto dalších procesů nakládání s odpady do systému EU ETS.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).“

29) Za *článek 30* se vkládá nová kapitola, která zní:

„Kapitola IVa

System obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích

Článek 30a

Oblast působnosti

Ustanovení této kapitoly se použijí na emise, povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů, vydávání a vyřazování povolenek, monitorování, vykazování a ověřování v souvislosti s činnostmi uvedenými v příloze III. Tato kapitola se nepoužije na žádné emise, na něž se vztahují kapitoly II a III.

Článek 30b

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

1. Členské státy zajistí, aby od 1. ledna 2025 žádný regulovaný subjekt neprovozoval činnost uvedenou v příloze III, pokud mu nebylo uděleno povolení příslušným orgánem v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku.

2. Žádost regulovaného subjektu podle odstavce 1 tohoto článku o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů podle této kapitoly podaná u příslušného orgánu obsahuje minimálně popis:

a) regulovaného subjektu;

- b) druhu paliv, která propouští ke spotřebě a která se používají ke spalování v odvětvích uvedených v příloze III, a prostředky, jimiž tato paliva ke spotřebě propouští;
- c) konečného nebo konečných použití paliv propuštěných ke spotřebě pro činnost uvedenou v příloze III;
- d) plánovaných opatření pro monitorování a vykazování emisí v souladu s prováděcími akty uvedenými v člancích 14 a 30f;
- e) všeobecně srozumitelného shrnutí informací podle písmen a) až d) tohoto odstavce netechnické povahy.

3. Příslušný orgán udělí povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů, kterým se regulovanému subjektu uvedenému v odstavci 1 tohoto článku povoluje činnost uvedená v příloze III, pokud je přesvědčen, že regulovaný subjekt je schopen emise odpovídající množství paliv propuštěných ke spotřebě podle přílohy III monitorovat a podávat o nich zprávu.

4. Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) jméno a adresu regulovaného subjektu;
- b) popis prostředků, jimiž regulovaný subjekt propouští paliva ke spotřebě v odvětvích, na něž se vztahuje tato kapitola;
- c) seznam paliv, která regulovaný subjekt propouští ke spotřebě v odvětvích, na něž se vztahuje tato kapitola;
- d) monitorovací plán odpovídající požadavkům stanoveným prováděcími akty uvedenými v článku 14;
- e) požadavky týkající se podávání zpráv stanovené prováděcími akty uvedenými v článku 14;
- f) povinnost vyřadit povolenky vydané podle této kapitoly rovnající se celkovým emisím v každém kalendářním roce, ověřené podle článku 15 a ve lhůtě stanovené v čl. 30e odst. 2.

5. Členské státy mohou regulovaným subjektům umožnit monitorovací plány aktualizovat, aniž by došlo ke změně povolení. Regulované subjekty předkládají veškeré aktualizované monitorovací plány příslušnému orgánu ke schválení.

6. Regulovaný subjekt uvědomí příslušný orgán o veškerých plánovaných změnách povahy své činnosti nebo paliv, která propouští ke spotřebě, které mohou vyžadovat aktualizaci povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Příslušný orgán aktualizuje povolení podle potřeby v souladu s prováděcími akty uvedenými v článku 14. Dojde-li ke změně totožnosti regulovaného subjektu, na který se vztahuje tato kapitola, příslušný orgán povolení aktualizuje a uvede v něm jméno a adresu nového regulovaného subjektu.

Článek 30c

Množství povolenek pro celou Unii

1. Množství povolenek pro celou Unii, které se podle této kapitoly začne od roku 2027 vydávat každoročně, se lineárně snižuje počínaje rokem 2024. Hodnota roku 2024 je definována jako mezní hodnoty emisí pro rok 2024 vypočtené na základě referenčních emisí podle čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 (*) pro odvětví, na něž se vztahuje tato kapitola, za použití lineární trajektorie snižování všech emisí spadajících do oblasti působnosti uvedeného nařízení. Množství se v každém roce následujícím po roce 2024 snižuje o lineární faktor 5,10 %. Do 1. ledna 2025 Komise zveřejní množství povolenek pro celou Unii na rok 2027.

2. Množství povolenek pro celou Unii, které se od roku 2028 začne vydávat každoročně, se lineárně snižuje počínaje rokem 2025 na základě průměrných emisí vykázaných podle této kapitoly za roky 2024 až 2026. Množství povolenek se sníží o lineární redukční faktor 5,38 %, s výjimkou případů, kdy se použijí podmínky stanovené v bodě 1 přílohy IIIa; v takovém případě se množství sníží pomocí lineárního redukčního faktoru upraveného v souladu s pravidly stanovenými v bodě 2 přílohy IIIa. Komise do 30. června 2027 zveřejní množství povolenek pro celou Unii na rok 2028 a v případě potřeby i upravený lineární redukční faktor.

3. Množství povolenek pro celou Unii vydaných podle této kapitoly se pro každý rok od roku 2028 upraví tak, aby se kompenzovalo množství vyřazených povolenek v případech, kdy nebylo možné zabránit dvojímu započtení emisí, nebo pokud byly vyřazeny povolenky pro emise, na něž se nevztahuje tato kapitola, jak je uvedeno v čl. 30f odst. 5. Úprava odpovídá celkovému množství povolenek, na něž se vztahuje tato kapitola a které byly kompenzovány v příslušném vykazovaném roce podle prováděcích aktů uvedených v čl. 30f odst. 5 druhém pododstavci.

4. Členský stát, který podle článku 30j jednostranně rozšíří činnost uvedenou v příloze III na odvětví, která nejsou uvedena v uvedené příloze, zajistí, aby dotčené regulované subjekty předložily do 30. dubna příslušného roku dotčenému příslušnému orgánu řádně odůvodněnou zprávu v souladu s článkem 30f. Jsou-li předložené údaje řádně odůvodněny, oznámí to příslušný orgán Komisi do 30. června příslušného roku. Množství povolenek, které mají být vydány podle odstavce 1 tohoto článku, se upraví s ohledem na řádně odůvodněné zprávy předložené regulovanými subjekty.

Článek 30d

Dražení povolenek pro činnost uvedenou v příloze III

1. Povolenky, na které se vztahuje tato kapitola, se od roku 2027 vydraží, nejsou-li umístěny do rezervy tržní stability vytvořené na základě rozhodnutí (EU) 2015/1814. Povolenky, na které se vztahuje tato kapitola, jsou draženy odděleně od povolenek, na něž se vztahují kapitoly II a III této směrnice.

2. Dražby povolenek podle této kapitoly začínají v roce 2027 množstvím odpovídajícím 130 % objemu dražených povolenek pro rok 2027, stanoveným na základě množství povolenek pro celou Unii pro daný rok a příslušných dražebních podílů a objemů podle odstavců 3 až 6 tohoto článku. Dodatečných 30 %, která mají být vydražena, bude použito pouze pro vyřazení povolenek podle čl. 30e odst. 2 a lze je vydražit až do 31. května 2028. Dodatečných 30 % bude odečteno od objemu dražených povolenek pro období let 2029 až 2031. Podmínky pro tyto dražby stanovené v tomto odstavci se stanoví v souladu s odstavcem 7 tohoto článku a čl. 10 odst. 4.

V roce 2027 se podle čl. 1a odst. 3 rozhodnutí (EU) 2015/1814 vytvoří 600 milionů povolenek, na něž se vztahuje tato kapitola, které představují podíly v rezervě tržní stability.

3. Vydraží se 150 milionů povolenek vydaných podle této kapitoly a veškeré výnosy z těchto dražeb budou poskytnuty do Sociálního fondu pro klimatická opatření zřízeného podle nařízení (EU) 2023/955 do roku 2032.

4. Komise zajistí, aby se ze zbývajících množství povolenek a s cílem generovat spolu s výnosy z povolenek uvedených v odstavci 3 tohoto článku a v čl. 10a odst. 8b této směrnice částku až do výše 65 000 000 000 EUR vydražilo dodatečné množství povolenek podle této kapitoly, a příjmy z těchto dražeb byly dány k dispozici Sociálnímu fondu pro klimatická opatření zřízeného nařízením (EU) 2023/955 do roku 2032.

Komise zajistí, aby povolenky určené pro Sociální fond pro klimatická opatření uvedené v odstavci 3 tohoto článku a v tomto odstavci byly draženy v souladu se zásadami a postupy uvedenými v čl. 10 odst. 4 a v aktech v přenesené pravomoci přijatými podle uvedeného článku.

Výnosy z dražeb povolenek uvedených v odstavci 3 tohoto článku a v tomto odstavci představují vnější účelově vázané příjmy v souladu s čl. 21 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 a použijí se v souladu s pravidly platnými pro Sociální fond pro klimatická opatření.

Roční částka přidělená Sociálnímu fondu pro klimatická opatření v souladu s čl. 10a odst. 8b, odstavcem 3 tohoto článku a tímto odstavcem nepřekročí:

- a) pro rok 2026 částku 4 000 000 000 EUR;
- b) pro rok 2027 částku 10 900 000 000 EUR;

- c) pro rok 2028 částku 10 500 000 000 EUR;
- d) pro rok 2029 částku 10 300 000 000 EUR;
- e) pro rok 2030 částku 10 100 000 000 EUR;
- f) pro rok 2031 částku 9 800 000 000 EUR;
- g) pro rok 2032 částku 9 400 000 000 EUR.

Pokud je systém obchodování s emisemi zavedený v souladu s touto kapitolou odložen na rok 2028 podle článku 30k, maximální částka, která má být poskytnuta Sociálnímu fondu pro klimatická opatření v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce, činí 54 600 000 000 EUR. V takovém případě roční částky přidělené Sociálnímu fondu pro klimatická opatření nepřekročí v souhrnu na období let 2026 a 2027 částku 4 000 000 000 EUR a v období od 1. ledna 2028 do 31. prosince 2032 příslušná roční částka nepřesáhne:

- a) pro rok 2028 částku 11 400 000 000 EUR;
- b) pro rok 2029 částku 10 300 000 000 EUR;
- c) pro rok 2030 částku 10 100 000 000 EUR;
- d) pro rok 2031 částku 9 800 000 000 EUR;
- e) pro rok 2032 částku 9 000 000 000 EUR.

V případě, že jsou příjmy z dražby uvedené v odstavci 5 tohoto článku stanoveny v souladu s čl. 311 třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU jako vlastní zdroj, čl. 10a odst. 8b této směrnice, odstavec 3 tohoto článku a tento odstavec se nepoužijí.

5. Celkové množství povolenek, na něž se vztahuje tato kapitola, bude po odečtení množství stanovených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku vydraženo členskými státy a rozděleno mezi ně podílem, který je totožný s podílem referenčních emisí podle čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842 pro kategorie zdrojů emisí uvedených ve druhém pododstavci písm. b), c) a d) přílohy III k této směrnici, z průměru daného členského státu za období let 2016 až 2018, který byl předmětem komplexního přezkumu podle čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení.

6. Členské státy určí způsob, jakým mají být využity výnosy z dražeb povolenek uvedené v odstavci 5 tohoto článku s výjimkou výnosů představujících vnější účelově vázané příjmy podle odstavce 4 tohoto článku nebo výnosů stanovených jako vlastní zdroje v souladu s čl. 311 třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU a zanesených do rozpočtu Unie. Členské státy použijí své výnosy nebo jejich ekvivalent ve finanční hodnotě k jednomu nebo více účelům uvedeným v čl. 10 odst. 3 této směrnice, přičemž upřednostní činnosti, které mohou přispět k řešení sociálních aspektů obchodování s emisemi podle této kapitoly, nebo na jedno nebo více následujících opatření:

- a) opatření, která mají přispět k dekarbonizaci vytápění a chlazení budov nebo ke snížení energetických potřeb budov, včetně integrace obnovitelných zdrojů energie a souvisejících opatření v souladu s čl. 7 odst. 11 a článků 12 a 20 směrnice 2012/27/EU, jakož i opatření pro poskytování finanční podpory domácnostem s nízkými příjmy v budovách s nejvyšší energetickou náročností;
- b) opatření, která mají urychlit zavádění vozidel s nulovými emisemi nebo poskytnout finanční podporu na zavádění plně interoperabilní infrastruktury dobíjecích a plnicích stanic pro vozidla s nulovými emisemi, nebo opatření, jejichž cílem je podpořit přechod na veřejnou hromadnou dopravu a zlepšit multimodalitu nebo poskytnout finanční podporu s cílem řešit sociální aspekty týkající se uživatelů dopravy s nízkými a středními příjmy;
- c) na financování svého sociálního plánu v oblasti klimatu v souladu s článkem 15 nařízení (EU) 2023/955;
- d) na poskytnutí finanční náhrady konečným spotřebitelům paliv v případech, kdy nebylo možné zabránit dvojímu započtení emisí nebo pokud byly vyřazeny povolenky na emise, na něž se nevztahuje tato kapitola, jak je uvedeno v čl. 30f odst. 5.

Má se za to, že členské státy dosáhly souladu s tímto odstavcem, pokud zavedly a uplatňují politiky daňové nebo finanční podpory, anebo regulační politiky na posílení finanční podpory, které jsou vytvořeny pro účely uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce a které představují hodnotu odpovídající výnosům uvedeným v tomto pododstavci, které byly získány z dražeb povolenek uvedených v této kapitole.

Členské státy informují Komisi o využití výnosů a o krocích učiněných podle tohoto odstavce tak, že tyto informace začlení do svých zpráv předložených podle nařízení (EU) 2018/1999.

7. Na povolenky vydané podle této kapitoly se použije čl. 10 odst. 4 a 5.

Článek 30e

Převod, vyřazení a zrušení povolenek

1. Článek 12 se použije na emise, regulované subjekty a povolenky, na něž se vztahuje tato kapitola, s výjimkou čl. 12 odst. 3 a 3a, druhé a třetí věty odstavce 4 a odstavce 5 tohoto článku. Za tímto účelem:

- a) jakýkoli odkaz na emise se považuje za odkaz na emise, na něž se vztahuje tato kapitola;
- b) jakýkoli odkaz na provozovatele zařízení se považuje za odkaz na regulované subjekty, na něž se vztahuje tato kapitola;
- c) jakýkoli odkaz na povolenky se považuje za odkaz na povolenky, na něž se vztahuje tato kapitola.

2. Členské státy od 1. ledna 2028 zajistí, aby do 31. května každého roku regulovaný subjekt vyřadil množství povolenek, na něž se vztahuje tato kapitola, rovnající se celkovým emisím regulovaného subjektu odpovídajícím množství paliv propuštěných ke spotřebě podle přílohy III za předchozí kalendářní rok ověřených podle článků 15 a 30f, a aby tyto povolenky byly následně zrušeny.

3. Do 31. prosince 2030, odchylně od odstavců 1 a 2 tohoto článku, pokud regulovaný subjekt usazený v daném členském státě podléhá vnitrostátní uhlíkové dani platné v letech 2027 až 2030, která se vztahuje na činnost uvedenou v příloze III, může příslušný orgán dotčeného členského státu osvobodit tento regulovaný subjekt od povinnosti vyřadit povolenky podle odstavce 2 tohoto článku pro daný referenční rok, pokud:

- a) dotčený členský stát oznámí Komisi svou vnitrostátní uhlíkovou daň do 31. prosince 2023, a vnitrostátní právní předpisy, které stanoví daňové sazby platné pro roky 2027 až 2030, které do toho dne již vstoupily v platnost; dotčený členský stát oznámí Komisi veškeré následné změny vnitrostátní uhlíkové daně;
- b) pro referenční rok je vnitrostátní uhlíková daň dotčeného členského státu skutečně zaplacená tímto regulovaným subjektem vyšší než průměrná dražební zúčtovací cena systému obchodování s emisemi stanovená podle této kapitoly;
- c) regulovaný subjekt plně dodržuje povinnosti podle článku 30b o povoleních k vypouštění emisí skleníkových plynů a článku 30f o monitorování, vykazování a ověřování svých emisí;
- d) dotčený členský stát oznámí Komisi uplatňování této výjimky a odpovídající množství povolenek, jejichž platnost má být zrušena v souladu s písmenem g) tohoto pododstavce a akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 10 odst. 4, do 31. dubna roku následujícího po referenčním roce;
- e) Komise nevznesla námitku proti použití odchylky z důvodu, že oznámené opatření není v souladu s podmínkami stanovenými v tomto odstavci, do tří měsíců od oznámení podle písmene a) tohoto pododstavce nebo do jednoho měsíce od oznámení pro příslušný rok podle písmene d) tohoto pododstavce;

- f) dotčený členský stát nedraží množství povolenek uvedené v čl. 30d odst. 5 pro konkrétní referenční rok, dokud není v souladu s písmenem g) tohoto pododstavce stanoveno množství povolenek, které mají být zrušeny podle tohoto odstavce; dotčený členský stát nesmí dražit žádné dodatečné množství povolenek podle čl. 30d odst. 2 prvního pododstavce;
- g) dotčený členský stát zruší množství povolenek z celkového množství povolenek, které má vydražit, uvedeného v čl. 30d odst. 5 pro referenční rok, který se rovná ověřeným emisím tohoto regulovaného subjektu podle této kapitoly za referenční rok; je-li množství povolenek, které mají být v referenčním roce po použití písmene f) tohoto pododstavce ještě vydraženy, nižší než množství povolenek, které mají být zrušeny podle tohoto odstavce, zajistí dotčený členský stát, aby do konce roku následujícího po referenčním roce zrušil množství povolenek odpovídající rozdílu; a
- h) dotčený členský stát se v okamžiku prvního oznámení podle písmene a) tohoto pododstavce zaváže použít pro jedno nebo více opatření uvedených nebo zmíněných v čl. 30d odst. 6 prvním pododstavci ekvivalent výnosů, na něž by se použil čl. 30d odst. 6, jestliže by tato odchylka neplatila; použije se čl. 30d odst. 6 druhý a třetí pododstavec a Komise zajistí, aby informace obdržené na jejich základě byly v souladu se závazkem přijatým podle tohoto písmene.

Množstvím povolenek, které mají být zrušeny podle prvního pododstavce písm. g) tohoto odstavce, nejsou dotčeny vnější účelově vázané příjmy stanovené podle čl. 30d odst. 4 této směrnice nebo, pokud byly stanoveny podle čl. 311 třetího pododstavce Smlouvy o fungování EU, vlastní zdroje rozpočtu Unie podle rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053 (**), z výnosů z dražeb povolenek v souladu s článkem 30d této směrnice.

4. Nemocnicím, na které se nevztahuje kapitola III, může být poskytnuta finanční náhrada za náklady, které na ně byly přeneseny v důsledku vyřazení povolenek podle této kapitoly. Za tímto účelem se obdobně použijí ustanovení této kapitoly použitelná na případy dvojího započtení.

Článek 30f

Monitorování, vykazování, ověřování emisí a akreditace

1. Články 14 a 15 se použijí na emise, regulované subjekty a povolenky, na něž se vztahuje tato kapitola. Za tímto účelem:

- a) se jakýkoli odkaz na emise považuje za odkaz na emise, na něž se vztahuje tato kapitola;
- b) se jakýkoli odkaz na činnost uvedenou v příloze I považuje za odkaz na činnost uvedenou v příloze III;
- c) se jakýkoli odkaz na provozovatele považuje za odkaz na regulované subjekty, na něž se vztahuje tato kapitola;
- d) se jakýkoli odkaz na povolenky považuje za odkaz na povolenky, na něž se vztahuje tato kapitola;
- e) se odkaz na lhůtu uvedenou v článku 15 považuje za odkaz na 30. duben.

2. Členské státy zajistí, aby každý regulovaný subjekt od kalendářního roku 2025 monitoroval za každý rok emise odpovídající množství paliv propuštěných ke spotřebě podle přílohy III. Zajistí rovněž, aby každý regulovaný subjekt tyto emise vykázal příslušnému orgánu v následujícím roce počínaje rokem 2026 v souladu s prováděcími akty uvedenými v čl. 14 odst. 1.

3. Od 1. ledna 2028 členské státy zajistí, aby až do roku 2030 každý regulovaný subjekt každý rok do 30. dubna podal zprávu o průměrném podílu nákladů souvisejících s vyřazením povolenek podle této kapitoly, který přenesl na spotřebitele za předchozí rok. Komise přijme prováděcí akty týkající se požadavků a vzorů pro tyto zprávy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2. Komise předložené zprávy posoudí a každoročně podá o svých zjištěních zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Jestliže Komise zjistí, že existují nevhodné postupy, pokud jde o přenesení nákladů na emise uhlíku, může být zpráva případně doplněna legislativními návrhy zaměřenými na řešení těchto nevhodných postupů.

4. Členské státy zajistí, aby každý regulovaný subjekt, který je 1. ledna 2025 držitelem povolení podle článku 30b, do 30. dubna 2025 vykázal své historické emise za rok 2024.

5. Členské státy zajistí, aby regulované subjekty byly schopny spolehlivě a přesně identifikovat a zdokumentovat jednotlivé druhy paliv, přesná množství paliv propuštěných ke spotřebě, která se používají ke spalování v odvětvích uvedených v příloze III, a konečné použití paliv propuštěných regulovanými subjekty ke spotřebě. Členské státy přijmou vhodná opatření k omezení rizika dvojího započtení emisí, na něž se vztahuje tato kapitola, a emisí podle kapitol II a III, jakož i rizika vyřazení povolenek pro emise, na něž se tato kapitola nevztahuje.

Komise přijme prováděcí akty týkající se podrobných pravidel pro zamezení dvojímu započtení a vyřazení povolenek v případě emisí, na něž se nevztahuje tato kapitola, jakož i pro poskytování finanční kompenzace konečným spotřebitelům paliv v případech, kdy tomuto dvojímu započtení nebo vyřazení nelze zabránit. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2. Výpočet finanční kompenzace konečným spotřebitelům paliv vychází z průměrné ceny povolenek v dražbách provedených v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 10 odst. 4 v příslušném vykazovaném roce.

6. Zásady monitorování a vykazování emisí, na něž se vztahuje tato kapitola, jsou stanoveny v části C přílohy IV.

7. Kritéria pro ověřování emisí, na něž se vztahuje tato kapitola, jsou stanoveny v části C přílohy V.

8. Členské státy mohou v souladu s prováděcími akty uvedenými v čl. 14 odst. 1 povolit zjednodušená opatření k monitorování, vykazování a ověřování pro regulované subjekty, jejichž roční emise odpovídající množství paliv propuštěných ke spotřebě jsou nižší než 1 000 tun ekvivalentu CO₂.

Článek 30g

Správa

Články 13 a 15a, čl. 16 odst. 1, 2, 3, 4 a 12 a články 17, 18, 19, 20, 21, 22, 22a, 23 a 29 se použijí na emise, regulované subjekty a povolenky, na něž se vztahuje tato kapitola. Za tímto účelem:

- a) jakýkoli odkaz na emise se považuje za odkaz na emise, na něž se vztahuje tato kapitola;
- b) jakýkoli odkaz na provozovatele se považuje za odkaz na regulované subjekty, na něž se vztahuje tato kapitola;
- c) jakýkoli odkaz na povolenky se považuje za odkaz na povolenky, na něž se vztahuje tato kapitola.

Článek 30h

Opatření pro případ nadměrného nárůstu cen

1. Pokud průměrná cena povolenek v dražbách prováděných v souladu s akty v přenesené pravomoci podle čl. 10 odst. 4 této směrnice po dobu delší než tři po sobě jdoucích měsíců přesahuje dvojnásobek průměrné ceny povolenek na dražbách povolenek podle této kapitoly po dobu šesti předcházejících po sobě jdoucích měsíců, uvolní se 50 milionů povolenek, na něž se vztahuje tato kapitola, z rezervy tržní stability podle čl. 1a odst. 7 rozhodnutí (EU) 2015/1814.

Pro léta 2027 a 2028 jsou podmínky uvedené v prvním pododstavci splněny, pokud průměrná cena povolenek po dobu delší než tři po sobě následujících měsíců přesahuje 1,5násobek průměrné ceny povolenek během referenčního období šesti předchozích po sobě jdoucích měsíců.

2. Pokud průměrná cena povolenek uvedená v odstavci 1 tohoto článku po dobu dvou po sobě jdoucích měsíců překročí cenu 45 EUR, uvolní se 20 milionů povolenek, na něž se vztahuje tato kapitola, z rezervy tržní stability podle čl. 1a odst. 7 rozhodnutí (EU) 2015/1814. Použije se indexace založená na evropském indexu spotřebitelských cen za rok 2020. Povolenky se v mechanismu stanoveném podle tohoto odstavce uvolní do 31. prosince 2029.

3. Pokud průměrná cena povolenek uvedená v odstavci 1 tohoto článku přesahuje trojnásobek jejich průměrné ceny na dražbách povolenek po dobu šesti předcházejících po sobě jdoucích měsíců, uvolní se 150 milionů povolenek, na něž se vztahuje tato kapitola, z rezervy tržní stability podle čl. 1a odst. 7 rozhodnutí (EU) 2015/1814.
4. Pokud byla podmínka uvedená v odstavci 2 splněna ve stejný den jako podmínka uvedená v odstavci 1 nebo 3, uvolní se dodatečné povolenky pouze podle odstavce 1 nebo 3.
5. Do 31. prosince 2029 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, zda je mechanismus uvedený v odstavci 2 účinný a zda by měl zůstat zachován. Komise v případě potřeby připojí k této zprávě legislativní návrh určený Evropskému parlamentu a Radě na změnu této směrnice za účelem úpravy tohoto mechanismu.
6. Pokud byla splněna jedna nebo více podmínek uvedených v odstavcích 1, 2 nebo 3, které vedly k uvolnění povolenek, dodatečné povolenky se podle tohoto článku neuvolní dříve než 12 měsíců poté.
7. Pokud je během druhé poloviny období 12 měsíců uvedeného v odstavci 6 tohoto článku znovu splněna podmínka uvedená v odstavci 2 tohoto článku, Komise za pomoci výboru zřízeného článkem 44 nařízení (EU) 2018/1999 posoudí účinnost opatření a může prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnout, že se odstavec 6 tohoto článku nepoužije. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2 této směrnice.
8. Pokud byla splněna jedna nebo více podmínek uvedených v odstavci 1, 2 nebo 3 a odstavec 6 se nepoužije, zveřejní Komise neprodleně v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o tom, kdy byly jednotlivé podmínky splněny.
9. Členské státy, na které se vztahuje povinnost předložit plán nápravných opatření v souladu s článkem 8 nařízení (EU) 2018/842, náležitě zohlední účinky uvolnění dodatečných povolenek podle odstavce 2 tohoto článku během předchozích dvou let při zvažování dalších opatření, která mají být provedena podle čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) uvedeného nařízení za účelem splnění jejich povinností podle uvedeného nařízení.

Článek 30i

Přezkum této kapitoly

Komise do 1. ledna 2028 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění ustanovení této kapitoly, pokud jde o jejich účinnost, správu a praktické uplatňování, včetně uplatňování pravidel podle rozhodnutí (EU) 2015/1814. Komise v případě potřeby spolu s touto zprávou předloží legislativní návrh na změnu této kapitoly. Komise do 31. října 2031 posoudí proveditelnost začlenění odvětví, na něž se vztahuje příloha III této směrnice, do systému EU ETS zahrnujícího odvětví uvedená v příloze I této směrnice.

Článek 30j

Postupy pro jednostranné rozšíření činnosti uvedené v příloze III na další odvětví, na něž se nevztahují kapitoly II a III

1. Od roku 2027 mohou členské státy rozšířit činnost uvedenou v příloze III na odvětví, která nejsou uvedena v uvedené příloze, a tudíž uplatňovat obchodování s povolenkami na emise v souladu s touto kapitolou v těchto odvětvích, přičemž se přihlédne ke všem relevantním kritériím, zejména vlivům na vnitřní trh, možným narušením hospodářské soutěže, ekologické vyváženosti systému obchodování s emisemi zřízeného podle této kapitoly a spolehlivosti plánovaného systému monitorování a vykazování, pokud Komise rozšíření činnosti uvedené v uvedené příloze schválí.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 23 akty v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje tato směrnice, pokud jde o schválení rozšíření podle prvního pododstavce tohoto odstavce, povolení pro vydávání dodatečných povolenek a povolení jiných členských států rozšířit činnost uvedenou v příloze III. Komise může při přijímání těchto aktů v přenesené pravomoci toto rozšíření rovněž doplnit o další pravidla upravující opatření k řešení možných případů dvojího započtení, včetně vydávání dodatečných povolenek na kompenzaci povolenek vyřazených pro použití paliv v činnostech uvedených v příloze I. Veškerá finanční opatření členských států ve prospěch společností v odvětvích a pododvětvích, jež jsou vystavena skutečnému riziku úniku uhlíku v důsledku značných nepřímých nákladů, které jsou vynaloženy na náklady spojené s emisemi skleníkových plynů, promítnuté do cen paliv v důsledku jednostranného rozšíření, jsou v souladu s pravidly státní podpory a nezpůsobí nepřiměřená narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

2. Dodatečné povolenky vydané na základě povolení podle tohoto článku se draží v souladu s požadavky stanovenými v článku 30d. Bez ohledu na čl. 30d odst. 1 až 6 určí členské státy, které jednostranně rozšířily činnost uvedenou v příloze III v souladu s tímto článkem, využití výnosů z dražeb těchto dodatečných povolenek.

Článek 30k

Odložení obchodování s emisemi v odvětvích budov, silniční dopravy a v dalších odvětvích do roku 2028 v případech mimořádně vysokých cen energie

1. Do 15. července 2026 zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o tom, zda byla splněna jedna nebo obě tyto podmínky:

- a) průměrná cena plynu TTF za šest kalendářních měsíců končících 30. června 2026 byla vyšší než průměrná cena plynu TTF v únoru a březnu 2022;
- b) průměrná cena ropy Brent za šest kalendářních měsíců končících 30. června 2026 byla více než dvojnásobek průměrné ceny ropy Brent za předchozích pět let; pětiletým referenčním obdobím je pětileté období, které končí před prvním měsícem období šesti kalendářních měsíců.

2. Je-li splněna jedna nebo obě podmínky uvedené v odstavci 1, použijí se tato pravidla:

- a) odchylně od čl. 30c odst. 1 je prvním rokem, pro který je stanoveno množství povolenek pro celou Unii, rok 2028; a odchylně od čl. 30c odst. 3 první rok, pro který je množství povolenek pro celou Unii upraveno, je rok 2029;
- b) odchylně od čl. 30d odst. 1 a 2 se zahájení dražeb povolenek podle této kapitoly odkládá na rok 2028;
- c) odchylně od čl. 30d odst. 2 se dodatečné počty povolenek pro první rok dražeb odečtou od objemu dražených povolenek na období let 2030 až 2032 a počáteční podíly v rezervě tržní stability se vytvoří v roce 2028;
- d) odchylně od čl. 30e odst. 2 se lhůta pro první vyřazení povolenek pro celkové emise v roce 2028 prodlouží do 31. května 2029;
- e) odchylně od článku 30i se lhůta pro předložení zprávy Komise Evropskému parlamentu a Radě prodlouží do 1. ledna 2029.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období let 2021 až 2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

(**) Rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053 ze dne 14. prosince 2020 o systému vlastních zdrojů Evropské unie a o zrušení rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom (Úř. věst. L 424, 15.12.2020, s. 1).“

30) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„Kapitola IVb

Vědecké poradenství a viditelnost financování

Článek 30l

Vědecké poradenství

Evropský vědecký poradní výbor pro změnu klimatu zřízený podle článku 10a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 (*) (dále jen „poradní výbor“) může z vlastního podnětu poskytovat vědecké poradenství a podávat zprávy v souvislosti s touto směrnicí. Komise zohlední příslušná doporučení a zprávy poradního výboru, zejména pokud jde o:

- a) potřebu dalších politik a opatření Unie k zajištění souladu s obecnými a specifickými cíli uvedenými v čl. 30 odst. 3 této směrnice;
- b) potřebu dalších politik a opatření Unie s ohledem na dohody o globálních opatřeních v rámci ICAO ke snížení dopadu letectví na klima a na ambice a ekologickou vyváženost celosvětového tržního opatření Mezinárodní námořní organizace uvedeného v článku 3gg této směrnice.

Článek 30m

Informace, komunikace a propagace

1. Komise zaručí viditelnost financování z výnosů z dražeb v rámci systému EU ETS podle čl. 10a odst. 8 tím, že:

- a) zajistí, aby příjemci takovýchto finančních prostředků Unie uváděli původ těchto prostředků a zaručili jejich viditelnost, zejména při propagaci projektů a jejich výsledků, přičemž by měli poskytovat ucelené, účinné a přiměřené informace různým cílovým skupinám včetně sdělovacích prostředků a veřejnosti; a
- b) zajistí, aby příjemci těchto finančních prostředků používali vhodné označení, které zní „(spolu)financováno ze systému EU pro obchodování s emisemi (Inovační fond)“ a zahrnuje rovněž logo Unie a údaj o výši financování; není-li použití takového označení možné, musí být program Inovační fond zmíněn ve všech komunikačních činnostech, mimo jiné i na informačních tabulích na strategických místech viditelných pro veřejnost.

Komise v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 10a odst. 8 stanoví nezbytné požadavky k zajištění viditelnosti financování z Inovačního fondu, včetně požadavku uvést název tohoto fondu.

2. Členské státy zajistí viditelnost financování z výnosů z dražeb v rámci systému EU ETS podle článku 10d ve stejné míře, jaká je uvedena v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a b) tohoto článku, včetně stanovením požadavku uvést název modernizačního fondu.

3. S přihlédnutím k vnitrostátním okolnostem členské státy usilují o to, aby zajistily viditelnost zdroje financování v případě opatření nebo projektů financovaných z výnosů z dražeb v rámci systému EU ETS, pro něž určí použití podle čl. 3d odst. 4, čl. 10 odst. 3 a čl. 30d odst. 6.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí (Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 13).“;

31) Přílohy I, IIb, IV a V směrnice 2003/87/ES se mění v souladu s přílohou I této směrnice a přílohy III a IIIa se vkládají do směrnice 2003/87/ES, jak je stanoveno v příloze I této směrnice.

Článek 2

Změny rozhodnutí (EU) 2015/1814

Rozhodnutí (EU) 2015/1814 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Komise zveřejní celkový počet povolenek v oběhu pro každý rok, a to vždy do 1. června následujícího roku. Celkový počet povolenek v oběhu pro daný rok odpovídá souhrnnému počtu povolenek vydaných ve vztahu k zařízením a rejdářským společnostem, avšak neumístěných do rezervy v období od 1. ledna 2008, včetně počtu povolenek vydaných podle čl. 13 odst. 2 směrnice 2003/87/ES ve znění platném do 18. března 2018 v tomto období a práv na použití mezinárodních kreditů, která byla zařízenými v rámci systému EU ETS uplatněna ve vztahu k emisím, do 31. prosince daného roku, od kterého se odečtou souhrnné tuny ověřených emisí ze zařízení a rejdářských společností v rámci systému EU ETS od 1. ledna 2008 do 31. prosince téhož daného roku a povolenky zrušené v souladu s čl. 12 odst. 4 směrnice 2003/87/ES. Nebudou zohledněny emise z tříletého období, které začalo v roce 2005 a skončilo v roce 2007, ani povolenky vydané v souvislosti s těmito emisemi. První zveřejnění se uskuteční do 15. května 2017.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Od roku 2024 zahrnuje výpočet celkového počtu povolenek v oběhu v kterémkoli daném roce souhrnný počet povolenek vydaných pro letectví i souhrnné tuny ověřených emisí z letecké dopravy v rámci systému EU ETS s výjimkou emisí z letů na trasách, na které se vztahují kompenzace, vypočtené podle čl. 12 odst. 6 směrnice 2003/87/ES, a to od 1. ledna 2024 do 31. prosince téhož roku.“

Povolenky zrušené podle článku 3gb směrnice 2003/87/ES se považují za vydané pro účely výpočtu celkového počtu povolenek v oběhu.“;

c) odstavce 5 a 5a se nahrazují tímto:

„5. Pokud se v každém daném roce celkový počet povolenek v oběhu pohybuje mezi 833 miliony a 1,096 miliardy, počet povolenek rovnající se rozdílu mezi celkovým počtem povolenek v oběhu, stanoveným v nejaktuálnějším zveřejnění podle odstavce 4 tohoto článku, a 833 miliony, se odečte od množství povolenek určených k dražbě členskými státy podle čl. 10 odst. 2 směrnice 2003/87/ES a bude po dobu dvanácti měsíců počínaje 1. zářím daného roku umístován do rezervy. Pokud je celkový počet povolenek v oběhu vyšší než 1,096 miliardy, počet povolenek, jež mají být odečteny od množství povolenek určených k dražbě členskými státy podle čl. 10 odst. 2 směrnice 2003/87/ES a mají být po dobu dvanácti měsíců počínaje 1. zářím daného roku umístovány do rezervy, bude činit 12 % celkového počtu povolenek v oběhu. Odchylně od druhé věty tohoto pododstavce se do 31. prosince 2030 procentní podíl uvedený v této větě zdvojnásobí.“

Aniž je dotčeno celkové množství povolenek, jež mají být odečteny v souladu s tímto odstavcem, nezohlední se do 31. prosince 2030 při určování podílů členských států na tomto celkovém počtu povolenky uvedené v čl. 10 odst. 2 prvním pododstavci písm. b) směrnice 2003/87/ES.

5a. Pokud není při prvním přezkumu provedeném v souladu s článkem 3 rozhodnuto jinak, od roku 2023 již povolenky držené v rezervě v množství přesahujícím 400 milionů povolenek nejsou platné.“;

d) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. V kterémkoli roce, pokud se nepoužije odstavec 6 tohoto článku a byla-li splněna podmínka podle čl. 29a odst. 1 směrnice 2003/87/ES, se z rezervy uvolní 75 milionů povolenek a přidají se k množství povolenek určených k dražbě členskými státy podle čl. 10 odst. 2 uvedené směrnice. Pokud je v rezervě méně než 75 milionů povolenek, všechny povolenky v rezervě se uvolní podle tohoto odstavce. Pokud je splněna podmínka uvedená v čl. 29a odst. 1 uvedené směrnice, objemy, které mají být z rezervy v souladu s uvedeným článkem uvolněny, se rovnoměrně rozdělí během období tří měsíců, které začíná nejpozději dva měsíce ode dne, kdy byla splněna“

podmínka uvedená v čl. 29a odst. 1 uvedené směrnice, jak oznámila Komise v souladu se čtvrtým pododstavcem uvedeného článku.“;

2) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 1a

Uplatňování rezervy tržní stability v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích

1. Povolenky, na které se vztahuje kapitola IVa směrnice 2003/87/ES, se umístí do samostatného oddílu rezervy vytvořené podle článku 1 tohoto rozhodnutí a uvolní se z něj v souladu s pravidly stanovenými v tomto článku.

2. Umisťování povolenek do rezervy podle tohoto článku probíhá od 1. září 2028. Povolenky, na které se vztahuje kapitola IVa směrnice 2003/87/ES, jsou umístěny a drženy v rezervě a uvolňovány z ní odděleně od povolenek, na které se vztahuje *článek 1* tohoto rozhodnutí.

3. V roce 2027 se oddíl uvedený v odstavci 1 tohoto článku vytvoří v souladu s čl. 30d odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2003/87/ES. Povolenky zmíněné v uvedeném pododstavci, které nejsou uvolněny z rezervy, pozbývají od 1. ledna 2031 platnosti.

4. Celkový počet povolenek v oběhu, na něž se vztahuje kapitola IVa směrnice 2003/87/ES, zveřejní Komise pro každý rok, a to vždy do 1. června následujícího roku odděleně od počtu povolenek v oběhu podle čl. 1 odst. 4 tohoto rozhodnutí. Celkový počet povolenek v oběhu podle tohoto článku pro daný rok odpovídá souhrnnému počtu povolenek, na něž se vztahuje tato kapitola, vydaných v období od 1. ledna 2027, od kterého se odečtou souhrnné tuny ověřených emisí, na něž se vztahuje tato kapitola, za období od 1. ledna 2027 do 31. prosince téhož daného roku, a povolenky, na něž se vztahuje tato kapitola, zrušené v souladu s čl. 12 odst. 4 směrnice 2003/87/ES. První zveřejnění se uskuteční do 1. června 2028.

5. Pokud je v každém daném roce celkový počet povolenek v oběhu stanovený v nejaktuálnějším zveřejnění podle odstavce 4 tohoto článku vyšší než 440 milionů, odečte se 100 milionů povolenek od množství povolenek, na něž se vztahuje kapitola IVa směrnice 2003/87/EC a které jsou určeny k dražbě členskými státy podle článku 30d uvedené směrnice, a po dobu dvanácti měsíců počínaje 1. zářím daného roku se umístí do rezervy.

6. Pokud je v každém daném roce celkový počet povolenek v oběhu nižší než 210 milionů, uvolní se z rezervy 100 milionů povolenek, na které se vztahuje kapitola IVa směrnice 2003/87/EC, a přičte se k množství povolenek, na které se vztahuje tato kapitola a které mají být draženy členskými státy podle článku 30d uvedené směrnice. Pokud je v rezervě méně než 100 milionů povolenek, všechny povolenky v rezervě se uvolní podle tohoto odstavce.

7. Objemy, které mají být uvolněny z rezervy v souladu s článkem 30h směrnice 2003/87/ES, budou přičteny k množství povolenek, na něž se vztahuje kapitola IVa uvedené směrnice, které mají být vydraženy členskými státy podle článku 30d uvedené směrnice. Objemy, které mají být uvolněny z rezervy, se rovnoměrně rozdělí během období tří měsíců, které začíná nejpozději dva měsíce ode dne, kdy byly splněny podmínky v souladu s jejich zveřejněním v *Úředním věstníku Evropské unie* podle čl. 30h odst. 8 směrnice 2003/87/ES.

8. Ustanovení čl. 1 odst. 8 a článku 3 tohoto rozhodnutí se použijí na povolenky, na něž se vztahuje kapitola IVa směrnice 2003/87/ES.

9. Odchylně od odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku platí, že pokud je splněna jedna nebo obě podmínky uvedené v čl. 30k odst. 1 směrnice 2003/87/ES, umístění povolenek do rezervy uvedené v odstavci 2 tohoto článku se uplatní ode dne 1. září 2029 a lhůty uvedené v odstavcích 3 a 4 tohoto článku se prodlouží o jeden rok.“

3) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Přezkum

Komise monitoruje fungování rezervy v rámci zprávy podle čl. 10 odst. 5 směrnice 2003/87/ES. V této zprávě by měly být posouzeny relevantní dopady na konkurenceschopnost, zejména v průmyslových odvětvích, a to i ve vztahu k ukazatelům, jako jsou HDP, zaměstnanost a investice. Do tří let od počátku uplatňování rezervy a poté v pětiletých intervalech provede Komise na základě analýzy řádného fungování evropského trhu s uhlíkem přezkum rezervy a případně předloží legislativní návrh Evropskému parlamentu a Radě. V rámci každého přezkumu bude věnována zvláštní pozornost procentnímu údaji pro stanovení počtu povolenek, které mají být umístěny do rezervy podle čl. 1 odst. 5 tohoto rozhodnutí, číselné hodnotě prahové hodnoty pro celkové množství povolenek v oběhu, a to i pokud jde o potenciální úpravu této prahové hodnoty v souladu s lineárním faktorem uvedeným v článku 9 směrnice 2003/87/ES, jakož i počtu povolenek, které mají být uvolněny podle čl. 1 odst. 6 nebo 7 tohoto rozhodnutí. V přezkumu se Komise také zaměří na dopad rezervy na růst, zaměstnanost, konkurenceschopnost průmyslových odvětví Unie a na riziko úniku uhlíku.“

Článek 3

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice do 31. prosince 2023. Použijí tato opatření ode dne 1. ledna 2024.

Členské státy však do 30. června 2024 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s těmito články:

- a) čl. 1 bod 3 písm. ae) až ai) této směrnice;
- b) čl. 1 bod 29 této směrnice s výjimkou čl. 30f odst. 4 směrnice 2003/87/ES ve znění vloženém uvedeným bodem; a
- c) čl. 1 bod 31 této směrnice, pokud jde o přílohy III a IIIa směrnice 2003/87/ES ve znění vloženém uvedeným bodem.

Členské státy neprodleně informují Komisi o předpisech přijatých podle prvního a druhého pododstavce.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Metody pro provedení takového odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních opatření vnitrostátního práva, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Přechodná ustanovení

Při plnění své povinnosti stanovené v čl. 3 odst. 1 této směrnice členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádí čl. 3 písm. u), čl. 10a odst. 3 a 4, čl. 10c odst. 7 a příloha I body 1 a 3 směrnice 2003/87/ES, ve znění platném ke dni 4. června 2023, zůstaly použitelné až do 31. prosince 2025. Odchylně od čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce poslední věty členské státy použijí svá vnitrostátní opatření, kterými se provádějí změny uvedených ustanovení, ode dne 1. ledna 2026.

*Článek 5***Vstup v platnost a použitelnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 2 se použije od 1. ledna 2024.

*Článek 6***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 10. května 2023.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předsedkyně
J. ROSWALL

PŘÍLOHA

1) Příloha I směrnice 2003/87/ES se mění takto:

a) bod 1 se nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení nebo části zařízení, které se používají k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a postupů. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení, v nichž v předcházejícím příslušném pětiletém období podle čl. 11 odst. 1 druhého pododstavce emise ze spalování biomasy – v souladu s kritérii stanovenými podle článku 14 – průměrně přispívají k více než 95 % celkových průměrných emisí skleníkových plynů.“;

b) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. Zakládá-li se rozhodnutí o zahrnutí zařízení do systému EU ETS na výpočtu jeho celkového jmenovitého tepelného příkonu, sčítají se jmenovité tepelné příkony všech technických jednotek, které jsou jeho součástí a v nichž dochází ke spalování paliv. Těmito jednotkami mohou být všechny typy kotlů, hořáků, turbín, topných těles, topenišť, spalovacích, vypalovacích a jiných pecí, trub, sušiček, motorů, palivových článků, spalovacích jednotek CLC (chemical looping combustion), pochodní a termických nebo katalytických dodatečných spalovačů. K jednotkám se jmenovitým tepelným příkonem nižším než 3 MW se pro účely tohoto výpočtu nepřihlíží.“;

c) tabulka se mění takto:

i) první řádek se nahrazuje tímto:

„Spalování paliv v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW (s výjimkou spalování v zařízeních pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu) Od 1. ledna 2024 spalování paliv v zařízeních na spalování komunálního odpadu s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW pro účely článků 14 a 15.	Oxid uhličitý”
---	----------------

ii) druhý řádek se nahrazuje tímto:

„Rafinace olejů, kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý”
---	----------------

iii) pátý řádek se nahrazuje tímto:

„Výroba železa nebo oceli (primární nebo sekundární tavení) včetně plynulého odlévání s kapacitou překračující 2,5 t za hodinu	Oxid uhličitý”
--	----------------

iv) sedmý řádek se nahrazuje tímto:

„Výroba primárního hliníku nebo oxidu hlinitého	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky”
---	--

v) patnáctý řádek se nahrazuje tímto:

„Sušení nebo kalcinace sádry nebo výroba sádrokartonu a jiných výrobků ze sádry o výrobní kapacitě kalcinované sádry nebo sušené sekundární sádry větší než 20 tun za den	Oxid uhličitý”
---	----------------

vi) osmnáctý řádek se nahrazuje tímto:

„Výroba černého uhlíku zahrnující karbonizaci organických látek, jako jsou oleje, dehty, kraky a zbytky z destilace o výrobní kapacitě větší než 50 tun denně	Oxid uhličitý”
---	----------------

vii) dvacátý čtvrtý řádek se nahrazuje tímto:

„Výroba vodíku (H ₂) a syntetického plynu o výrobní kapacitě větší než 5 t denně	Oxid uhličitý”
--	----------------

viii) dvacátý sedmý řádek se nahrazuje tímto:

„Přeprava skleníkových plynů za účelem geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES s výjimkou těch emisí, které spadají pod jiné činnosti uvedené v této směrnici	Oxid uhličitý”
---	----------------

ix) za poslední nový řádek se doplní následující řádek, přičemž se mezi ně vloží dělicí čára:

„Námořní doprava Činnosti v oblasti námořní dopravy, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2015/757, s výjimkou činností námořní dopravy, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 1a a do 31. prosince 2026 čl. 2 odst. 1b uvedeného nařízení	Oxid uhličitý Od 1. ledna 2026, methan a oxid dusný”
--	--

2) Příloha IIb směrnice 2003/87/ES se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA IIb

ČÁST A

ROZDĚLENÍ PROSTŘEDKŮ Z MODERNIZAČNÍHO FONDU PODLE ČL. 10 ODST. 1 TŘETÍHO PODODSTAVCE

	Podíl
Bulharsko	5,84 %
Česko	15,59 %
Estonsko	2,78 %
Chorvatsko	3,14 %
Lotyšsko	1,44 %
Litva	2,57 %
Maďarsko	7,12 %
Polsko	43,41 %
Rumunsko	11,98 %
Slovensko	6,13 %

ČÁST B

ROZDĚLENÍ PROSTŘEDKŮ Z MODERNIZAČNÍHO FONDU PODLE ČL. 10 ODS. 1 ČTVRTÉHO PODODSTAVCE

	Podíl
Bulharsko	4,9 %
Česko	12,6 %
Estonsko	2,1 %
Řecko	10,1 %
Chorvatsko	2,3 %
Lotyšsko	1,0 %
Litva	1,9 %
Maďarsko	5,8 %
Polsko	34,2 %
Portugalsko	8,6 %
Rumunsko	9,7 %
Slovensko	4,8 %
Slovinsko	2,0 %“

3) Následující přílohy se do směrnice 2003/87/ES vkládají jako přílohy III a IIIa .

„PŘÍLOHA III

ČINNOSTI, NA KTERÉ SE VZTAHUJE KAPITOLA IVa

Činnost:	Skleníkové plyny
<p>Propuštění paliv, která jsou používána ke spalování v odvětvích budov a silniční dopravy a v dalších odvětvích, ke spotřebě. Tato činnost nezahrnuje:</p> <p>a) propuštění ke spotřebě u paliv používaných v činnostech uvedených v příloze I s výjimkou těch, která se používají ke spalování při činnostech souvisejících s přepravou skleníkových plynů za účelem geologického ukládání, jak je uvedeno v tabulce, řádku dvacet sedm uvedené přílohy, nebo těch, která se používají ke spalování v zařízeních, která jsou vyňata podle článku 27a;</p> <p>b) propuštění ke spotřebě u paliv, která mají emisní faktor nula;</p> <p>c) propuštění ke spotřebě u nebezpečného nebo komunálního odpadu používaného jako palivo.</p> <p>Odvětví budov a silniční dopravy musí odpovídat následujícím zdrojům emisí uvedeným v pokynech IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 s následujícími, nezbytnými úpravami těchto definic:</p> <p>a) kombinovaná výroba tepla a elektřiny (CHP) (kód v kategorii zdrojů 1A1a ii) a teplárny (kód v kategorii zdrojů 1A1a iii), pokud produkují teplo pro kategorie podle písmen c) nebo d) tohoto pododstavce, a to buď přímo, nebo prostřednictvím sítí dálkového vytápění;</p>	Oxid uhličitý
<p>b) silniční doprava (kód v kategorii zdrojů 1A3b), s výjimkou používání zemědělských vozidel na zpevněných silnicích;</p> <p>c) komerční / institucionální (kód v kategorii zdrojů 1A4a);</p> <p>d) rezidenční (kód v kategorii zdrojů 1A4b).</p>	

Činnost:	Skleníkové plyny
Dalšími odvětvími se rozumí následující zdroje emisí definované v pokynech IPCC pro národní inventury skleníkových plynů: a) odvětví energetiky (kód v kategorii zdrojů 1A1) s výjimkou kategorií vymezených v druhém pododstavci písm. a) této přílohy; b) zpracovatelský průmysl a stavebnictví (kód v kategorii zdrojů 1A2).	

PŘÍLOHA IIIa

ÚPRAVA LINEÁRNÍHO REDUKČNÍHO FAKTORU V SOULADU S ČL. 30c ODS. 2

1. Pokud jsou průměrné emise vykázané podle kapitoly IVa za období let 2024 až 2026 o více než 2 % vyšší než hodnota za rok 2025 stanovená podle čl. 30c odst. 1 a pokud k těmto rozdílům nedošlo z důvodu rozdílu menšího než 5 % mezi emisemi vykazanými podle kapitoly IVa a inventurou údajů za rok 2025 týkajících se emisí skleníkových plynů v Unii pocházejících ze zdrojů, které patří do kategorií úmluvy UNFCCC pro odvětví, na která se vztahuje kapitola IVa, vypočítá se lineární redukční faktor upravením lineárního redukčního faktoru z čl. 30c odst. 1.

2. Upravený lineární redukční faktor v souladu s bodem 1 je vypočten následovně:

$$LRF_{adj} = 100\% * [MRV_{[2024-2026]} - (ESR_{[2024]} - 6 * LRF_{[2024]} * ESR_{[2024]})] / (5 * MRV_{[2024-2026]}), \text{ kde:}$$

LRF_{adj} je upravený lineární redukční faktor;

$MRV_{[2024-2026]}$ je průměr ověřených emisí podle kapitoly IVa za období let 2024 až 2026;

$ESR_{[2024]}$ je hodnota emisí za rok 2024 stanovená v souladu s čl. 30c odst. 1 pro odvětví uvedená v kapitole IVa;

$LRF_{[2024]}$ je lineární redukční faktor uvedený v čl. 30c odst. 1.“

4) Příloha IV směrnice 2003/87/ES se mění takto:

a) v části A se oddíl „Výpočet“ mění takto:

i) ve třetím pododstavci se poslední věta „Emisní faktor u biomasy je nula“ nahrazuje tímto:

„Emisní faktor u biomasy, který je v souladu s kritérii udržitelnosti a kritérii pro úsporu emisí skleníkových plynů při použití biomasy, jež zavádí směrnice (EU) 2018/2001, s jakýmkoli nezbytnými úpravami pro využití podle této směrnice, jak se stanoví v prováděcích aktech uvedených v článku 14 této směrnice, je nula.“;

ii) pátý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pokud provozovatel nemůže prokázat, že faktory specifické pro činnost jsou přesnější, použijí se normalizované oxidační faktory vytvořené podle směrnice 2010/75/EU.“;

b) v části B v oddíle „Monitorování emisí oxidu uhličitého“ ve čtvrtém pododstavci se poslední věta „Emisní faktor pro biomasu je nula,“ nahrazuje tímto:

„Emisní faktor u biomasy, který je v souladu s kritérii udržitelnosti a kritérii pro úsporu emisí skleníkových plynů při použití biomasy, jež zavádí směrnice (EU) 2018/2001, s jakýmkoli nezbytnými úpravami pro využití podle této směrnice, jak se stanoví v prováděcích aktech uvedených v článku 14 této směrnice, je nula.“;

c) doplňuje se nová část , která zní:

„ČÁST C

Monitorování a vykazování emisí u činností uvedených v příloze III

Monitorování emisí

Emise se monitorují pomocí výpočtů.

Výpočet

Emise se vypočítávají pomocí následujícího vzorce:

Palivo propuštěné ke spotřebě × emisní faktor

Palivo propuštěné ke spotřebě zahrnuje množství paliva propuštěného ke spotřebě regulovaným subjektem.

Použijí se normalizované emisní faktory IPCC uvedené v bilančních pokynech IPCC za rok 2006 nebo v následných aktualizovaných pokynech, pokud nejsou emisní faktory stanovené pro dané palivo a získané nezávislými akreditovanými laboratořemi používajícími uznávané analytické metody přesnější.

Pro každý regulovaný subjekt a každé palivo se výpočet provede zvlášť.

Vykazování emisí

Každý regulovaný subjekt zahrne do své zprávy následující informace:

A. Identifikační údaje regulovaného subjektu, včetně:

- jména regulovaného subjektu,
- jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země,
- druhu paliva, který propouští pro spotřebu, a jeho činnosti, kterými se palivo pro spotřebu propouští, včetně použité technologie,
- adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a
- jména vlastníka regulovaného subjektu a jakékoli mateřské společnosti.

B. Pro každý druh paliva propuštěného ke spotřebě, který se využívá při spalování v odvětví budov uvedených v příloze III, pro který se provádí výpočet emisí:

- množství paliva propuštěného ke spotřebě,
- emisní faktory,
- celkové emise,
- konečné užití paliva propuštěného ke spotřebě a
- faktory nejistoty.

Členské státy přijmou opatření ke koordinaci požadavků na podávání zpráv s jakýmikoli stávajícími požadavky na podávání zpráv, aby se minimalizovalo zatížení podniků vyplývající z podávání zpráv.“

5) V příloze V směrnice 2003/87/ES se doplňuje nová část, která zní:

„ČÁST C

Ověřování emisí odpovídajících činnostem uvedeným v příloze III

Obecné zásady

1. Emise odpovídající činnostem uvedeným v příloze III jsou předmětem ověřování.
2. Postup ověřování zahrnuje posuzování zprávy podle čl. 14 odst. 3 a monitorování v průběhu předchozího roku. Zabývá se spolehlivostí, důvěryhodností a přesností monitorovacích systémů a hlášených údajů a informací vztahujících se k emisím, zejména:
 - a) ohlášenými palivy propuštěnými ke spotřebě a souvisejícími výpočty;

- b) výběrem a použitím emisních faktorů;
 - c) výpočty vedoucími k určení celkových emisí.
3. Ohlášené emise mohou být potvrzeny, pouze pokud spolehlivé a důvěryhodné údaje a informace umožňují stanovit emise s vysokým stupněm jistoty. Vysoký stupeň jistoty vyžaduje, aby regulovaný subjekt prokázal, že:
- a) ohlášené údaje neobsahují žádné rozpory;
 - b) shromažďování údajů bylo prováděno v souladu s platnými vědeckými normami a
 - c) příslušné záznamy o regulovaném subjektu jsou úplné a souvislé.
4. Ověřovateli je umožněn přístup na všechna místa a ke všem informacím souvisejícím s předmětem ověřování.
5. Ověřovatel bere v úvahu, zda je regulovaný subjekt zaregistrován v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS).
- Metodologie
Strategická analýza
6. Ověřování je založeno na strategické analýze všech množství paliv propuštěných ke spotřebě regulovaným subjektem. To vyžaduje, aby ověřovatel měl přehled o všech činnostech, prostřednictvím kterých regulovaný subjekt propouští paliva pro spotřebu, a o jejich významu pro emise.
- Analýza postupu
7. Ověřování předložených údajů a informací se případně provádí v místě regulovaného subjektu. Ověřovatel používá kontroly na místě k určení spolehlivosti ohlašovaných údajů a informací.
- Analýza rizik
8. Ověřovatel podrobí hodnocení všechny způsoby, jimiž jsou paliva regulovaným subjektem propouštěna ke spotřebě se zřetelem na spolehlivost údajů o celkových emisích regulovaného subjektu.
9. Na základě této analýzy ověřovatel výslovně určí jakékoli prvky s vysokým rizikem chyb a další aspekty postupu monitorování a podávání zpráv, které pravděpodobně mohou přispívat k chybám při určování celkových emisí. To zvláště zahrnuje výpočty nezbytné pro určení úrovně emisí z jednotlivých zdrojů. Zvláštní pozornost je třeba věnovat uvedeným prvkům s vysokým rizikem chyb a uvedeným aspektům postupu monitorování.
10. Ověřovatel přihlíží ke všem účinným metodám řízení rizik uplatňovaným regulovaným subjektem za účelem minimalizace stupně nejistoty.
- Zpráva
11. Ověřovatel vyhotoví zprávu o postupu ověřování, v níž uvede, zda je zpráva podle čl. 14 odst. 3 uspokojivá. Tato zpráva uvádí všechny aspekty týkající se provedené práce. Prohlášení, že zpráva podle čl. 14 odst. 3 je uspokojivá, může být učiněno, pokud podle názoru ověřovatele nejsou k celkovým emisím uvedeny zjevně chybné údaje.
- Minimální požadavky na způsobilost ověřovatele
12. Ověřovatel je nezávislý na regulovaném subjektu, provádí svou činnost odborně a objektivně a je obeznámen:
- a) s ustanoveními této směrnice, jakož i s příslušnými normami a pokyny přijatými Komisí podle čl. 14 odst. 1;

- b) s právními, regulačními a správními požadavky týkajícími se ověřovaných činností a
 - c) se zajišťováním všech informací vztahujících se ke každému způsobu, kterým jsou paliva regulovaným subjektem propouštěna ke spotřebě, zejména informací o shromažďování, měření a výpočtu údajů a podávání zpráv o nich.“
-